

ئاھووی ئیلاخان

شیعر

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روژنشیبری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکەت شیخ یەزیدین

سەرئەووسەر: بەدران ئەحمەد حەبیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س.پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

ÊÛšx}z ÁËü¼¼z

به‌رگی به‌که‌می دیوانی

عابد سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی

ئاماده‌کردنی: ئه‌سه‌ده سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی

ناوی کتیب: ئاهووی ئیلاخان

دیوانی عابد سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی: به‌رگی به‌که‌م

ئاماده‌کردنی: ئه‌سه‌ده سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۲۹۷

ده‌هینانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د جه‌بیب + حاجی دلاوه‌ر سادق

ده‌هینانی به‌رگ: ئاراس ئه‌که‌رم

هه‌له‌گری: محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم + شیزاد فه‌قی ئسماعیل

هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپییوتەر: عه‌زیز عه‌بدو‌لخالیق

سه‌ره‌رشتیبی چاپ: ئاوپه‌جمانی حاجی مه‌حموود

چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۴

له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر ژماره (۲۸۰) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

پیشهکی

ئیلاهی، خالقی ههستی! به کام روو بییمه دیوانت که دامینی بهش، له ریزی کهمتهرین بهندهی بهئیمانته له کام تاوان بلایم بمبهخشسه، تۆبهم بئ، بهرهمی خۆت کهرهم کۆلاو! دهخیلم، سهده دهخیل، خۆم خسته ئاسانت

پیشهکی نووسین بۆ دیوانی دوکتۆر عابد سراج الدینی نهقشبهندی گهلی سهخت و دژواره، دهریاییک ههستی جوان و تهبعیکی خرۆشانتر له تۆفان چلۆن له کورته باسیکا جیی ئه بیتهوه. تهنها بهو نهزله دل خۆش ئه کهم که مشته نمونهی خهرواره، سالی ۱۹۲۳ دوکتۆر عابد له ئاوی دورۆی ههوامان له دایک بووه، به پیتی رهوشتی بنه ماله له ته مهنی (۶) سالییدا پیتی قوتابخانهی ئایینی گرت بهر وه بههۆی زیرهکی و هوشیاری وه خۆشهویستی مامۆستاکانی ئهوه سهردهمههی خانهقای دورۆ و بیاره بوو، دوکتۆر عابد کوردهزای شیخ علاءالدین و کچه زای شیخ نهجمه دینی بیارهیه، له ته مهنی نهوجه وانیدا له لای شیخ محهمه دی خوراسانی و پاشان مامۆستا مهلا عهبدولکهیمی مودهپس و مهلا بهها له خانهقای بیاره دهرسی خویندوو، هه له سهردهمی نهوجه وانیدا بیر و ههستی نه ته وایه تی تهنگی پئ هه لئه چنی و روو ئه کاته مه شخه لی گهش و پر نووری جمهوری جوانه مرگی مهباباد.

له شیعره کانییا ئه م ههسته بهوردی ئه که ویتته پینش چاو وه دیاره که ئه عاشق و شهیدای نیشتمان، وه نازاد بییش مه بهستی نهیائی ئه و شاعیره پایه بهرزهیه:

سهرم پر بوو له سه ودا، داخه کهم هیچم نه هیئادی
له گشتی پر به هاتر بوو، به لامۆ، گه نجی نازادی

دوکتۆر عابد پاش گه رانه وه له (مهباباد) بۆ ئه وهی بتوانی پرواته ریزی قوتابیانی مه درسه و مه کته بی نویی ئه چنی بۆ کهر کووک، به لام پینش ئه وهی قوتابخانهی ناوهندی ته واکات بههۆی ههندی رووداوی بنه ماله و په یوه نندار له گه ل مه سه له ی سیاسی ئه و سهرده مه دا له گه ل باوکی و بنه ماله دا رۆ له ئیران ئه کهن وه پاشان له دورۆ جیگیر ئه بن، سهرده مه یک به کشتو کال و زهراعه ته وه مه شغول ئه بئ پاشان له دورۆ بار ئه کهن و ئه رۆن بۆ

قه لا شیخان ناوچهی که لاتهرزانی سه ر به سنه، به لام هه رگیز له کتیب و موتالهعه دور ناکه ویتته وه، کوچا و کوچ و دهر به دهری، ئاره زووی زانستی و گه یشتن به پله ی عیلمی ههستی ئه و ناپسینی، به لکه ئه و بروایه ده مه زهرد ئه کاته وه، وه بۆ گه یشتن به ئامانج رپی ئه که ویتته کووری زانایان و پیاو ماقولانی سنه، و هه ر له ویتوه رپی پهیدا ئه کا بۆ درتیه پیدان به خویندن وه سه رئه نجام له دانشگاهی (ئیلاهیات) ی تاران وه رئه گیری، شیعر به شیکی پر به هایه له ژینی دوکتۆر عابد، ئه گه رچی له زانست و ئه ده بی کوردی و فارسیدا دهستیکی بالای هه بوو، به لام هه رگیز له به رابه ر غروور و خۆ به زل زانینه وه ته سلیم نه بوو، بۆیه ئه لی:

مۆتالای رتیه کاری کردگار که ی سه هل و ئاسانه

ئهو ی له و فه ننه دا پیتی وا یه زۆر ئوستاده، نادانه

دوکتۆر عابد له گه ل ئه وه دا که دهرسی ئه خویند له رۆژنامه ی کوردستاندا نووسه ر بووه و ههروه ها له رادیوی کوردی تارانیش کاری ئه کرد، زۆریه ی نووسراوه کانی له رۆژنامه ی کوردستان تاموینی کۆمه لایه تی و ئه ده بی هه بوو تا سیاسی، له ته مه لی و بئ کاری زۆر بیزار بوو و هه میشه نیشی قه له می پر بوو له ته وسوتوانج بۆ ئه و که سانه ی وا له ژیر کار دهرئه چن و ملپیچی ئه کهن:

داد و فه ریاد و سکالا مه سه له کی بئ کاریه

مۆنه مۆن دانان له عالم کرده وه ی په تیاره یه

را په ره وه ک شیر به رهنگاری مه شاکیل به و پرۆ

هه ر که تن دهر دا به خواری عاقیبه ت بیچاریه

له زۆریه ی شیعره کانییا تامو چی شگه ی عیشق و ئه وینی راسته قینه به دی ئه کریت و په نگه سه رچاوه که ی بگه ریتته وه بۆ په روه رده ی سه رده می مندالی و لایه لایه ی ده می بی شکه که هه ر هه مان زیکر و ویرد و سه یر و سلوکی عارفانه و سوژی سو فیانه بووه. ئه م سوژه له م شیعره دا به دی ئه کریت که بۆ شیخی ته ریه تی نه قشبه ندی هه زه تی شیخ عوسمانی مامی نووسیوه:

قوریانه فیدای ته کیه نشینانی جینانم

شه یدام مه که لۆمه ی شه ره ری شو ر و فوغانم

له و کاته وه دوورم، له جه می حه لقه بی ذیکرت

دلته نگ و مه لوول و په که ر و خه سته ره وانم

ئەى ھوو! لە كەپۆ ئەم دلە شەیدایە ئەلئى من
غەوغای دەمى مەجدووبە دەوا و مەرھەمى گىانم

دوورى و تەنبايى و ئاوارەبوون دلە ناسكەكەى شاعىر ئەخاتە ژىر مەنگەنەى ھەزاران
پرسىيارى بئى وەلام، ئەگەرچى بە تىرۆتەسەلى ئەژبا وەگەرچى خاوەن رىز و احترامە لەناو
ھاوسەر و ھاو مال و خەلكا، بەلام ھەر مەلوولە، ھەر خۆى بە تەنبا ئەبىنى و دلئى ھەر
قرچەى دئى بۆ گەلەكەى و ئاواتى لە گەر ووخناوى.

تەواو بوو عومر و ژىن، تازە خەرىكى پايەدانانم
بەبىرما قەت نەھات رۆژئى كە ئامانەتم و مېھمانم

مەستى مەى و بادە بوو تا بوو سەرچاوەى شاعىرانى كلاسىك و سوڤى سىنە
ساف و خاوەن ناوونىشان بوو.

لە شىعەرەكانى دوكتۆر عابد متخلص بە (ھىژا) گەلئى جار باسى مەى و مینا ئەكەوئتە
پېش چاو:

مەكەن لۆمەى ئەوى مەست و خەرابە
جگەر بوربان، دلئى داغە و كەبابە
لە بازارى كەسادى شوڤى مەستا
تەن و گىان، قىمەتى جامئى شەرابە
لە خومخانەى ھەوادا لانە بگرە
وہفادار و فیدایى و بئى رېتيا بە
بە يادى نەرگسى شەھلا خۆمارۆ
بەرەو مەبخانە چوون بئى شك سەوابە

شاعىرى ھەست ناسك و نىشتمانپەرەوەر دوكتۆر عابد ھەندئى جار بىش زاھدى رىائى
ئەخاتە بەر تەوسوتوانج و، پاشان بە شىپۆھىكەى شاعىرانە و عارفانە لۆمەيان دەكا و ئەلئى:

ئەگەر رازى مەى و مینا بزائى زاھىدى مەغرور
بە تاوى تاسە گر ئەگرئى، بە سوڤى سىنە دووراودوور
ئەمان لەو كاتە وا ھەلچئى و بجۆشى خۆمرەبى ساقى
لە كوڤى فېنك ئەبىتۆ وا خرۆشئى، بۆ شئوى كافوور

ھەستى ناسكى شاعىرانەى دوكتۆر عابد ناتوانئى لە شىبى شەلاخى زالم بئى بەش بئى،
ناتوانئى غەم خۆرى ھەژار و داماو نەبئى، ناتوانئى دەردى كۆمەل بەدەردى خۆى نەزانئى،
بۆبە بە ھەستىكى پىر ئىشەو، بە نالەبەكى پىر خرۆشەو تىكەل بە پارانەو، لە دەرگای
بارى ئەلئى:

شەقەى شەلاخى زالم دئى
زەلى كام چەم بەسەرما كەم
تەقەى تىلاى ستەمگەر دئى
بەرەو كام مەملەكەت راکەم
خەيال و ئارەزووى بئى جئى،
ھەلەى ھەلناوہ بئى پەردە
تەرەس شاتالى ھىناوہ
بە كام دەسمایە سەر داكەم

ئافرەت و جوانىبەكانى چەندە سەرنجى شاعىرى راکىشاوہ، ھىندەش ئەو ستەمەى وا
ھەست و ھەناوى ژنى ژىر پئى كەردووە جىئى سەرنجى شاعىرە، لە ھەمان كاتدا شىرەژن
سەربەندى گەلئى لە شىعەرەكانى دوكتۆر عابده:

دە سەبرى بەژن و بالائى كەن ئەلئى سەروى گولستانە
سەرنجى دىمەنى ماىەى ژبىيان و شىرەژن جوانە
تەماشائى زلفى ئالۆزاو بە ھەر حەلقەى دلئى بەندە
بەسەرشان و سەرو مليا كە پەخشان و پەرىشانە

ھەرەك و تم غەمى سەرتاسەرى ژىنى ئەم شاعىرە پايەبەرزە لە چوارچىوہى گەل و ھۆزى
تېپەر ناكا، جا ئەگەر كۆسكەوتووبىك ھەنسكى بۆ مەرگى كەسكە يان لاوتىكە،
ھەنسكو قولپى گرىبانى دوكتۆر عابد بۆ ھەلەبجەى شەھىد ئەگاتە دوا پلەى خۆى.

وہ پاشان رەوہكەى كوردستان و ئەو ھەموو نالەبارى و غەم و كۆسكەوتنە ئەبىتە
سەرچاوەى غەزەلپكى پىر تىن و تەوژم كە پىتتى ھەر شىعەرپكى سىلاوى فرمىسكى جگەر
تاوئىنە:

ھای كۆس، ھای كۆتەل، ھای شىن و زارى
ھای سوڤەى فۆغان، ھای دەردى كارى

های رۆ، های فیرار، های طوفان، های ته
های مهینهت، های خهه، هه یاهووی ماتهه

رۆژانی ناخری عومری دوکتۆر عابد تیکهه بوو له گهه ماته میکی دله ته زیندا که بالی
به سهه خاکی پیروزی کوردستاندا راکیشابوو، هه موو شتی شاراو، هه موو شتی نادیار،
بروا جینی خووی گۆریبوو به وههه و خه یال، ئاره زوو ته نانهت له سهه لیبوش هه لفریبوو، پیر
و جوان بی ته فاوهت کۆسکه وتوون، هه موو شت له غه ما خووی ده نوینی.

شاعیر رۆژی بو هه له بجه ره شپۆشه و غه مبار، وه ساتیکی تر غه می قه ره داغ هه ست و
هه ناوی تاور تی به ره ئه دا و، له هه مان کاتا گه رووی به سراوه و هاواریشی به که س ناگا:

داغی قه ره داغ داغه چلۆن هیدی ده بیتهو
جووشی دله یا ساغه له کول نابی بچیتو
نهنگیکه به پیشانیی سته مکاره وه فه رزه
تا رۆژی قیامهت، له په سا تازه کریتو

سالی ۱۹۹۵ له کاتی کدا دهه و دهشتی کوردستانه جوانه که و هه ورامانه رهنگینه که
تازه ببووه، مهیدانی له شکر ئارایی تیپی گولاله سووره و هه ریری سهوزی ریحان و هه زبی
و شه بوو فه رشی رپی دله دۆراوان بوو، هه ستی ره بیته که له ئاسمانی ئه ده بی کوردی به ره و
دنیای نه بوون کشا، چرای ژینی شاعیری کورژایه وه، ماته می که له بری جه ژانه ی نه ورۆز
وه که هه ره س داوینی بنه ماله ی نه قشبه ندیی گرت، دوکتۆر عابد له رۆژی ۸ مانگی
نه ورۆزی ۱۹۹۵ دا کۆچی دوایی کردی ده ردی غه ربیی دیسانه وه بوو به سه رووی سه رزاری
ئه ده ب دۆستان، دوکتۆر عابدی غه رب له شاری (ریاض) پایته ختی عه ربستانی سه وودی
له دونیا ده رچوو و هه ره له ویش ئه سپه ره که را. دوکتۆر عابد له گهه زهینه ب خانم کچی
حاجی ئه حمه دی سه تووده له بنه ماله ی سه یده کانی بائین چۆ ازواجی کردوه که ئه ویش
هه ره له شاری ریاض کۆچی دوایی کردوه. دوکتۆر عابد (۴) مندالی لی به جی ماوه که
بریتین له دوو کور و دوو کچ (عهزیز، ناسر، ثریا، گولاله).

دوکتۆر عابد له شاعیری کلاسیکدا به بوئه ی ده سه لات به سه ره سه نه ته ی شاعیریدا
ته وانایی و هه زیکی به ریلای نواندوه، ئه وه له سه ره کیشی نویش شاعیری وتوه که تامو
بوو ئه هه نهنگیکی جوانی تیدا به دی ئه کریت، شاعیره هه ورامیه کانی هه لقولوی هه ستی
سه شه وسته ی سه به ره ت به به رو بوومی هه ورامان. دوکتۆر عابد له ناو شاعیره

فارسه کانی شیدا ناسراوه، شاعیری فارسی ئه م شاعیره له کاتی خویدا جینی باسی لیکۆله ران
و ئه دیبانی فارس بوو، دیوانی شاعیره فارسییه کانی تیرو ته سه ل و پر مانان وه هه موو
چه شه نه شاعیریکی تیدا به دی ئه کریت به تاییهت خو شه وسته ی، به تیکرا (۵) دیوانی هه یه
به کتی له دیوانه کانی گۆرانییه کانی که بو گۆرانی بیژانی کورد و فارسی ئه وه سه ره ده مه ی
رادیی تارانی داناون وه که هه نه ره مند مه زه هری خاله قی، دوکتۆر چه ن مانگی پیش له
مه رگی هات بو له نده ن به وه هیوایه که به توانی دیوانه کانی چاپ بکات و بیخاته به رچاوی
خوینهر، به لام هه به هات! ده ردی هه موو ریبواری وه نه وه زه، پاش مه رگی دوکتۆر عابد من
وه کو براییته هه مه شه بیرم له وه ئه کرده وه که ئاواته که ی به جی بینم. منداله کانی شعی هه
ئه م ئاره زوو یان له سه ره بوو تا هه لیک ده ستی دا و له سه ره تایی سالی ۲۰۰۲ یانی
نزی که به (۷) سال پاش مه رگی دوکتۆر عابد من ریم که وه ته وه کوردستان... کوردستانی
جوان، ئه وه خا که پیروزه که دوکتۆر عابد خه ونی ئازادی و سه ره به ستی پیوه ئه دی، ئه وه
خا که که دوکتۆر عابد به کله ی سویحانی یان به جه و اهیر سورمه ناوی ئه با، دوکتۆر عابد
نه ماوه تا ئه وه ئه زمونی ئازادی و دیوکراسییه ی که ئیسته له هه ریم له شاری قه لا و مناره
له هه ولیر به رپوه ئه چی ببینی، له به رنامه ی به چاپ گه یانندی نوو سراوه کانی دوکتۆر عابد
ریم له ده زگای (ئاراس) که وت داموده زگاییک که به خزمه تکردنی ئه ده ب و ویشه ی
کوردییه وه ئه ناسریت، وه گه لی دلسۆزانه هه نگاو هه له گه ری بو بلا و کردنه وه ی شوینه واری
نووسه ران و ئه ده پای کورد، ده زگای (ئاراس) خو شه ختانه رووی بو چاپ کردن و
بلا و کردنه وه ی به رگی یه که می دیوانه که ی دوکتۆر عابد پیشان دا. لیره دا به ش به حالی خو م
و بنه ماله ی مه رحوم دوکتۆر عابد سپاس و ریزی بی پایان ئاراسته ی ده زگای ئاراس و
هه موو ئه وه که سانه ی ئه که م که به ئه رکی پیروزی چاپ کردن و بلا و کردنه وه ی ئاشاری شو عه را
و نووسه رانی کورد هه له شه سین، دو عای خاسانی خودایان له سه ره بی.

ئه سه ده سیرا جه دین (نقشبندی)

۲۰۰۲/۲/۱۲

ئىلاھى، خالقی ھەستى! بە کام روو بىتمە ديوانت
 كە دامنىتى بەش، لە ريزى كەمتەرين بەندەى بەئىمانت
 لە كام تاوان بلىتم بمبەخشە، تۆبەم بى، بە رەحمى خۆت
 كەرەم كۆلاو! دەخيلم سەد دەخيل، خۆم خستە ئاسانت
 بەجىم ھىنا ئەوى نەفسم حەزى لى كرد و لىي وىستم
 خودا! تۆبە. پەنام كوانى، بە غەيرى عەفوو غوفرانت
 مەگەر لافاوى رەحمت بىت و دايشۆرى گوناھانم
 بەتاو رايمالى تاوان و قوسووورى عەبدى نادانت
 نەجاتم بى، لە ئەو تالووكە پرگار بم بە ئەمرى خۆت
 چ ئاگادارى دامەزراوہ ئىمانم. بە قورئانت
 ئەگەرچى نەفسى ئەمارەم پرى سەركيشە جاروبار
 دەزانى زوو خەجالەت ئەيگرى بەندەى پەشىمانت
 تەمادارى گوزەشتەم، يارەحيم، ئامانە بمبەخشە
 پەشىمانم كە سەرپىچىم فراوانە لە فەرمانت
 نىزامەندى شەفاعەتتەم، دەخيلە سەيىدى سەرورە
 (رسول اللہ) دە فرىاي من كەوہ! رۆحم بەقوربان
 «ولاتقنط» دەخوئىتم، سووسەيى ھىوامە مەولای من
 بەرەو رووم لاوہكە، قوربان، ئەتۆ و ئىخلاصى ياران
 دەسا (ھىژا)! بەئومىدى شكۆى پشكووتنى غونچەى
 ھىوا، سەركزكە، ملكەچ، تا بەكاربى شبن و گريانت

تەواو بوو عومرو ژين تازە خەرىكى پاىەدانانم
 بەبىرما قەت نەھات پۆژى كە ئامانەتم و مېھمانم
 ئەگەر گاهى بەبىرما رابوورد، ئىسرە بەجى دىلم
 لەبەر خۆمۆ وتم ھىشتا زوو، بى خود ھەراسانم
 ئەو غەيرى فەرىبى زەرق و بەرق نابى شتى تر بى
 لەقەس خۆم ئەخلەتتىم، كارى بى جىيە بەويجدانم
 سەرايى فانييە بى شك، بەجىيدىلم ئەپۆم كاتى
 لەگەل برىارم و كوچم چوو، لە كەردەى خۆم پەشىمانم
 بنەو بارگەم نەپىچايۆ، بە بى تۆشە لەوى دەرچووم
 دلم پىوہ نەبوو ھەروا بەجىي بىلم بەئىمانم
 بەلام ياران ئەوہى راستى بى بى عارە بەنى ئادەم
 لە زۆر شت تى ئەگا و گيلانە ئەپوا و ئىژى نازانم
 رەفيقان ئەم جەھانە، بۆكى دايم ماىەوہ، بىژن
 چىيان لى ھات عەزىزانم، لەكوئىن دۆستان و يارانم؟
 ئەمانە گشت ئەزانبن و پەزىرايە و^(١) ھەمووى راستە
 بەلام داخى بەجەرگم لىرە سەختىن^(٢)، مالى وىرانم
 كە وەختى بەرگى تەسلىمى لە بەركريا و نەماچارى
 ئەلالىمۆ بەكول، ئىژم ئىلاھى سەربە فەرمانم
 وەصىيەت بى لەسەر كىلم بنووسن باقى ئەم شىعەرە
 كە بەشكەم لىم ببورى، بى نەوام موحتاجى ئىحسانم
 خوداوەندا! لە بەندەى بى نەوا پارانەوہى راستى
 كە تۆش بەخشىنى بەندەت پى شىياوہ كانى غوفرانم
 پەيامبەر! شافىعى ئومەت! لە ئىستا تەنگترم نابى
 وەرە فرىارم كەوہ قوربان، ھەژارم، دەس بەدامانم

مهله مهله کووتی

ئهو مهلهم واه بهههشتی مهله کووتا^(۱) ئهفری
به ههواى مهتلهبى^(۲) ئهروا که لهوئ پیتی بدری
به نهواى خووشی شنهى شاپهپری بالی نهرمى
گهرد و خاکی غهم و خاشاکی دهروونی ئهسپری
دهمی ئهفسونگهپری کاتخ سهر ئهدا راز و نیاز
هینده گهیرایه به ئاوی نهواى دل ئهگرى
ئهونه تیزباله له راوی مهله شهیدای بهزما
بهپهپری بالی بهئاسانی نهچیر رائهپری
سهپری گهپانی له ئافاقی^(۳) سهمای دلخوازی
حیرهت^(۴) ئهنگیزه پهلاماری لهپر ههلهئهفری
چاو له دووی زوره، سهسوودانی بهدوویا ویلن
چاوهزاری له قهزا فهرزه که گوپی پی بدری
تهپری ئافاقی سهفارای مهحاله بئ شک
هینده چالاک و خهتهرناکه بهدهم ناوتری
ئهوی بئ باکه وهها چاکه له بهزم ئهو دهر بئ
شۆری شۆریده ئهسووتینی دهمی گر بگری
سابرۆ بالی ههوالی ده به ئاههنگی وهفا
سههرهپیی (طائر)ی (هیتزا) بهجهفا نابهسری

(۱) بهههشتی مهله کووتی: بهههشتی ملایکهیى. (۲) به ههدهفی گهیشتن بهمهتلهبى: بهههواى مهتلهبى.. (۳) ئافاق: ئاسۆکان. (۴) حیرهت ئهنگیز: تهعهجوب هاوهر.

پهنايیکم نییه، شای بئ کهسان فریام کهوه، زارم
رهسوولی خوا! شهفاعهت که، گهلئ خهسته و پهرتشانم
مهجالم تهنگه پیرانی طهریق! پارانهوهم چۆن بئ؟
ئهبیته باعیشی عهفوی گوناھانی فراوانم
بهخۆت تهسلیمه (هیتزا) و، خاکی ژیرکهوشی رهسوولانت
خولامی خیلئ عیرفانت، موریدی پیری پیرانم

(۱) پهزیرایه: مهقبووله. (۲) لیتره سهخت: سمج و کۆل نهدهر و بئ عار.

ساقی قه‌ده‌حم^(۱) پیر که، پهرتیشانه خه‌پال
له‌و خومره که نه‌شئه‌ی گه‌ئه‌دا بیری به‌تالم
ئه‌وکاته به‌که‌یفی دلّی خۆم، بالّ ئه‌وه‌شینه‌م
بئی په‌رده له‌گه‌لّ حوور و مه‌له‌ک، هاوپه‌رو بالّ
بای بالّ ئه‌ده‌م ئه‌و ساکه له‌گه‌لّ پۆلی په‌ریدا
زۆر گه‌رمه هه‌رای ساز و سه‌مای مه‌جلیسی قائم^(۲)
بئی باکم و سه‌رخۆشم و سه‌وداسه‌ر و مه‌ستم
شابازی سه‌راسۆی گه‌ره‌کی پوخته^(۳) و کالم^(۴)
له‌و جه‌رگه که کۆن ئه‌هلی دلّ و سۆزش و سازش
گوئی بگره له‌ ئاهه‌نگ و نه‌وای سازی زه‌رالم
مه‌ستانی خه‌راباتی به‌ ئاوای^(۵) ده‌می گه‌رمم
پئی خاوس و سه‌رگه‌شته ئه‌چن تاده‌ری مالم
هاوبه‌زمه له‌وئ خورد و که‌لان^(۶)، عابید و عاریف
کاتی که ئه‌ترکینه‌ی ده‌فی کووره‌یی حالم
تازادم و دلّشادم و مه‌ی نۆش و خه‌رابم
زاهید و هره‌ بنواپه، بولنه‌ند پایه‌یه فالّ^(۷)
مه‌ده‌هۆشی^(۸) وه‌فاکیشم^(۹) و (هه‌یژا) یه مه‌قامم
تازاده‌وو^(۱۰) فه‌رزانه‌ی ئه‌وئ ده‌رکی که‌مالم

(۱) قه‌ده‌ح: جامی بلوور. (۲) قسه‌وباس و هه‌را و به‌زم. (کردی به‌قال): کردی به‌هه‌را. (۳) پوخته:
په‌یگه‌یشتوو، قالّ و له‌کل ده‌رهاتوو سوورکراو. (۴) کال: پینه‌گه‌یشتوو و ناپه‌س و کوره‌ نه‌دیو. (۵)
ئاوا: بانگ و ئاهه‌نگ. (۶) خورد و که‌لان: گه‌وره و بچووک. (۷) فالّ: ئه‌یقبال، به‌خت. (۸)
مه‌ده‌هۆش: سه‌رمه‌ست. (۹) وه‌فاکیش: وه‌فائابین. (۱۰) فکری تازاد و لی بزانی ئه‌و: تازاده و
فه‌رزانه‌ی ئه‌وی.

مه‌لی رۆحم^(۱) له‌ خه‌ویا دانه بچنی
له‌ناو خه‌رمانی^(۲) رووتا شه‌و ئه‌بژنی^(۳)
چ سه‌رکیشه‌ گه‌رووی خالدانه ئه‌گرئ
له‌ ده‌وری له‌علی لیوتا گه‌یری بینه‌ی
له‌جووجه^(۴) و موشته‌ری یاقووتی^(۵) رووته
که له‌علی^(۶) لیوت ئه‌بینه‌ی، دائه‌مینه‌ی
به‌ دلّ کپیری میسکی^(۷) خاوی خامه
کلافه‌ی مووت گرانتتر له‌و ئه‌سینه‌ی
مه‌لی رۆحم به‌ نه‌غمه‌ی سازی چینه^(۸)
له‌لای لیوتا دام و دانه دائه‌چینه‌ی
له‌ناو گولبه‌رگی رووتا مه‌ی^(۹) ئه‌نۆشی
مه‌ی خۆش‌په‌نگ و داغ و خه‌م په‌وینه‌ی
ئه‌لّی مه‌ستانه ئاهه‌نگی خه‌رابات
خه‌راباتی له‌ خه‌و، دائه‌چله‌کینه‌ی
ئه‌لّی غافل! چلۆن چاوت له‌یه‌ک نا
مه‌گه‌ر دیتۆ که‌ چوو،^(۱۰) ئه‌مپۆ سه‌بینه‌ی؟
له‌نیه‌وانی ئه‌وین و به‌زمی ژینا
له‌ دلّدا حه‌یفه‌ هه‌ستنی^(۱۱) خۆ نوینه‌ی
ئه‌بئی (هه‌یژا) له‌وئ حاکم بئی بیه‌جگه
خه‌راب ئه‌نده‌ر^(۱۲) خه‌راب هه‌یج که‌س نه‌مینه‌ی

(۱) مه‌لی رۆحم: په‌رنده‌ی رۆحم. (۲) خه‌رمان: قورس، دائیره. (۳) شه‌و ئه‌بژنی: مووت که‌ په‌شه
وه‌ک شه‌وه له‌سه‌ر رووت لانه‌با. (۴) له‌جووجه: سمجه. (۵) موشته‌ری و خواهانی رووی یا کولمی
یاقووتی په‌نگی تۆیه. (۶) له‌علی لیو: که‌ لیوی له‌عل وینه‌ت ئه‌بینه‌ی سه‌ری لی ئه‌شیه‌وی. (۷) به‌دلّ
حه‌ز ئه‌کا میسکی خام و خاوی بکری، به‌لام کلافه‌ی موو وه‌ک میسکی تۆ که‌ له‌ویش په‌شتره (زلفت) به

گرانتر ئه سینن. (۸) سازی چینه: به ئاههنگی چینهکردن. (۹) حزی لیبه له گولبه رگی روومه تتا مهی بنووشی، عه رهقی سه رگونات بنووشی. (۱۰) چۆن ئه و حه لهت له دهس داوه و نوستووی؟ مه گهر سه بهینی ئه مرۆ دیته وه، واته مه گهر فرسه تی ئه مرۆ سه بهینی به دهست دئ؟ (۱۱) مه گهر له دونیای عیشقا ئه بی مه جال بدرئ شتی تر خوئی بنووشی؟ (۱۲) ئه بی ته نیا عیشق خوئی بنووشی و حاکم بی له و مه یدانهدا، مهستی به مه بی خوشه و بیستی خوئی بنووشی و لاغه یه.

های رهو

های کۆس^(۱)، های کۆته ل^(۲)، های شین و زاری
 های سۆزه ی فوغان^(۳)، های دهردی کاری
 های رهو^(۴)، های فیرار، های تۆفان، های ته م
 های مهینه ت، های خه م، هه یا هووی ماته م
 های جه ور، های سته م، های هه ناسه ی سه رد
 های بی و یجـدانـی، های یاغی و نامـهـرد
 های کوشـتار، های خوین، های کۆت^(۵)، های زنجیر
 های بهندی، های دیل، های ناله ی یهـخسیر^(۶)
 های رۆمهـلـخهـزا^(۷)، های شین، های رۆرۆ
 های وه ی من وه ی من، های بوئی بوـسوـ^(۸)
 های قـیـیـژـه ی ساوا، های ناله ی زهـبوون
 های پیـری دامـاو، های قـرچـه ی دهـروون
 های سۆزی سینه ی وهـدهـ گوم کـهـرده^(۹)
 های دیده ی گـریـان ساکـاری^(۱۰) هـهـرده
 های گیـشه ی بوـران^(۱۱) کویتـستانـی سارد
 های جهـسته ی عـوربان خهـسته ی نامـوراد
 های برسی و تینووی نهـخـووش و زهـلیل
 های زهـده ی زالم، های ئازاده ی^(۱۲) دیل
 های دهـربهـدهـران سهـر شاخ و هـهـردان
 های سهـرمـا زهـده ی ئیـلاخ و عـوربان
 های ئیش، های زووخواو، های سکالای گهرم
 های ئهـلهـای^(۱۳) ئافـره ت تهـنیا لهـلای تهـرم
 های مـال و پـیرانان، دهـربهـدهـر وهـیلان
 های خان و خاتوون توونا^(۱۴) و سهـرگهـردان
 های جهـوان و گهـنج دل کـهـیلی ئاوات
 های کیـژی نازدار، مهـلوول، غهـمین، مات

مۆنه مۆن

داد و فهرياد و سكالآ مهسلهكى بى كارهيه
مۆنه مۆن^(۱) دانان له عالم كردهوى په تيارهيه
راپه ره وهك شپير بهرنگارى مهشاكيل بهو پرۆ
ههركه تن^(۲) دهردا به خواري عاقيبهت بى چارهيه
پى تهقاندن^(۳) بيته هوى جيپهشتنى كۆز^(۴) و كه لىن^(۵)
ههركه كۆلى دا و بهزى ههركه سهركز و ئاوارهيه
تاقىكارى و تهجرىبه پيشان ئه دا ههروا بووه
سلكهر^(۶) و دوودل^(۷) له ژينا بى وهرى و بى بارهيه
لاش^(۸) و تهنه ل پياوهتى لى ناى، پرواى پى مهكهن
خۆ به زلزان و ته ماعى و لۆردنما^(۹) و بى پارهيه
پاشمله دندانى خىر نانى به هيچ كه سدا، به لام
پرووبه پروو چاپلووس و دۆس و هاوهل و غه مخوارهيه
سه د كه رهت ياغى ده بى و ديسانوه ديتۆ سه لام
پيت ئه لى بمبه خشه تۆبم بيت و ههركه مجارهيه
هيچ له پرووناچى^(۱۰) ته ريقى كه يته وهو سه رچهنگى دهى^(۱۱)
چونكه مهنگه^(۱۲) پى و ههايه چارهى ئه و رهفتارهيه
لى گه رى كوتاي كه (ههژا) چيت ئه وى له و تاقمه
گوئى خنىو^(۱۳) كوا دهره سه و كهى گوئى له ئه و گوفتارهيه

(۱) مۆنه مۆن: له بهر خۆوه له م و له و دوين و گله كردن. (۲) تن دهردان: مل كهچ كردن و پازى بوون له
ويستهى زۆردار. (۳) پى تهقاندن: هه ره شه. (۴) كۆز: مالى گلى و شوتنى راگرتنى كاروبه رخ. (۵)
كه لىن: دهرگاي مالى دى. (۶) سلكهر: ترسنوك و بى زات. (۷) دوودل: موته ره دديد، ئه رى
ونه ريكهر. (۸) لاش: تهنه ل و قنگ قورس. (۹) لۆردنما: ئه وى كه له خۆزايى خۆى به دارا له قه لىم
ئه دا و واش نىيه. (۱۰) له پروونه چوون: ته ريق نه بوونه وه و بى شه رمى. (۱۱) سه رچهنگ:
سه ركۆره كردن و كالكردنه وه و ته ريق كردنه وه. (۱۲) مهنگ: هه پىل، خول. (۱۳) گوئى خنىو: نه ژنه وا.

هاى زه رنماى دوون^(۱۵) بى دين و ته ور له ق^(۱۶)
هاى هه رزهى موجريم، هاى قاسى دى ره ق
كام دين، كام ئايين، كام عورف، كام قانون
كى واي ره وا دى، كام پهس، كام مه لعوون؟
ناشى پى و ابى سه گى زييانه خرۆ
ئه م تا واناهى له بى ر ئه چى تۆ
ناشى پى و ابى و ئه بى ئه توانى
گه لى له بهين باو به خرۆ نه زانى
شكى تىيا نىيه عالم ئه زانى
نا توانى هه روا به مه يل بى رانى^(۱۷)
سته مگه ر ئه بى سزاي بچى رى
گو رى كه كه ندى خرۆ تىا بنى رى
چاوه رى تف و له عنى مپى رى
مه خسه رى لات و په ست و بى رى^(۱۸)
گه ل هه ر ئه مپى، نام رى، نافه وتى
قه ومى تىيا ناچى به كه وت^(۱۹) و ره وتى
ئه م واتهى (هه ژا) له پيش چاوى بى
تا وه ختى وادهى سه گه راوى بى

(۱) مردنى ئه ندامى به كارى خانه واده: كۆسكه وتن. (۲) كۆته ل: ته مسى لييه ئه وت رى كه له كاتى مردنى
گه وره كانا رى ئه حرا (نالايى و كۆته ل). (۳) فوغان: گرپان و زارى. (۴) ره: فيرارى ده سته جه معى.
(۵) كۆت: دارىكى گه وره بوو كه پى دى ليان ئه خسته به ينى و ئه يان به ست. (۶) يه خسىر: دىل،
عه زابدر او و دوور خراوه. (۷) رۆمه ل خه زا: به هه را و شى وون و فيتنه ئه وت را. (۸) بۆسۆ: كناه يه له
زامار چونكه په رۆ سووتاو بۆسۆيان ئه نا سه ر زام. (۹) وه لىه دگوم كه رده: به دا يكى ئه لىن مندالى
ساواى لى و ن بووى. (۱۰) ساكارى هه رده: سادى وه يلان. (۱۱) بۆران: بارىنى به فر و باران به باوه
له زستانى ساردا. (۱۲) نازادهى دىل: نازاد مه نشى ئه سىر كراو. (۱۳) ئه لىها: سكالاي مه رده مۆدار يا
غه مگىن. (۱۴) توونا: ته بعيده، دوور خراوه. (۱۵) زه رنماى دوون: په ستى به چاك خرۆ نىن. (۱۶)
ته ور له ق: به دئه خلاق و هه رزه و به دكار. (۱۷) بى رانى: رايبو رى. (۱۸) بى ژو: حه رام زاده. (۱۹)
كه وت و ره وت: هه ستان و كه وتن.

ئازادم و پرشۆرم و سه‌رخۆش و خه‌رابم
 كه‌ی ده‌ربه‌سی نه‌شئه‌ی قه‌ده‌ح و جامی شه‌رابم
 ئه‌وكاته كه‌ په‌يكم له‌ ده‌سی ساقیی ئه‌وین سه‌ند
 ئه‌مزانی كه‌ مه‌منوعه‌ ئیدی^(١) رهنج و عه‌زبام
 بی باكم و ئارامه‌ دلم، ته‌خته^(٢) له‌ ئاشووب
 بی ده‌ربه‌سی ئه‌فسانه‌یی ئازار و عیتابم
 ئه‌و رۆژه له‌ ناو مه‌ردومه‌کی^(٣) چاوی خوماری
 گلیام^(٤) و گلی دامه‌وه، مه‌علووم بوو حیسابم
 به‌سته‌ی خه‌می ئه‌گریجه له‌ بوته‌خانه‌یی ئه‌ودام
 ناگونجی هه‌راسان له‌ خه‌می به‌ندی ترا بم
 په‌یکتی كه‌ بسینری له‌ خوماری خومی مه‌خموور
 هیند^(٥) داغه ده‌سووتینی هه‌له‌ی^(٦) هه‌ولی شه‌بام
 حه‌ددی چیه‌ گه‌رمای مه‌یی «میو»^(٧) تینی وه‌هابی
 داغتر بی له‌ جه‌زه‌ی جگه‌ری داغ و كه‌بام
 ئه‌و تیشكه له‌ دیده‌ی سه‌نه‌مۆ دای له‌ دلی من
 گویا بوو كه‌ موسته‌غنی^(٨) له‌ نه‌شه‌ی مه‌یی نابم
 سه‌رخۆشی ئه‌وین كوانتی نیازی به‌ شه‌رابه
 چه‌ن خووشه‌ چلۆتم «أبد الدهر» وه‌ها بم
 سه‌رمه‌ستی به‌رینی^(٩) ئه‌به‌دی به‌زمی ئه‌وین كه‌ی
 شایسته‌یه (هه‌بژا)! كه‌ بلتی: مه‌ستی شه‌رابم

ره‌وه^(١) و كوشتار و تالانه و ره‌ش و پرووت
 په‌ریشان گهنج و لاوه و خه‌لكی فه‌رتووت^(٢)
 منال پی خاوس و برسی و ره‌ش و پرووت
 هه‌تیو گریان و پیر بی كه‌وش و قاپووت^(٣)
 هه‌موو هه‌لدین و ئاوارهن به‌جاری
 له‌تاوی گازی سه‌می و بیینی بارووت
 ژن و مندال هه‌به‌سیا^(٤) و پرووكاو
 جه‌وان مایووس و سه‌رسام، مات و مه‌به‌ووت
 به‌ره‌و دوا سه‌یر ئه‌كه‌ن، زوو زوو ئه‌بین
 له‌سه‌ر سینگی، گولتی خویناوی پشكووت
 گوله‌ی شه‌ستیر له‌ په‌یتا ئه‌سمی بن ده‌س
 جه‌وانی هه‌لده‌تلیی بی خه‌تا و پرووت
 نه‌ما داکتی كه‌ داغ نه‌كرابی، هاوار!
 دلی دلسۆزی كوا مابی و نه‌لین سووت
 وه‌ها پایه‌ی سته‌م، پیی داکوتاوه^(٥)
 خه‌راب ئه‌نده‌ر، خه‌رابه^(٦) مولكی ناسووت^(٧)
 له‌ رۆژی بی نه‌وای كوردانه (هه‌بژا)!
 خرۆشاوه و ئه‌جۆشی خه‌لكی لاهووت^(٨)

(١) ره‌وه: فیراری ده‌سه‌جه‌می و عمومی و ته‌رکی دیار و هه‌ستی. (٢) فه‌رتووت: په‌كکه‌وتوو و په‌ریشان. (٣) قاپووت: پالتاو. (٤) هه‌به‌سیاو: رۆحیه و ته‌نی خه‌سته. (٥) پیی داکوتان: ثابت وه‌ستان. (٦) خه‌راب ئه‌نده‌ر خه‌راب: ویران له‌سه‌ر ویران. (٧) ناسووت: خه‌لكی دونیا. (٨) مه‌له‌كووت: عاله‌می مه‌عنا و غه‌یبی كه‌ون.

(١) ئیدی: ئیتر. (٢) دلم ته‌خته: مطمئنم. (٣) مه‌ردومه‌ك: گلینه‌ی چاو. (٤) گلیام: هه‌لدیربام و كه‌وتم. (٥) هیند: ئه‌وه‌ند. (٦) هه‌له‌: غه‌له‌ت. (٧) مه‌یی میو: شه‌رابی تری. (٨) موسته‌غنی: بی نیاز. (٩) به‌رین: به‌هه‌شت = وه‌سیع.

لێ پران

له دەس جهود و ستهم بۆ داڕمێتم، مات و شیوهن کهم له مه و لا شه رته به و چه رخه چه مووشه^(۱) چهوته ریشخه ن^(۲) کهم به گولگه شتی وه لاتمدا بسوورپیمۆ به که یفی خۆم چه م و دۆل و کهژ و کیو و چیا ی جوانی به مه سه که ن که م ئەوی چه پ سه بیر^(۳) هۆزم کا به حوکمی خۆشه ویستی ئەو به ئایینی خیره د^(۴) لاری^(۵) زه لیل و دیل و پیوه ن^(۶) که م ده سا شه رته ئیتر ترسی ئەم و ئەو ری نه ده م، بی باک له پۆلای سه ختی لیپریان زری^(۷) و قه لخان^(۷) و جه وشه ن^(۸) که م له په رتی و چۆل نشینی ده رچم و مه ردا نه تی کۆشم ئەوی دوژمن خراپی کردوه گشتی به گولشه ن که م ئەگه ر خوا یار بی پیویسته خه رابکار په ست و به یده س^(۱۰) بی ئەبی بی به ندو بار و ناله بار دووساخ^(۱۱) و ده سه به ن که م ئەگه ر یارانی گیانی بی نه ده ورم هاریکاری که ن ده بی دیوی خه رابکاری هه واله ی گۆری بۆگه ن که م وه لاتی کورده واری سه ره له نوێ تاباد که مه مۆ دیسان هه موو باغ و سه راو و جۆگه له ی ویرانی نۆکه ن^(۱۲) که م هیوام وایه به زۆری دانیشی گه نجانی لێ هاتوی خه یانه تکار و به دکاری دوچاری به زم و گو به ن که م ده خۆزگه م به و هه له ی^(۱۳) ئاواتی دیرین دیته دی ئەوسا گو ل و لاله و هه راله و سونبولی کیوان به سه یوه ن^(۱۴) که م کور و کیژی وه لاتی کورده واری بی نه سه یران جا بلێت (هیژا): ره وایه ئیسته گه ر شادی و زه ماوه ن که م

مونحه ریف. (۶) پیوه ن: بی به سراو. (۷) زری: کراسیکه له زری دروس نه کری بۆ به رگری له تیر و شیر ی دوژمن. (۸) قه لخان: ئەوه تانی که مه ردی جهنگی ئەبگری به پیتشبه وه (سپه ر). (۹) جه وشه ن: کلاویکی زری به بۆ به رگری له شیر و تیر. (۱۰) به یده س: ده سه لات له ده س سه ندن. (۱۱) دوو ساخ: راست و چه پ به ستنه وه. (۱۲) نۆکه ن: به جۆگه بی ک ئەلین که تازه هه لکه نرابی. (۱۳) حه ل: وه خت، ئان. (۱۴) سه یوه ن: سه یبان، سایه بان، که پر، سا بات. به و چه شنه ی که ره سمی هه واره کانی کورده ستانه، سه رکه پر به: چنوو، شه وپۆ، سوور هه رال، وه باقی گییا بۆن خۆشه کان دا ئه پۆشن، که سی به ر بی و بۆی خۆش بی.

(۱) چه مووش: لاری و شه رانی. (۲) ریشخه ن: مه خسه ره. (۳) چه پ سه یرکردن: واته به چاری به د پاشاکردن، موخالیف. (۴) به ئایینی خیره د: ره هنامه ی عه قل به ئایینی تیگه بشتن. (۵) لاری:

شهیدا

له ریسوا چیت ئهوی، شهیدایه ریسوا^(۱)
 ته شه رچی بکا له شهیدا، شیتته شهیدا
 نه دهرهس تیر و تانه و عهیب و عاره
 نه بهو چهشنه ی عهقل پیتی باشه ئهروا
 به گیتی و کاروباری خه لکی گیتی
 گهلئ به دبین و بی ئیمان و پروا
 له پانای^(۲) بی په ری^(۳) ویستی دهروونا
 هه راسان هه لده سووری بی سه روپا
 ئه وهی و نابهلده بی ککوا ئه زانی
 له بهینی داد و بی دادا^(۴) چ قه و ما
 خوماری حیره تی سه رگه ردی ئاوات^(۵)
 سه راپای شوور و واوه یلا^(۶) و غه و غا
 له خیلخانه ی خوما^(۷) هه لایه هه لای
 که سی چاک تیینه گا شه رته هه زه ر کا
 ده می ماتی و سکوت و بورده باری
 سه ری شو ری شه راب و جامی سه هبا
 زه مانئ زه مزه مه ی ئاهه نگی مهستی
 ده می ئاوی چه نگی و سه وزه یی نا
 له وی دَل جام و مه ی مایه ی حه قیقی
 له گه رد شه دایه مینای پر له سه ودا^(۸)
 وه فاکیشن^(۹) به جارئ جورعه نۆشان
 سه راسیمه و خومار و ژیر و زانا
 ته و او یه کسان و یه ک رهنگ و خه رابن
 مه ی و ساقی و سوراچی و جام و مینا

له وی مه ردی ده وی ئاگای له خو بی
 په ل^(۱۰) و سه رمه س جه وان و پیرو بو رنا^(۱۱)
 له به رقا پی نییازا^(۱۲) شیت و شهیدان
 ئه میر و، خوسره و، خاقان و، که سرا
 فیدای یه که ره نگیی ئه و خیل له م به راسی
 به بی ده ستار^(۱۳) و ریش و که ول و عابا
 دلئ (هیل ترا) له لای ئه و هۆزه دیله
 مه لئین بیچاره یه، شهیدایه شهیدا

(۱) ریسوا: به دناو و بی بایی. (۲) پانا: مهیدانی بهریلاو. (۳) بی په ری: بی ئینتیها. (۴) داد: عه دل. (۵) سه رگه ردی ئاوات: فیدایی هه دهف و ئارمان. (۶) واوه یلا: هاوارو داد و فه ریاد. (۷) خیلخانه ی خوم: جه معی مه ی نۆشان. (۸) سه ودا: هه دهف، مه رام. (۹) وه فاکیش: وه فا ئایین. (۱۰) په ل: په ککه و توو. (۱۱) بو رنا: نه و جه وانئ موونه ره ستوو. (۱۲) نییاز: ته مه ننا. (۱۳) ده ستار: سه ره پیچ، میتزه ر، شه ده.

له خومخانهی^(۱) خهراب ئابادی^(۲) مهستی
 له جهمخانهی^(۳) جنوونی بوت پهرهستی
 په‌ریشانه‌حال و خامۆش پیاله نۆشان^(۴)
 دهسه‌ونواری مه‌یی مینایی^(۵) ههستی
 که به‌شکه‌م ساقی مه‌ی بینیتته گهردش
 بسینتی هه‌ر که‌ستی جامی له دهستی
 خرۆشان «مووبه‌د»^(۶) و «ده‌یری» و «که‌نشتی»
 هه‌موو حیره‌ت زه‌ده‌ی رازی «ئه‌له‌ستی»^(۷)
 هیوادارن که نه‌شئه‌ی جامی رووناک
 نه‌جاتیان دا له ژه‌نگ و نه‌نگی که‌ستی^(۸)
 جه‌م و یه‌که‌رپه‌نگ و یه‌که‌ده‌نگ بن له ژینا
 نه‌ده‌ریه‌س بن، نه‌ دیل و چه‌پس و به‌ستی^(۹)
 هه‌موو (هیژا) بن و ئازاد و سه‌رخۆش
 له گولگه‌شتی جینان بی که‌ست^(۱۰) و په‌ستی

له طووفانی هه‌وادا^(۱) مات و مه‌ده‌هۆش
 په‌ریشانه‌حال و سه‌رگه‌ردان و بی‌هه‌هۆش
 له جه‌رگه‌ی به‌زمی شه‌یدای ساز و راز^(۲)
 ده‌سازین و ده‌سووزین مه‌ست و خامۆش
 هه‌راسان، سو‌فی، گریان په‌ند و عه‌ییار
 گرۆبی گه‌رمی غه‌وغا و، جه‌معی سه‌رخۆش
 سه‌بووی^(۳) به‌عزێ پری مه‌ی، جامی خالییم
 گه‌وای^(۴) حیرمان له شو‌رو نه‌شئه‌یی^(۵) نۆش
 شه‌کیبایی^(۶) ئه‌گه‌ر یاری په‌که‌ر بی^(۷)
 هه‌لینتی تا له سه‌رخۆ بیت و باهۆش
 سه‌ره‌نجه‌جام هه‌ر ئه‌بی مه‌ینه‌ت به‌سه‌رچی
 له سه‌ر رازی نیهان هه‌لگه‌یرئ سه‌رپۆش
 گه‌لی ئارایشی^(۸) شه‌یدایی ریسوام
 موعه‌ممایه له‌کن دلته‌نگ و په‌رچۆش^(۹)
 ئه‌ده‌ن تانه له مه‌ندی^(۱۰) و بو‌رده باریم
 بلێسه‌ی کوا ئوجاخی^(۱۱) سارد و خامۆش؟
 درێخ! وا قه‌در و باییی سازشی من
 نه‌زانیا و ئه‌رزشی کریا فه‌رامۆش
 ره‌فیعان! چپۆ له تاریکی،^(۱۲) کوتانن
 خه‌تایه و بی حیساب ناخۆشه ناخۆش
 گه‌لی خاوه‌ن شکۆیه مه‌ستی بی مه‌ی
 چه‌نی جوانه که سه‌رخۆش بیت و خامۆش
 ده توخوا دژ به جوانی قه‌ت مه‌وه‌ستن
 مه‌ده‌ن تانه له شه‌یدای شیک و ته‌رپۆش

(۱) خومخانه: مه‌یخانه. (۲) خه‌راب ئاباد: پر له مه‌ست و ئاوه‌دانی مه‌ستان. (۳) جه‌مخانه: جیتی
 کۆبوونه‌وه. (۴) پیاله نۆشان: ئه‌وانه‌ی پیاله له سه‌ر پیاله‌یان نۆشاوه «خواردوه‌ته‌وه». (۵) جامی
 بلوور: مینا. (۶) مووبه‌د: موئبه‌د، پیاوی ئایینی زه‌رده‌شتی. (۷) ئه‌له‌ستی: توحید و الوهیت. (۸)
 که‌ستی: ناته‌واوی. (۹) به‌ستی: په‌ناهه‌نده. (۱۰) که‌ست: نابوود و ناته‌واو.

جیهانی خه لقه وای هینایه کایه (۱۳)
 ده کاشکی و ده سوورا (۱۴) بۆ من و تۆش
 کهسی (هیترا) بی جوانیی جوان ئه بینئ
 ئهوی به دبینه هه ناخۆشه (۱۵) ناخۆش

شینى ههزار

ده توخوا دهس له دهردی دل مهدهن، یاران! ههژارم پۆ
 ههژاری مهردی مهیدان و قه لهم گهوههر نیگارم پۆ
 به شمشیری زمانی سهفدر و لهشکه رشکین و مهرد
 وتار پاراو و، هۆنراو سوار و، پرمهنا و بهکارم پۆ
 له پهزمی دوژمنی کوردا به دووفاقی قه لهم سالار
 له مهیدانی ئه دهیدا چاکترین چاپوکسه وارم پۆ
 خه باتکار و وهفادار و نه ترس و هۆنهر و زانا
 ئه دیب و نوکته زان، ئوستادی مهند و باویقارم پۆ
 سه راسهر عومری تاراو (۱) و فیراری و دوور (۲) و سه رگه ردان
 غه ریب و په نجه پۆ و تار (۳) و ته ریک (۴) و بی قه رارم پۆ
 (عزیز النفس) و خۆش ئه خلاق و ئازاده (۵) و وهطهن پهروه
 له سه ر داکۆکی (۶) بۆ هۆزی له ژینا تارومارم (۷) پۆ
 خوداناس، نیشتمانپهروه، زمان شیرین و خۆش زاراو (۸)
 له جهوری نابه کارانا (۹) دهره ندووی (۱۰) سه ر دیارم (۱۱) پۆ
 له دل سوۆزی گه لا سووتاوی پر تاوی ئوجاخی (۱۲) هۆز
 له کوورهی مهینه تی کورد نیمه سوۆزی سه رهه وارم (۱۳) پۆ
 له شیوه نگای گه لی کوردا به دل گریان و پۆرۆیه
 له شین و کوچ و ماته میا گه لی بۆ داغدارم (۱۴) پۆ
 بلتی، عاقل! به هۆزی داغدار بی قه رارت قه ت
 نه لیتی فه وتا (هه ژار)، پۆیی، بلتین زیندووی (۱۵) و تارم پۆ
 حه قه داکو وهطهن (هیترا) به خوین گریان و زاری کا
 به کول شین کا و بلتی: «داخی گرانم وهی هه ژارم پۆ» (*)

(۱) ههوا: مه رام. (۲) سازوپاز: سازبان و رازداری. (۳) سه بوو: شه ریه ی گلی. (۴) گه وا: شاهید.
 (۵) نه شه: له ززه ت. (۶) شه کیبا: سه بر، ته حه ممل. (۷) په کهر: مات و په ککه وتوو. (۸) تارایش:
 ته رتیبیدان، ناماده کردن. (۹) پر جۆش: تووره. (۱۰) مه ند: له سه رخۆ. (۱۱) ئوجاخ: کوانوو، ئاوردان.
 (۱۲) چیتو له تاریکی کوتان، نابه له د و بی ئیطیلاع خۆ گه یاندنه مه تل به. (۱۳) هینانه مهیدانی
 بازی: هینانه سه ر شانۆ. (۱۴) و ده سوورا: وای پیش ته هات، وای ته که وت. (۱۵) ناخۆش: نه خۆش.

(۱) تاراو: تارزیباو، ته عقبی بکراو. (۲) دوور: ته بعید. (۳) تار: فیراری. (۴) ته ریک: له گه ل بریاو
 و ته نها. (۵) ئازاده: جه سوور. (۶) داکۆکی: فیداکاری، دفاع. (۷) تارومار: دهره ده ر و ماندوو.

(۸) زاراو: لههجه. (۹) نابهکاران: بهدکاران. (۱۰) دهه‌هندوو: دوورکه‌وته‌ی وه‌لاتان. (۱۱) سه‌ردیار: مه‌مله‌که‌تان. (۱۲) ئوجاخ: کانوون، مه‌رکه‌ز. (۱۳) نیمه‌سۆزی سه‌ره‌ه‌وار: چلۆسکی نیوه سووتاو و کوژاوه نیشانه‌ی حه‌ره‌که‌ت و نیشاطی هۆز و کوچ و جیبه‌جی بوونه. (۱۴) گه‌لی بۆی داغدارم رۆ: میلله‌تی بۆی داغدار، گرویی زۆر، سه‌خت بۆی داغدارن. (۱۵) مه‌لین هه‌ژار ته‌واوبوو، هه‌ژار به وتاری هه‌ر زیندوو. (* ماده تاریخ به حیسابی ئه‌بجهد: ۱۴۱۱ ی ه. ق.

به‌قی پیروک

به‌قی پیروکی (۱) به‌ر کاوی (۲) هه‌وارم
ره‌فیقم پاکی چوون، من ماندگارم (۳)
ئه‌پرسن لیم ئه‌گه‌ر بۆ وام به‌سه‌ره‌هات
له بئ «چیلیمه» (۴) غه‌مبار و نه‌زارم
ئه‌قلییمۆ (۵) له سایه‌ی به‌ردی هه‌ردا
ئه‌چیپرتنم له دووی هه‌مپراز و یارم
ده‌می «بانگ» (۷) و «بنه» (۸) و، تاوی به «ورته» (۹)
خه‌ریکی دلنه‌وایی یاری غه‌مبارم
به‌لام «چیل» ی جه‌وان و شوخ و مه‌غروور
ده‌زانی پیره‌کی، که‌وته کارم (۱۰)
ئه‌چی بئ ئیعتینا به‌دوای مورادا
منیش هه‌روا له «گه‌رده» (۱۱) و «به‌ردبژارم» (۱۲)
ته‌مادارم که‌هه‌وده‌ردی وه‌کو خۆم
سه‌ه‌ری ده‌رچی له ده‌ردی نادبارم
له‌گه‌لم «بیته‌ناو» (۱۳) بئ راز و پوهن (۱۴)
بیته‌یاری گیانی و غه‌م گوسارم (۱۵)
نکه و ناله‌م قه‌بوول کا، بحه‌وینی (۱۶)
وه‌کو من چاره‌جۆی «چیل» هه‌ژارم
به‌لام کوانی نه‌وی هه‌وده‌رده پئ بئ (۱۷):
منیش ته‌نگاوی ژین و رۆژگارم
عیلاجی ده‌رده (هه‌یژا) پئ له حه‌ق نان (۱۸)
له‌کویم بوو که‌وه‌که‌به‌ی (۱۹) پیرار و پارم

(۱) به‌قی پیروک: نیره‌که‌وی پیر، به‌ق: نیره‌که‌و. (۲) به‌ر کاو: به‌ر مه‌غار. (۳) ماندگارم: ماومه‌ته‌وه. (۴) چیل: ماکه‌و. (۵) قلیانه‌وه: که‌وی نیر که بئ حه‌وسه‌له بخوینی ئه‌لین (ئه‌قلیته‌وه).

زیندانی تهههنا

ئهسیر و دیلی ئاواتم، له زیندانی تهههنادا^(۱)
 مهلوول و چاوه ریم بهشکه م زه مان پیچی کلیل بادا
 نهویدیکی فه رهح ئهنگیز له بورجی رۆژگارۆ بی
 بری خهرمانی غه م شه ن کا^(۲) و هه نی کای کۆنه بهر با دا^(۳)
 شه وی وه ک ئه م هه موو خه لکه سه ری دانیمه سه ر سه نگا
 خه ویکم لی که وی، ئاوات به دی که م به ش له روئیادا^(۴)
 ئه ترسم مه رگی ناهه موار له پر بیته و یه خه م بگری
 له پیش دیداری رۆح ئه فزای^(۵)، بوتی دلخواز و ره عنادا^(۶)
 هه موو داخی له گه ل خۆم بهر مه ئه و دونیا و ملۆزم بی
 غه می ئیره م نه هیلی تا له ویش جو ز به له گه ل شادا
 فریشتان بی نه ده ورم کاتئ سهیری که وکه به ی غه م که ن
 ده رم که ن، ریم نه دن، تا وی، له جه رگه ی گه رمی سه و دادا
 که من هه روا ئه سیر و غه م و زه ده، دوو چاری مهینه ت به
 له کوئی فه رقی هه یه، ئیره و ئه وی، که ی وام له دونیادا
 که ژین جو ش و خرۆشی تیا نه بی ئه و ژینه که ی ژینه
 چلۆن خامۆش و ماته م بی، هه زار دهستان^(۷) له مه زرادا؟
 ئه لێن مانگی «گولان»^(۸) و «خاکه لیوه» و فه صلی «جو زهردان»
 مو رادی حاصله بولبول له عه یش و نو ش و غه و غادا
 که چی فه صلی به هاری من نه پشکووت غونچه بی تا کو
 نه فه س کیشانی^(۹) راحه ت به له گه ل مه ستانی^(۱۰) شه پیدادا
 ئه لێن (هیژا) گرانه ده ردی، چاری چی بی، خزمینه؟!
 عیلاجم داده^(۱۱) تا ده رچم، له چوار دیواری بی دادا^(۱۲)

(۷) بانگ: خویندنی بهرز و درێژی کهو (کهوه که بانگی چاکی خویند). (۸) بنه: خویندنیکی نهرمی کهوه، که کهوی تر بانگ ئهکا بێن پۆ لای. (۹) ورته: قرته قرته ئارامی کهو به تابهت کاتئ باز له دهوریا بی. (۱۰) کهوته کار: لیکه وتوو. (۱۱) گه رده: خۆله پۆت، کاتئ کهو خاکه سووره ئه پرتین به خویا. (۱۲) بهردبژار: بهرد و زیخ هه لچینی کهو. (۱۳) له گه ل ما هاته ناو: له گه ل ما هاو ده ری کرد، هاو کاری کرد. (۱۴) بی راز و رپوهن: بی قسه و باس. (۱۵) غه مگوسار: غه مره وین. (۱۶) بجه وینئ: په زیراییم لی بکا. حه واندن: به زیرایی لی کردن، به ده ور و پشتا هاتن. (۱۷) پی بی: ئیقرار و ئیعتیراف. (۱۸) پی له حه ق نان: راست و دروست دان پیا نان. (۱۹) ته شریفات و ده عیه و ده ماغ.

(۱) تهههنا: ئاره زوو. (۲) خه رمانی غه م شه ن کا: وه کوفه لا به شه ن خه رمانه که ی تیکته دا، مه جموعه غه می من بدا به یه کا و شه نی تی وه ردا. (۳) کای کۆنه بهر با دا: بری ده رد و مو صیبه تی

کۆنەش بدا بە با . (٤) بە چاونایینیم بەلام بەلکو له خەوا چاوم بە ئاواتەخوازم بکەوئ . (٥) رۆح ئەفزا:
 رۆح بژوئین، تەقویەتی رۆح . (٦) رەعنا: دلرفین، دلرفیب . (٧) هەزار دەستان: بولبول، عندلیب . (٨)
 گولان: مانگی یەکەمی بەهار، خاکە لیو، ئاخیر مانگی زستان، جۆزەردان، ئاخیر مانگی بەهار . (٩)
 نەفس کیشانی: هەناسەیی . (١٠) مەستانی شەیدا: مەستانی عیشق . (١١) داد: عەدالەت،
 دادگەری . (١٢) بێ داد: بێ عەدالەتی .

زامار مەرەنجینە

ئای له شۆری شەوق شەووییداری بەزم
 مەدهۆش^(١) و سەمەه^(٢)، بێ پراوێژ و نەزم
 گۆزیبای^(٣) گەوزیای^(٤) شەستی^(٥) تیری مەس
 پالە دەس^(٦) سنیسای، دەسی بالادەس
 شپرزەهێ شیواز^(٧) نازک نەوهالان
 بەزیای کەمانکیش، خۆشتالەهێ^(٨) دەوران
 تەزیا وە قەمچی سەرپەلکەهێ مووی پەش
 وە بۆ کەوتەهێ^(٩) زلف میسک ئاسای ماوەش
 ئای گیانفیدای ناز نازک نەوهالان!
 ئای تەسلیم وە مەیل، بۆ قوریان هەرزان!
 دەخیل نەپەنجی، حەیفە فیدایی
 خەمیر^(١٠) مایەهێ ذەوق عیشق ئازمایی^(١١)
 نەشکێ بلووری ئەرۆای نازەنن
 گیان لە بان دەستان دلباختەهێ ئەوین
 نازنەوویی تۆبەت لەلای ئەهلی دل
 عوذر و بەهانەت، پووچە و بێ حاصل
 ئامان وە تەعظیم نالەهێ خەستەهێ پاز^(١٢)
 بژنەون بە لوظف گەری دڵ کەن واز
 گیان کەن وە ماوای سۆزەهێ دەروونیان
 لە ساز و سۆزیای مەبن هەراسان
 پیتی پەشیمانی کپ کەنۆزینهار^(١٣)
 تیراوێتیە زام زاری دڵ بیمار
 (هێژا)ی زام زەدەهێ مەلوولی ناکام
 پیتی وایە نەکـ چارهێ زام وە زام

په یامی ناشنا

نه سیمى سووچى ئاواتم كه شنیا، بهر به یان، یاران
په یامی ناشناى پى بوو شنه ی بهر كاوى كوردستان
به لى په یكى موراد موژده ی وىصالى دل بهرى پى بوو
كه پىچا بووى له بووى «مه رزه» و «چنوور» و «نه رگس» و «پىحان»
چ شوو و شادى پى روى دا له جه رگه ی به سته ی عىشقا
سه ماو ره قص و هه راى هه ستان له مه سته ی بى سه ر و سامان
نه ته نیا دل بهر اوانى خروشان بو سه ما كردن
شنه ی موژده ی مورادى دا، نه شه ی گى انبه خشى دابشكان (۱)
ده توخوا تو بللى چون هه شرى (۲) هه لده سته ی له كا تى كا
بدن موژده كه ئاواتى به دى دى قه ومى سه رگه ردان
چ شى كه لاوى «سو رانى» و جه وانى شادى «گو رانى»
چ قنجه گه نجى «كرمانج» و یه لى (۳) سه ر به سته ی «بادى نان»
چ رى كو پى ك و پى كه وتوون جه وانمه ردانى «لو رى ستان»
چ چالاكن كو رى «به رزان» و گه نجى كى وى «هه ورامان»
هه موو پى كو كه بینه به زم و شادى و كامه ران بى گه ل
نه وای سه ر به سته ی ئه ژنه وى (۴) له بهر كا وان و سه ره ردان
ده هو لى نركه ی بى، هه سته ی نى «خومار» ی سه ر هه وارانى
بى شكى (۵) «نه رگسى شه هلالى» خه و الووى مه سته ی كى ژى جوان (۶)
نه وای هه ی سواره، هه ی سواره (۶) له ته پلى خى له كان هه سته ی
ده سه ی لا وان له خومخانه ی مه به سته ی داخو رن (۷) یه كسان
وه ها ئه هه نگى (۸) پى كى پى ن له خو شى مه حشه رى به زم
به گه ل سه ر ده ر به ی ن نامو راد انم، له گو رى ستان
مه گه ر جه ژنى وه ها (۹) بگرن هه تا كو سه ر له نو (هه ی ژا)
به مه سته ی را چه نى و پرواته جه رگه ی كو رى سه ر به ستان

(۱) مه دهوش: خومار. (۲) سه مه: گى ژ و و. (۳) گو زیا: لى دریاو. (۴) گه وزیا: خو له پیاوه. (۵)
شه ست: شه قه ی تیر. (۶) را له ده س سنیا: (مسلوب الاراده)، بى ئىختى یار. (۷) شى واز: هه ی ته ت:
شيوه. (۸) تاله: ئىقبال. (۹) وه بو كه وته: مندالى بچووك و نازك بى نى خو ش بچى به سه ریا نه خو ش
ئه كه وى. بهو بى ماری به ئه لى ن: به بو كه وتن. (۱۰) خه مېرما یه: هه وى ن، ما یه. (۱۱) عىشق نازمانى:
تا قى كرده وى ئه وى ن و را ده ی ده سته لانى. (۱۲) خه سته ی راز: خه سته ی سى ر. (۱۳) زى نه ار: ئامان،
ته وه.

په نند

په یامی پی به جییم^(۱) کئی رایگه ییئنی
نه ترسی و ناحهزی^(۲) پی راجله کیئنی
له هه رزه و بیحه یا هیچ سه رنه کاتو^(۳)
له که رسواری مه کرباز دابه زینتی؟
زه ریف حالیی بکا ناپاک سه رنه نجام
شه لاهی رۆژگار چاک نه یچ زینتی
ئهوی چه پله ته قین^(۴) و کاسه لیسسه^(۵)
ده لهی^(۶) دهوری که سیکه بیچه رینتی^(۷)
له گهل رۆژی^(۸) نه بوو بیدریتتی خیرا
له فکرایه چلۆن خوئی راوه شینتی
وهها لووت هه لته کیئنی کهس نه زانی
له گه لیا هاوده م و یاوه ر بوو دوینتی
گه لی ساکار و گه نجی کورده واری
له تۆرداوی ده غه لدا داده مینتی
به هه لنان و به چاپلووسی و قسه ی پووچ
جه وانی سینه ساف هه لئه خله تینتی
شه و رۆژ مۆله تی نادا، له سه ربه ک
له دلایا تۆوی ته بذیر^(۹) داده چنی
هه تا پیتی شک^(۱۰) بیا گیان بازه، دۆسه
ته قه ی بن مه نجه لی^(۱۱) بیست، نابدوینتی
خه باتکاری به رازهنده^(۱۲) م ئه وی تا
په یام و په ندی راستم راگه ییئنی
وهها ئه و دهسته ریسوا که که ئیتر
مه جالی گهنده کاری^(۱۳) بو نه مینتی

(۱) دابشکان: دابه ش کرد. (۲) چۆن هه شری: هه شریکی چۆن. (۳) یه ل: قاره مان. (۴) ئه ژنه وین:
ئه بیستری. (۵) بپشکی: بپشکوئی، دهم بکاته وه، کینا به یه له چاو هه له پینان. (۶) هه ی سواره، هه ی
سواره: بانگه واز بو سوار و لاه بوونی سواران. (۷) داخوین: تیخوین و راست بینه وه. (۸) وهها
ئا هه نگی: ئاهه نگی کروا. (۹) به گه ل: به کۆمه ل. (۱۰) جه ژنی وهها: جه ژنیکی وا.

له خه لکی واز بهیښی و دابساکی (۱۴)
 له ساده باجی دلپاکی نه سیښی
 له سهر زانا و نه دیب و خوینده واره
 که نووستوو پراچله کینی و تیښگه بیښی
 نه وی (هیژا) بوو دلسوړه به هزری
 ته پوتوزی (۱۵) ته معای نایبه زیښی

(۱) پی به جی: دروست و ریکویټیک. (۲) ناحه ز: ناهه موار. (۳) سه رکړنده وه: سل کردن و خوږی راستن. (۴) چه پله ته قین: نه وانه که دهوری ساده نه گرن هه ر ئافه رینی لی نه کن. (۵) کاسه لیس: سک له وه پین. (۶) ده له: خوږی. (۷) چه راندن: له وه راندن. (۸) روژی: رزق. (۹) ته بذیر: ده سبادی و هه له خه رجی. (۱۰) پی شک بردن: به ده وله مه ند زانین. (۱۱) ته قه ی بن مه نجه لی هات: واته دارایی ته و او بوو. (۱۲) به رازه نده: لی هاتوو. (۱۳) گه نه کاری: چه په لکاری. (۱۴) داساکیان: دامرکان. (۱۵) ته پوتوز: هه ره شه کردن.

لانه به لانه

کاتې مه لی ئاوات بفری لانه به لانه
 جی ژوانی (۱) له وه و بهر نه گه ری دانه به دانه
 بن دار و گول و بنچکی (۲) جارانی نه بیښی
 هیلانه یی شاخان و چیا ی، شانه (۳) به شانه
 ناو باغی یو بن داری نه پشکینی به دیق قهت
 جو یایی مه کو (۴) و لانی قه دیم، خانه به خانه
 بو لانه یی عیشقی نه گه ری و شه و گه یی (۵) جاران
 هه ر به رکه نی بو لی بی نه چی کانه به کانه (۶)
 هه رچا و گه یی هه لئه کو لی نه چی تا قی نه کاتو
 خپوت هه لئه داو تیا نه به زی هانه به هانه (۷)
 سه رگه شته که دل داری بو ی به زمی له کو ی بی
 ها و رازه له گه ل ساز و نه وای یانه به یانه
 چی بکه م له دل نازار نه یه و ی تی ری به او ی
 پی بسمی دل ی هه رده (۹) به بی نی شی نی شان (۱۰)
 پی وایه که هه ر عاشقی و ا دهر دی نه چی ری
 با مای له جه رگه ی هونه را، مان ی نه مانه
 (هیژا) یه نه وی ده فری له دووی سایه یی دل به ر
 سه رتاسه ری مه لبه ندی نه وین بانه به بانه (۱۱)

(۱) جی ژوان: میعادگاه. (۲) بنچک: بووته، شجیره. (۳) شانه به شانه: یال به یال. (۴) مه کو: حه شار، جی کویونه وه ی به دزی و مه حره مانه. (۵) شه و گه: جی گای مانه وه ی شه و. (۶) کانه: جی به ردی کنراو، درگه ی بن به رد. (۷) هانه به هانه: کانی به کانی. (۹) هه رده: عاصی و دانه کیو و بیابان و هه رد. (۱۰) نی ش: نوکی شتی تیژ له چه ی حه شه رده و تا نوکی تیرو و نیژه. (۱۱) بانه به بانه: مهیدانیکه که جووتیار بو کیلانی عهرزی نه نیته وه.

شەقەى شەللاخى زالم

شەقەى شەللاخى زالم دى، زەلى (۱) كام چەم بەسەرما كەم تەقەى تىللاى ستهمگەر دى، بەرەو كام مەملەكەت پاكەم خەيال و ئارەزووى بى جى، هەلەى هەلناوہ بىپەردە تەرەس شاتالى هیتناوہ، بەكام دەسمایە سەودا كەم نە پوول و پارەو و زىپ و نە چەكدارم هەبە تاكو خەياللاتى بەتال و كەم، دەترسىم، نابى حاشا كەم بەتەنیا ئارەزووى ئاور، لە زوقمى ساردى زستانا لەكوئى گەرمم ئەكاتۆ، كوورەبىكى داغ لە چى چا كەم ستهمگەر حەقىە بى باك و جەسوور وا بىت و دابخورى ئەزانى پەكمە چارى ئەم سزا (۲) و بەزم و هەرا ناكەم ئەگەر پراستان ئەوئى ياغى كە سل (۳) ناكە خەتای خۆمە بەرەنگارى نەوہستام قەت، لەسەر حەق نەیدى هەللا كەم ئەویش زال بوو، بەمەیلی خۆى دەسى كىشا بەسەرما وا خرووكى لى دى ئىستاكە، دەلیم پىتى نۆكەرى ناكەم بە ئاسان نایەوئى واز بىنى، پىتووستم بە هەستانە پەوايە پاپەرم پرسى بەكارامە (۴) و تەوانا كەم ئەبى پىسپۆر و پاپۆژكارى وریا پانمايىم كەن چلۆن سىنگم سپەر كەم، بانگ لە لاو و پىرو بۆرنا (۵) كەم ئەگىنا بى بوار نابى لە ئاو بدرى وەكو جاران كە خنكام جا لەپاشان بۆ نەجات هاوار و غەوگا كەم براكەم بەر لەوہى مەینەت، بەسەرما بالى پاكىشى ئەبى پىرى خىرەد دەعوەت كەم و ئاوەز بە كوئىخا كەم بە تەنیا داد و قالى بى چەكى لاو، گەنجى خوین شىرىن چلۆن چارى جەفای ئىستاكەم و پەنجى لەوہولا كەم

ئەوہش پرووناكە تا خۆم، قور نەپىتوم بۆ نەجاتى گەل مەحالە خاكى بىگانە و قورى خەلكى بەسەردا كەم لەكوئى كاسە لە ئاش گەرماى فراوانتر (۶) دەبى هەرگىز چ پىشىنىان مەتەللىان دەرسە ئەر نەختى تەماشاكەم ئەوئەندەم چەشتووہ دەردى سەرى خۆشباوہرى (هیترا) مەحالە سەهل و ئاسان دى (۷) بە هەر هەللايى پروا كەم

(۱) زەل: قورى خەستى زەلكاو (زەلى زىتوار). (۲) سزا: عەزاب. (۳) سل: كۆوہ كردن و داچلەكان (ئەسپەكە سلى كرد). (۴) كارامە: متخصص، لە ئاو دەرہاتوو. (۵) بۆرنا: گەنج (بەرلە پىش دەرہاتن) ك: كرماشان، بىجار، فارس. (۶) مەتەللىكى كوردستانى ئىترانە: ئەلین بە تۆ چى مەگەر تۆ كاسەى لە ئاش گەرمتى؟ (۷) دى: ئىتر، كرماشانى و دىنەوہرى.

نالێ نالێ دل له خه‌ودا، شه‌و كه ده‌نگی دایه‌وه
 زه‌نگی بێ‌داریاشی^(۱) رۆ‌حم بوو له‌په‌ر زه‌نگایه‌وه
 می‌شکی بیه‌مار و هه‌ژارم كه‌وته خۆی بو‌ تاووتوو^(۲)
 من منی خۆی پێ نه‌گیرا، زوو دژی هه‌ستایه‌وه
 به‌ینی خۆم و ئاوه‌ز و هه‌ستی ده‌روونی داغی خۆم
 هێنده تی‌ر و تانه‌هات و چوو، دلم بوورایه‌وه
 نه‌فسی ئه‌مه‌رم ده‌می بوو، چوو‌بووه پێستی خۆیه‌وه^(۳)
 راپه‌ری و هه‌ستا له‌سه‌ر نو‌كه‌وته خۆی، بوورایه‌وه
 عه‌قل و هۆشم لێ برا، فامم به‌زی، هه‌له‌هات و چوو
 تا‌قه‌ت و سه‌به‌رم نه‌ما، ئاوه‌ز له‌لام گو‌تزی‌یه‌وه
 تاووتووی كرده‌ری خۆم كرد به‌هه‌رجو‌ری نه‌بوو
 تاوی تاوانم به‌زی، ئاوه‌ز سه‌ره‌وت و مایه‌وه
 پیری زانستیم له‌ قینی فیز و ده‌عیه‌ی جه‌هله‌دا
 تووشی سه‌سه‌رم هات، له‌ داخی تانه‌دا بوورایه‌وه
 راسته‌كه‌ی ئه‌م گورز و قاوانه‌ هیلاکی كرده‌وم
 هه‌ستی نادیاریم ئه‌وه‌ن ناشی شه‌په‌زه‌ی^(۴) نایه‌وه
 زۆر هه‌زم لێ بوو ده‌می بێ ده‌ردیسه‌ر بو‌ خۆم بژیم
 دوور له‌ گورز و قاو به‌لام ئه‌و به‌زمه‌ هه‌ر نه‌برایه‌وه
 هه‌ستی ئینسانی شه‌تیکی لیم ده‌وی زۆر نادیره
 هه‌ستی نه‌فسانیم له‌سه‌نگه‌ردا دژی ئه‌و مایه‌وه
 جا ئیتر (هێ‌ژا)، له‌ده‌س ضد و نه‌قی‌زی ناو ده‌روون
 خه‌سته‌بوو، مانیا، له‌داخا كه‌وت و پالێ دایه‌وه

«وه‌رگێ‌راوی قه‌صیده‌ییکی سه‌عیدی شیرازی»
 فه‌ره‌اد كه‌ دیه‌نی شیرینی دی به‌ چاوی خۆی
 دووی كه‌وته سه‌ری، كه‌لله‌ هه‌به‌سیا له‌ تاوی خۆی
 مه‌جنوون، به‌ جامی دیه‌نی له‌یلا كه‌ مه‌ستی كرد
 بریا له‌ باب و دایکی یو‌هه‌ستی و دراوی خۆی
 رامین كه‌ كه‌وته‌داوی هه‌وای عی‌شقی وه‌یسه‌وه
 زوو چاوی پۆشی له‌ زه‌رکه‌مه‌ر و كل‌اوی خۆی
 «وامیق» كه‌ هه‌سه‌رتی «عه‌زرا» گه‌یانیه‌ گیانه‌لاو
 ئه‌نجامی كاری شه‌و و رۆژی، ژان و تاوی خۆی
 ئاوا، هه‌زاری گه‌نجی مه‌ست و پیر و لاوی كرد
 وه‌ك من، به‌جامی شه‌هدی ئه‌وین، ده‌سه‌پراوی خۆی
 زۆرن ئه‌وانه‌ بوونه‌ ئه‌سیری كه‌مه‌ندی عی‌شق
 ئه‌و شه‌وره‌ نه‌ ته‌نیا منی وا خسته‌ داوی خۆی
 رۆژی كه‌ چاوی من ئه‌و دل‌به‌ره‌ی خوماری دی
 دونیاو و ئاخیره‌تی خسته‌ پشتی چاوی خۆی
 لیم مه‌گرن ئه‌گه‌ر عی‌شقی په‌ریشانی كرده‌وم
 ته‌قدیره، زۆری له‌م قه‌بیله‌ هه‌ن به‌زاوی خۆی
 (سه‌عدی) له‌ خه‌لكی حالت هه‌تاكه‌ی نیه‌ان ئه‌كه‌ی
 (هێ‌ژا)یه‌ ئاشکرایه‌ی ئه‌وین، دیاره‌ تاوی خۆی

(۱) بیداریاش: زه‌نگیکه‌ سه‌بینه‌ی زوو بو‌ سپاهی لێ ئه‌دری له‌خه‌و هه‌ستی. (۲) تاووتوو: كه‌م و زیاد‌کردن بو‌ پێ‌کو‌پێ‌ك‌کردنی كاری. (۳) چوو‌بووه پێستی خۆیه‌وه: ماتی دابوو له‌ خۆی و خۆی تی‌ نه‌ه‌گه‌یاند. (۴) ناشی شه‌په‌زه: مه‌شرووعی بێ سه‌روب‌ن.

گۆرستانی ئاوات

ئاواتم يەك يەك شوۆرىن به خوۆیناوی ئەسیرینم
کفنم کردن و نامە گوۆر، له زیارەتانی ژینم
هەسەرەتم کردە بەریان، خەلانی (۱) تەرمی هیوا
له غەم دروا سەراپای، له کارگە ی گەرمەشینم
به ئاهم بخوورم دان، کاتی ئەسپەرەدەکردن
لاچاکم پر له یاس کرد، کفنی شیری جاوینم
کام کوۆس و کام کوۆلاراو (۲) له بیر به موۆ؟ پیم بلتین
«هەلەبجە» یا «شارەزوور» یا هەوارە هاوینم
«تەوێلتی» و «بیارە» و «وێزەن»، «ئاوێسەر» و «سوۆسەکان»
یا «نارین قەلا» (۳) و «خورمال»، «باغەکوۆن» دلنشینم
دیوانیکی تایبەتیم پیووسته ناویان هەلەدەم
دەس لەدەردی دل مەدەن، یەكجار گەرمە کوۆلینم (۴)
ئەر وێرانە ی وەلاتم هەلەدەم و بلاوینم
هیی هەر کامیان دیوانی پر ئەکاتو نووسینم
چوار هەزار ئاوەدانیم، گۆرستانە، مالوێران!
کیلی سەری هەر گوۆری، میژووی له پیشینم
قور بو کامیان پیووم، زەل بو کوۆ بەسەردا کەم
بو کام دیتی بههشت ئاسا و کام شارە دیتی شیرینم
خەلکە بو هەر شار و دیتی وێرانە ی کوردستانم
ئەبێ کیلی هەلکەنن به تیژاوی ئەسیرینم
تا نەوه و نەوا دە ی من، بزانی چی قەه و مەواوه
هەروا به سەهەریا نەچن، رۆلە ی دل ئاوورینم
چ تابلووی ئەتوانی پیشانگە ی رەوی کورد بێ
بو «مانی» یش موسته حیلە، تەجەسسومی بەرینم

له هەر گۆرستانیكا شههیدی ئەسپەرەدە بی (۵)
ئەچنە زیارەتی گوۆری خوشک و برای غەمینم
رۆلەم، خوشک و براکەم! سەراسەر کوردستانت
گشتی گوۆری شههیدی زامار و دل برینم
بچنە سەر زیارەتانیان، بی تاوان و شههیدن
شههیدستانە سەرپاک کوردستانی خوۆینم
تەماداری کەس مەبن بو ئیمە قور پیووی
خۆم قوری خۆم نە پیوم، کتی بیتە سەر بالینم
رۆلە، هەستن، راپەرن! بەس دەس خەری دە رو بن
رووناکیی لی براوه، چرای هیوا ی بیتینم
یەك بگرن، فریاکەون! نەقشە ی قیران کیشیاوه
هاری (۶) ئاسیاوی دوژمن، بیرازە (۷) بو هارینم
(هێژا) دەسە و دامانە، رۆلە کەم به قوربانە
تەکان دە بو گەیشتن، به ئاواتی دیرینم (۸)

(۱) خەلاتی: کفنی مردوو. (۲) کوۆس و کوۆلاراو: ئالایی و کوۆتەل و چەمەری شوۆینی تەرم. (۳) نارین قەلا: ناوی دێیه کە ئیستا بووه تە «نارنجەلە» بەلام پیم وایە (نارین قەلا) بووی، یانی قەلای ئاورین، چونکە نزیکي «ئاتەشگا» یە کە «میزگیت» ی زەرتووشتییان بووه. (۴) کوۆلین: دەروون، هورامی ئەلین (کوۆلینیش پەرەنە): واتە دلی پرە. (۵) ئەسپەرەدە: دەفن کردن، نانه گوۆر. (۶) هارە: بەردناش. (۷) بیراز: تیژکراوه، بەردناش تیژتەکنۆ، ئەلین هارەکە بیرازکراوه تەوه. (۸) دیرین: قەدی.

قه‌ره‌داغ

داغی «قه‌ره‌داغ» داغه، چلۆن هیدی (۱) ده‌بیئتۆ جووشی دلّه، یاساغه، له‌کولّ نابی بچیتۆ نه‌نگیکه به‌پیشانی (۲) سته‌مکاره‌وه، فه‌رزه تا رۆژی قیامه‌ت، له‌په‌سا (۳)، تازه کریتۆ پیتم وا نییه ئه‌و کاره، وه‌کومه‌تله‌بی عادی رووداوایی بی، په‌نگ بی، که دووباره بییتۆ ئه‌و جورمه نه‌ظیری نییه، نایابه (۴) له‌که‌ونا که‌ی دایکی زینا رووی هه‌یه وا زۆلی بزیتۆ پیی ئه‌تکه ئیتر داکي زه‌مان ئاوسی نه‌نگ بی خواخوایه به‌شهر زوو سه‌ری ئه‌و عاره بنیتۆ که‌ی شهرم و هه‌یایان بووه ئه‌و جه‌مه‌ه چه‌تونه کوا یاغیی سته‌م پیشه شه‌ری لی ده‌پریتۆ توخوا وهره ئینصاف بده هیی وا شه‌ره‌فی کوا عاریکی له‌بیرنه‌چوه تو، ئه‌تکیتر ئه‌نیئتۆ (۵) ئه‌و نه‌نگه، که زانکۆی (۶)، ئه‌ده‌ب و دین و شه‌رافه‌ت وه‌ک خالی خه‌تای مه‌سله‌کی قه‌لبی ئه‌سریتۆ ئه‌و ده‌سته‌ه دژی دانیش و دینه له‌ئه‌ساسا بی شه‌رمه هه‌تا بۆی بچه‌لی (۷) گۆبه‌ن ئه‌نیئتۆ رووی هه‌رچی خه‌تابار و سته‌مکاره سپیی کرد چه‌نگیین و هه‌لاکۆ و ته‌ته‌ری رووی ئه‌کریتۆ که‌ی پیر و ژن و می‌ردی له‌گه‌ل بیچوو به‌جاری تی ماشی، وه‌ها بردی که ون بیت و نه‌بیئتۆ؟ په‌نجۆله و قاچ و قولی ساوا و قژی ئافره‌ت له‌ت له‌ت بی، فری بدری، له‌بیر چۆن ده‌پریتۆ

که‌ی ئه‌و هه‌موو گه‌نج و کوپری قۆز و کچه‌ کاله دیل بوون و فرۆشران و کوژان بیرم ئه‌چیتۆ؟! کام کوپری (۸) چراغانی بیی ئایینی (موحه‌مه‌د) «ص»؟ ته‌فسیری که‌لامی ئه‌به‌دی (۹) و شه‌رعی بلیتۆ ئاوازه‌یی (۱۰) دلگیری خوداجۆییو عیرفان لای کافری به‌دمه‌سله‌ک ئه‌بوو زوو ببیریتۆ شاری «قه‌ره‌داغ»، جاری (۱۱) «ئه‌ده‌ب» مه‌کته‌بی «ته‌قوا» ناوه‌ندی «که‌لام»، «فه‌لسه‌فه» خیز بۆ بگه‌شیتۆ؟ رووی په‌ش بی له‌دیوانی خودا و «ئه‌حمه‌دی موختار» (۱۲) هه‌ر که‌س هه‌زئه‌کا نووری حه‌قیقه‌ت بکوژیتۆ ئه‌و خووگ و به‌رازه ئه‌بی هه‌ر زیانه خرۆ بی به‌دزاتی، حه‌قه، مه‌لعه‌نه‌تی، لی بووه‌شیتۆ (هیترا) به‌ته‌مای نه‌حس و ته‌ره‌س بیته‌وه سه‌ر ری؟ پیشینه‌یی نه‌نگینی له‌بیر خه‌لکی به‌ریتۆ؟ زۆر سه‌خته‌گه‌لی ئیمه له‌ئو خیله‌ه بیووری پیویسته، سزا بدری ده‌غه‌ل، گوم بی، نه‌بیئتۆ

(۱) هیدی: ئه‌هوه‌ن، ئارام. (۲) پیشانی: ناوچاوان، ته‌وئیل. (۳) له‌په‌سا: یه‌ک له‌دوای یه‌ک، به‌ئیس‌تیمار. (۴) نایاب: بی وینه‌یه، ده‌سنه‌که‌وتوو. (۵) نیانه‌وه: ریک‌خستن و سازکردن، ته‌رتیب دان. (۶) زانکۆ: دانیشگاه، مه‌دره‌سه‌ی عالی. (۷) بۆی بچه‌لی: بۆی بکری، بۆی ریکه‌وئ، بۆی بگونجی. (۸) کوپری: مه‌جمه‌ع. (۹) که‌لامی ئه‌به‌دی: قورئان. (۱۰) ئاوازه: شوهره‌ت، ناوبانگ. (۱۱) جاری: جیگا، شوین. (۱۲) ئه‌حمه‌دی موختار، (موحه‌مه‌د)ص.

به پاس ئه‌ی زاهیدی خودبین بلتی ریسوا منم یا تو؟ له تو ساز و له من سۆزی دهر وون، شهیدا منم یا تو له من شۆر و له تو شیوه‌ن له به‌زمی مه‌ی گوسارانان ده‌ بێ با پاس برۆین ناساز له‌ناویانا منم یا تو کیلی دنگوشای یاران و نازاران له‌لای کییه شهیدی چاوی مه‌ست و نه‌رگسی شه‌هلا منم یا تو ده‌خیلی بێ ریبای نازی خوماران خه‌راباتی له‌ کاتی دل‌رفینی بازی ته‌رلانا^(۱)، منم یا تو قه‌باله‌ی کوفری من بو و به‌ئاسان مۆر ئه‌که‌ی زاهید مه‌گه‌ر عه‌یبه که پێ بیتی، بێ سه‌ر و سه‌ودا منم یا تو دل‌م دا، گیان ئه‌ده‌م، رۆحم به‌قوربانان د‌لستانه ده‌سا لاساری^(۲) بێ پروا، توخوا گومرا منم یا تو ته‌قه‌للای بێ وچانی من که به‌لگه‌ی پاکبازمه غه‌مم بو که‌وته کاری^(۳) تۆبه، بێ په‌روا منم یا تو به‌سه ساقی له مه‌جلیسما و له خولدا بێ مه‌ی و مینا له‌کارا بێ هه‌تا صوبحی ئه‌مه‌ل، گومرا منم یا تو دل‌م نه‌شکینی یارا! نه‌ک زییانت پێ بگا دوور بای له‌ناویا کێ جییای کاتۆ نیشان له‌ویا، منم یا تو به‌گیانی تو که سه‌رپێچیم نه‌کرد هه‌رگیز له فه‌رمانت له من رامی^(۴) له تو رهم،^(۵) پاس له‌په‌یمانان منم یا تو به‌راستی مه‌ستی پیا له‌ی چاوی مه‌ستی تو منم یا نا ئیتر که‌تمان هه‌تا که‌ی سا بلتی (هه‌یژا) منم یا تو

(۱) بازی ته‌رلان: بازی میچکه که بیچووی هه‌بێ. که مه‌شه‌وره زۆر تیزبال و خوتیرێژه. (۲) لاسار: ئینکار و لاری و بێ گوی. (۳) که‌وته‌کار: به‌ک که‌وتوو. (۴) رام: مطیع، لینی. (۵) رهم: فیزار، طرغیان، یاغی.

گوئی سه‌ر ده‌سته چینه‌ی زینده‌گانی مه‌زه‌ی پانایی گیتی و ئاوه‌دانی بلتیه‌سه‌ی پر خورۆشی جووشی هه‌ستی ته‌وانبه‌خشی جموجوولی جه‌هانی ده‌م و دووی ته‌مه‌راقی خو‌شه‌ویستی جه‌لای جه‌مگایی به‌زم و کامه‌رانی جه‌مال ئارایی بێ وینه‌ی طه‌بیعه‌ت پزوووسکی مایه‌زای ئیلهامی مانی شیفا به‌خشی دهر وونی داغی و پیران بلتین نۆشدارووی ره‌نجی نیهانی عیلاجی دهردی بێ ئامانی بیمار ته‌وانبه‌خشی ته‌ن و چاره‌ی په‌وانی شنۆی نه‌رمی له‌طیفی رازی عیشقه بلتیم چی خه‌سته‌دل! ناشی نه‌زانی بلتین که‌ی غونچه‌ پشکووت و بزهی گرت به‌بێ گه‌رده‌ی نه‌سیمی به‌ریه‌یانی له‌کوئ سووتاو گری گرت بێ نه‌وایی به‌ بێ چه‌خماخه‌یی ئه‌کسیری جوانی بلتیه‌سه‌ی قه‌ت نه‌سه‌ند کانونی تاکو بزوووسکی داغی غه‌م هات که‌وته‌بانی ره‌فیقان چیی نه‌کرد سۆزی مه‌حه‌به‌ت له‌ عاله‌مدا چ بوو، بێ ئامیانی برام! سه‌رمایه‌یی ژین عیشقه، عیشقه ئه‌وی رتی لی نه‌که‌وت هیچی نه‌زانی

له ههستییدا ئەوی بێ مایه خولقا
نهبوون و بوونی یه کسانه، فلانی
له دووی ئە کسیری ژین سهودای مهحه بهت
برۆن تا مۆلکی ژینی جاویدانی
ههوتین شهرتی قه بووله و راستیی ئایین
وهفا زۆر چاک ئەزانی ناوونیشانی
ئەوی (هیترا) بێ ههه و پێیه ئەگری
به سهودای ئەم جیهانی و ئەو جیهانی

ئە کسیری ئە عظم

له گهرمهی سۆزی سهودادا چ خۆشه شاد و خورپرهم بی
له ئایینی وهفای عیشق و ههوادا قورس و مه حکهم بی
له عهیش و نۆش و عوشه تدا له گهڵ مهستانی جامی مهی
کراوه و شیک و سهرحال و فهرح ئاههنگ و بێ خهم بی
گهلی شیرینه خۆش گوفتار و نیکوکار و زار پاراو
سه فابه خش و نهوانهرم و ره فیهق لایین و سه رجهم بی
چ خۆشه نه شئه به خشی به زمی یاران بیت و تیکۆشی
فریشتهی سولح و دۆسی و رینمای ئەولادی ئادهم بی
گهلی شانازییه کاتی له ناو کۆرا حیسابت کهن
له شپوی شهونخوونی هاو پیا لهی مهستی مه حرهم بی
چ رهوح ئە فزایه بۆ گیانت ئیجازهی دهن بۆ له ند بفری
له گهڵ پۆلی فریشتهی کاکه شانا یارو باهم بی
ده عاشیق کهم سکالا که، له دهس سووتن بنا لینه
ئە گهر باش قال نه بی پێویسته زێرکی عه یار کهم بی
ده زه می سۆز و سازی عاشقان تا کهی ئە کهی واعیظ
له خۆرا بۆ دلت وا پێوه ههه نابار و وه ره هم بی
گهلی فه خره به سۆز و ساز بنازی سوخته یی (هیترا)
به لام بۆ مایه کهی ههه چاوه رپیی ئە کسیری ئە عظم بی

ئه‌گهر رازی مه‌ی و مینا بزانی زاهیدی مه‌غرور به تاوی تاسه گه‌گه‌گرێ، به‌سۆزی سینه دوورادوور ئه‌مان له‌وکاته وا هه‌لچێ و بجۆشێ خومره‌یی ساقی له‌کوێ فینک ئه‌بیتۆ وا خروشی، بۆشنۆی کافوور ته‌می جۆشانی وا تاریک و نووته‌ک کا ده‌می ئاسۆ که‌ پۆژی نیوه‌پۆژت لی بکاته زولمه‌تی ده‌یجور مه‌قامیکی گرانه‌ رازی سه‌ودایی مه‌ی و مینا چ سه‌خته تا بگه‌یته مه‌رتبه‌ی سه‌وداسه‌ری مه‌نظور کزه و بۆنی هه‌ناسه‌ی گه‌رمی مه‌ستانی جیگه‌ربوریان ده‌ماغ پرکاته‌وه‌ چزیانی چزلیکی دلّه‌ی خاپوور له‌ کووره‌ی داغی سه‌رگه‌رما نه‌بی تامی چیه‌ سووتان ئه‌بێ ره‌ش هه‌لگه‌ری شه‌یدا، له‌تاوا عه‌ینی کیوی توور ده‌ واعیظ که‌وکه‌به‌ی کوانی غه‌می سه‌ودا و دلّه‌ و دواپی ئه‌گهر وا تینه‌کوژی تا، له‌ داری دهن وه‌کو مه‌نصور به‌ مه‌رجی هه‌یج نه‌خوایی غه‌یری دل‌خوایی به‌ بی باکی (انا الحه‌ق) داینی گوستاخ، له‌سه‌ر داوخوایی سوور بی سوور به‌ده‌م سۆزی بلتیسه‌ی ئاور و بانگ کا به‌ ئازادی بلتی شه‌یدام و سه‌ربازم به‌حوکمی قاعیده‌ و ده‌ستوور ئه‌بی سوورم که‌نۆ تاکو له‌ کلّ ده‌ربیم و لایق بم پرم مه‌یکهن، به‌خواجه‌ و ساقی بمه‌ن بۆ سه‌رای مه‌خموور له‌وتیش مه‌قبوولی دیوان بم، بلتین (هه‌یژا) له‌ خو‌مانه‌ به‌جییه‌ ساقی مه‌ی بیتی و، نه‌وای نه‌ی بی و، سه‌دای سه‌متوور

سووبی جو‌زه‌ردان به‌ئارام بی و بشنیی بای شه‌مال بیتته‌ گویت هه‌ژهی شه‌تاوی نوقره‌ تاوی سه‌رنه‌هال نیوه‌ بیدار مه‌ستی بینی «سوور هه‌رال» و «وه‌رکه‌مه‌ر» سامفۆنیی تاف بژنه‌وی، که‌له‌زه‌ (١) ته‌پ و تل (٢)، ناله‌نال دیتنی نه‌خش و نیگاری دۆل و شییوی چی بلتیم تیپی گول خه‌ملیوه، چه‌م پر ئاوی رووناک و زه‌رال قووتی رۆحه‌ قه‌رمه‌ قه‌رمی تافی نرکه‌ی که‌له‌زه‌ی دۆلی «هه‌مرو دۆل» ی کاتی دێ به‌ره‌و ناو شییوی چال ئه‌یکوتی وینه‌ی دو ته‌پله‌ی سووره، سواره‌ی خیله‌ کورد «کاکه‌ بۆ» ی (٣) خو‌شخوینی «کۆسالان» (٤)، به‌قی (٥) مه‌غروری لال نازی «چیل» ی (٦) خو‌شخه‌رامی بانی سه‌ر کاو (٧) و، وه‌زن (٨) جوانترین «سامفۆنی» یه، ده‌نگدانه‌وه‌ی «ئیکۆ» ی «نه‌هال» چرپه‌ چرپی مهبه‌ران و پیرو هۆزی «که‌له‌رم» (٩) ی گورپ و هه‌لویتسان و لابیازی به‌رانی کۆنه‌ سال چی بلتیم؟ «پتواسی خێ» (١١)، یاقوت له‌ «پا» (١٢) ی پووژ شیشه‌ شیر (١٣) ئه‌رچک و نازک له‌ وینه‌ی «ساق» (١٤) ی کیژی کرچوکال شیوی شاخ و داخی وه‌ک دووکانی عه‌تتار زه‌رد و سوور چینی ئال، چینی به‌نه‌وش، تیپ تیپ که‌تاره‌ی «سووره‌رال» (١٥) «نه‌رگسی شه‌هالا» و «لاله‌» و «شیر هه‌رال» و «سۆسه‌ن» ی عیشوه‌ ده‌فرۆشن گولی «نازاو» ی (١٦) خه‌ملیو ئالووال «په‌چک» ی لوول «قارچک» ی عه‌مامه‌ (١٧) سان، «گه‌بله‌» ی زه‌ریف «شنگ» و «شیرین شاته‌ره‌» ی شوینی هه‌ره‌سگای ته‌رته‌مال قوودره‌تی دیمه‌ن نیگاری چیره‌ ده‌ستتان چی بکا ئه‌سه‌پی له‌نگه‌ و نایگه‌بیتی سوواری پا خه‌ستووی خه‌یال

به‌سیه «هێژا» چهن ده‌که‌ی تاریفی نه‌ققاشی سروشت
زاری «داقلیشاو»ی (١٨) خامه‌ی نووسهران تیا لاله، لال

له‌گه‌ل فیطه‌ت به

وه‌رن مه‌ستانی ناوچه‌ی بینه‌وایی (١)
وه‌رن رزگار له‌ داوی من منایی (٢)
وه‌رن ئاسان بژیوانی ته‌مماعی
وه‌رن شیتانی شه‌یدای بی هه‌وایی (٣)
سه‌رم سه‌رما له‌ رازی بیرو و راتان
هه‌له‌ی چۆلی جیایی (٤) و ئاشنایی؟
به‌ رۆژ بو‌گۆشه‌گیری کیو و شیون
به‌ شه‌و بو‌تا سه‌حه‌ر نه‌وحه‌سه‌رایی؟ (٥)
شه‌بستان (٦) و ره‌واقی شاری مه‌ستان
پری موشتاق و سه‌ودایی (٧) و فیدایی
له‌وین گشت جورعه‌ نۆشانی خه‌رابات
له‌ موطرب نه‌ی، له‌ ساقی دل‌روایی (٨)
چییه‌ ئه‌ی چۆلنشینی خاکی ئایین (٩)
له‌گه‌ل فیطه‌ت ده‌که‌ی زور نازمایی؟
ده‌ له‌ ذده‌ت به‌! له‌وه‌ی پیی داوی داوه‌ر
چ بی حیکمه‌ت نییه‌ داده‌ی خودایی
که‌ریم که‌ی مه‌رجی دانا کاتی به‌خشین
وتی: نه‌یده‌ی له‌مه‌ر موشکیل گوشایی؟
هه‌له‌ی به‌رچاوی ته‌نگت تار نه‌بینی
ده‌ وه‌رچه‌رخێ! ده‌می بو‌ره‌وشه‌نایی
که‌ حالیت بی که‌ره‌م کۆلاه (١٠) یه‌زدان
ده‌لی: تو سه‌ره‌به‌خۆی، تاکو داوی!
حه‌زت لی بی که‌ رزگار بی، ره‌وایه
له‌ ئالایش (١١) به‌دوو بیت و، پریایی

(١) قه‌له‌وز: تافی ئاو. (٢) ته‌پوتل: به‌ تله‌وه‌بوونی دوو یا چهند شت نه‌لین که‌ بکه‌ون به‌سه‌ر
یه‌کتریا. (٣) کاکه‌ بو: اسم الصوتی «که‌و» ه‌ نه‌لین که‌وه‌که‌ کاکه‌ بو‌یه‌تی. گوايه‌ که‌و که‌ نه‌خوینی به‌
هه‌ددامیانه‌ نه‌لی: «کاکه‌ بو» واته‌: کاکه‌ وه‌ره‌! (٤) کۆسالان: فه‌رعیکه‌ له‌ کیوی شاهۆ: پشت سه‌ری
«دووړۆ» و «ره‌زاو». (٥) به‌ق: نیره‌که‌وه‌، به‌قی لال به‌و نیره‌ که‌وه‌ نه‌لین که‌ ماوه‌بیک له‌ چیل واته‌
ماکه‌و دوورکه‌وتیته‌وه‌. (٦) چیل: ماکه‌و. (٧) کاو: کیوی که‌وتی به‌به‌را (وه‌ره‌ سه‌پۆر بی). (٨)
وه‌زن: په‌رتگای کیو (شاخ). (٩) نه‌هال: ته‌رته‌مالی بی دار و بنچک. (١٠) که‌له‌م: رانی بزنه
کیوی. (١١) رتیواسی خری: به‌ رتیواسی نه‌لین له‌ جیگه‌ زیخه‌لانا بی که‌ ساقه‌که‌ی درێژ و سه‌پی و جوانه
چونکه‌ زیخ سه‌ری داپۆشیوه‌ و خۆر نه‌یگه‌ستوه‌. جا زۆر نازک و سه‌پییه‌. (١٢) یاقووت له‌ پا: وه‌کو
نه‌زانن بیخی رتیواس که‌ نه‌چیتته‌ سه‌ر کۆته‌که‌ی سووره‌. (١٣) پووژ: پوزی وه‌کو شیشه‌ی پر له‌ شیر وایه‌.
رتیواسه‌که‌ و سه‌پی و له‌طیفه‌ که‌ ته‌شبهه‌ نه‌کری به‌ شیشه‌ی پر بی له‌ شیر وه‌ک پووژی کیژی کال. (١٤)
ساق: ران. (١٥) سوور هه‌رال: گولیکی ره‌نگاو‌ره‌نگی بو‌ن خو‌شی کویستانی شاهۆیه‌. (١٦) نازاو:
ته‌رچک و ئاودار. (١٧) عه‌مامه‌سان: قارچکی سه‌پی گه‌وره‌ی کویستان میزه‌ری مه‌لا تشبهه‌ کراوه‌.
(١٨) قه‌له‌م هه‌میشه‌ زاره‌که‌ی واته‌ نووکه‌که‌ی داقلیشاوه‌.

بەرهبەیانى عىشق

تەرجه مەى قەصیدە بىتکى سەعدى شىرازىيە

کوا لە دەورەى عىشق خوشتر رۆژگار
کەى سبەینى رۆون ئەبىنى شىوى تار
سازە ناساز صۆفى گەرمى رابىطن
عیشقە زوو خىزە و، سەرئەنجام نادىيار
بۆ هەموو خوشکامى پايانى هەبە
ئەهلى دل کوا کەيل ئەبى و ئەگرى قەرار
ناو هەزاراندا يەکى راز ئەژنەوى
نادرن چون، مەحرەمانى رازدار
ئاشناکان رى بە ئەو مەعنا دەبەن
کۆشکى شەخصى تەنگە بۆ جەنجالى شار
تا نەسووتى، بىنى کوانى چىوى عوود
کل دەزانى نرخی خام، بايى عەيار
هەر کەسى دلخوазى جورى ناو ئەنى
من کە بۆم تايىن نەبوو نازناوى يار
لى بزانى شورى سەرمەستى منم
دەردەدار ئاگای لە دەردە و دلفگار
باى بەيان و خاکی ئىيران ئاورىن
دەردمەند نارامى کوا و شام و نەهار
«سەعدىيا» گەر بوت شکىنى خۆت مەبە
بوتپەرەستە خۆپەرس «هېژا»ى هەژار

برۆ ئاسان و سادە رابىبویره
لە خۆت سەخت مەگرە، بگرە رىى براى
دەسەومل بە لەگەل گەورە و بچووکا
لە مېهرى خەلکىيا رازى (۱۲) رەزايى
کە وا بووى گشت ئەلین: خۆزگەم بە مەستان
لەگەل جەمعان و، نازان جىيایى
ئەوى «هېژا» بى گوى ئەگرى لە پەندت
دەپارتىزى لە ئەتکى بىوہفایى

(۱) بى نەواى: لاقەيدى و بى دەربەسى. (۲) من منايى: خودخواهى، خۆپەرستى. (۳) بى هەواى: بى هەدەفى. (۴) واتە: هەلەى بىابان و چۆلى دوورگرتن و خوشارىنەو، چىبەتى بەسەر دۆستى و ئاشناىبىبەو. (۵) نەوہسەراى: شىوون و لاواندەوہ و زارى. (۶) شەبستان: بە تارمەى درىژى پشتى رەواق و ئىژراوہ. (۷) سەودايى: واتە دلەبەستە. (۸) دلروبا: دلرفىن. (۹) خاکی تايىن: خاکی طەبىعەت. (۱۰) کەرەم کۆلاو: کەرەم فراوان و بى حىساب. (۱۱) ئالایش: ئالودەبوون بە رەوشتى ناپەسەند. (۱۲) رىضاء الخالق رىضاء المخلوق: واتە رەزامەندىي خالق لە رەزامەندىي خەلکايە.

تیبی مۆسیقای بهزمی تالار

بوتی ته ننازی بوتخانای بههاری^(۱) هه لۆی ته پلان^(۲) و شهابازی شکاری له وینهی سهرووی شهنگ و شوخی نازاد نه مامی، قامهت و سیمین عوزاری^(۳) سهحه کاتت که شنیبا، شیک و مهوزوون بهره و گولزاری بهر کوشک و تهلاری^(۴) ئەله ریاوه قهدهی شهمشادی شادی سهراپا، ناز و عیششوهی لی دهباری دلای بردم به تالان بازی ته پلان دو چاوی مهستی، شاهینی^(۵) شکاری که دیلی برده ناو تالاری سهه و دای وتی: نازادی لیهره ماندگاری له گه ل جووقهه ی نهوا و ئاههنگی مندا بلتی رازانی سهه و دای دلفگاری ئەسیر پرسی که: دهستهی ساز و پاز کین؟ وتی: پۆل پۆل ههزار قومری و کهناری بهلام یاساخه سوژی بی ئیجازه لهوئ وریا به مهنععه شین و زاری له گه ل سهروهی نه سیمما دهم به یانی ههزم لییه نهوای نهرمی «تهتاری»^(۶) دهمی لیزگی ههتاو «خورشیدی»^(۷) خوشه «قهتار»ی کوردی بۆ کاتی خوماری^(۸) له مهغریب زایلتهی^(۹) «لاوک» زه راله له کاتی نووستنا «خاوکار»^(۱۰) ی کاری

له عیشادا سه دای «قانون» و «سهمتور» به ئاویتتهی «نهوا» «شۆزی سی تاری له کاتی نیوه شهو «ئای ئای» و «ئایران»^(۱۱) که ههستینی له خهو «حهیران» نیگاری^(۱۲) سهحه ر پیتوبسته ئاواپی «سهحه» بی نهوای نهرمی نهی و چاچای که نهاری که پیهی «دووژهله» و «سورنا» و «دههۆل» یش له رهزما دییاره بایی و ئیعتیباری ئەتۆش ئەی بولبولی دل ناله نالت له ناو تیپی ههواما دیاره، دیاری دلتهخت^(۱۳) و رهوان پۆشن بی بهسته که نه دمامی دهسهی بهزمی تهلاری برۆ هه ر جووری سوژت^(۱۴) سازه بیتره نهوا و ئاههنگی عیشقی و بی قهراری نه لیتی دیل و ههژار و کهیلی (هیتر) کلیلی ساز و سهمتوری خوماری^(۱۵)

(۱) بههار: گهورهترین و جوانترین بوتخانهی «هندستان». (۲) بازی میچکهی بیچوده دار، بازی ته پلان. (۳) عوزار: پرومته. (۴) تهلار: ئه یوانی گهوره. (۵) شاهین: نهوعی هه لۆی تیترال. (۶) تهتار: ئیلیکی گهورهی تورکه که قهتاریان وتوو. (۷) خورشیدی: پهردهییکه له قهتار. (۸) بهینی خهو و بیداری یا مهستی و بیداری. (۹) زایله: نهوا. (۱۰) خاوکار: پهردهییکه تری قهتاره. (۱۱) ئایران: هه ر ئهوهیه که ئیستا حهیرانی پین ده لین. (۱۲) نیگاری: دهستهییکه له تریاکییهکان که سهبیله که بیان نیگاری پین ده لین. (۱۳) دل تهخت: مطمئن. (۱۴) زه مزه مهی دلگیر و گهرم «سوژ». (۱۵) تامه زرۆی موخه ددیرات یا موسکیرات، خوماری پین ئهوتری.

چەرخى چەواشە

لە چەرخانى چەواشەى گۆبى گەردوون
پەكەر دامام و بەزىام بى چەن و چوون
لە دەعیە و فیز و ئەتواری بەگ و بۆر
هەراسانم كە تووش^(۱) و توند و بەدخوون
عەجیبە، و ئەزانن گەنجى گیتی
ئەبى پرواتە كیسەى بى فەر و دوون
دەغەل لای وایىبە خەلكیتريش هەن
بە خو خەرە و تەماعى و لووسى نازوون
ئەگەر لیت پرسی: چیت زیاده لە عالەم
ئەلئى: دارایی «دارا» و گەنجى «قاروون»
كەچى تیبى هەلده، عانەى^(۲) لى مەسینە
دژى راسى و غولامى مەكر و جادوون
ئەلئى چون پارە دارم مـیـرى شارم
قسەم ئەروا بە زۆرى زىر و ئالتوون
بەسەربا ناچى مەنگى گىژ و ناران
بە زۆرى بازو هەلكەوت خان و خاتوون
ئەگەر بازووى كرىكار رابووستى
گرۆى خەرپەى دراو موحتاجى پاروون
بە زۆرى بازو دونیـا ئاوهـدانه
بە صەنعت ساز بووه هەرچى كە چابوون
وهره ئەى نەوجهوان! هۆشيار به، بیدار
مەچۆ رینگەى ئەوانەى وا خەتا چوون
نەنازى قەت بە پوول و پارە تەنیا
بەعیلم و رەنج گەلان سەر بەرز و زیندوون

ئەوانە گشتى پىویستە كە پىكۆ
بەجاری بینه كایه^(۳) رىك و مەوزوون
قەبالەى بەختیاریت بو بنووسن
بە كار بەن گەوهەرى هەستان و خووون
ئەگەرنا پوول و پارە و فیز و دەعیە
سەرئەنجامى فەنايه و مەحو و تیاچوون
وهره وەك خاكى داکەوتوو بە (هیترا)
لە خو رازین ئەوانەى مەنگ و خەوتوون

(۱) شەرفرۆش: تووش. (۲) عانە: چوار فلسى عىراقى؛ دینار هەزار فلسە. (۳) بینه كایه: بکەونه کار.

ئهو دهر وونه کاوله، جوښ و خرۆشی تیا نه بی
 ئهو دلّه و پیرانه یه، هیـلانـه یی روئیـا نه بی
 روځی و پيرواز نه کا بو پشتی پوره دی کاکه شان
 تاشنای رازی نه پین و که و که بهی شهیدا نه بی
 قیمة تی کوا، گیانفیدا تا خوئی له پشتی پوره ده
 ورده بین و نوکـتـه زان و زیره ک و وریا نه بی
 ئه دلّی گهرم و خرۆشان و پری سه ودا نه بی
 چیی تیـیا یه داد و فه ریادی که بو له یلا نه بی
 کوا دلّ نه گری ساز و رازی هی دهر وونی داغ نه بی
 شوژی شهیدایی له کوئی بو عاشیقی پرسوا نه بی
 عیشقی جانانم دهوئی، هه موشته ریی زه و قم ره فقیق!
 دلّ له لای مهستم ئه وئی، نادان مه لّی: با و نه بی
 دلّ نه گهر که یلی پییاله ی مهی نه بی چیت لی دهوئی
 شوژی بی مهستی به راسی هه ده بی نه فسانه بی
 بو برافی به زمی گهرمی ساز و سوژی نه هلی دلّ
 مه جلیسی کاتی که بی، پیویسته پر په پیمانه بی
 موخته سهر تا بیمه سهر حال شو رمه وئی^(۱) و جه ذبه ی به کول
 ساز و ئاوازی و هها پیویسته هیی دیوانه بی
 ئهو ههوا دلّگیر و گهرمه و له گیانو بیته دهر
 لای ئه وهی زه و قی هه بی غه و غا ئه بی ریندانه بی
 مهسته (هیژا)، راست و پروت خوئی جار ئه دا مه نعی مه که ن
 چون ئه بی بهو حاله وه بهر باری لۆمه و تانه بی

(۱) شو رمه وئی: شو رم ئه وئی.

دهنگی زهنگی کاره وانئ دیته گویم
 ناشنایه، زایله ی^(۱) زۆرخۆشه پیم
 تو بلّی سهر قافلّه چی یار بی که من
 پیم و هها بوو دلّگرانه و زیره لیم؟
 ئاخو گهش بوو بیته وه پشکوئی ئه وین
 ئاهی ساردم^(۲)، گرت بیتی چی بلّیم؟
 سهر له نوئی سوور هه لگه راپیتو سکل^(۳)
 یار په شیمان بی له وهی کردوویه پیم
 ناشتی بوو بیته له گه لّما دلّ بهرم
 تو بلّی تا ئیسته کهش خوئی بویم؟
 پایه نازی قافلّه که ی کهم گیان و دلّ
 قوچی قوربان بم له بهر پیتی سهر بریم
 تا بزانی بی چهن و چوون خه سته ییم
 یه ک بزووسکم پی دهوئی تا هه لگه ریم
 یه ک شنۆی ئارام و یه ک سووسه م به سه
 سهر له نو تاو بگری کووردهی تاوو تیم
 گهرمی کانوونی^(۴) دهر وون وه ک خو به تی
 ساردیی ئه و که ی چار ئه کا سوژی به جیم
 گیانفیدا ئه ر بو جه فا کوئی نه دا
 پرووی هه یه و شایسته یه^(۵) بیژی که کیم
 خه لکه لاتان سهر نه بی میهر^(۶) و جه فای
 قافلّه سالار حه قیه هه رچی لی بویم
 نازه نینه و نازنه کا دلّ خوازی من
 تا بزانی چی ئه کمه م، یا چی ئه لیم

سه د که رت بیستوویه ته سلیمم و دلێ
 واکه یاسای دل به ره، دردۆنگه (٧) لیم
 من به ناز و گیروگازی که یف ئه که م
 دل له لام (هیژا) م وه هام چۆنی بویم

ئهی ساقی

وه رگتیراوی قه صیده یه کی به ناوبانگی حافظی شیرازی (الا یا ایها الساقی) یه

وه ره ساقی په یاپه ی (١) مه ی بگی پره و تیکه بینوشین
 ئه وین ئاسانه (٢) ئه ووه ل، موشکیلاتی زۆره بی زانین
 به نه شه ی هه ر گرتی زولفی نه سیم شیوانی، تیکی دا
 له موشکین (٣) ئه لقه یی ئه گریجه یا، گیرن دلان خوینین
 له کۆشکی خوشه ویستانا ژبیان که ی خوشه په ی ده رپه ی
 زه ی زهنگی زه رال بانگ کا، درهنگه بارگه هه لپیچین!
 ئه گه ر پیری موغان (٤) فه رمووی، به مه ی سه ججاده رهنگین که
 یه قین سالیکی (٥) له ریگا شاره زایه و ئیمه نایزانین
 ئه گه ر کیشایه لای ریسواییبو ره فتاری خودخواهیم
 له کوئی په نهان ئه بی رازی، له کووراندا بی بی په رزین (٦)
 شه وی تاریک و بی می گیتزه لکوکه و توف و بۆران کن
 ده لئی هوشیاری ئیمه ن خوشنشینانی به هاری ژین؟
 ئه گه ر ئه توئی له کوورکه ی (٧) یادی یاران، لا نه که ی (حافظ)
 به دلخوازت که شاد بووی شه رته له م دونیا په ده سشۆرین (٨)
 وه ره (هیژا) ده سی لی هه لگره، بی مایه یه و پووچه
 له غه پیری جام و مه ی شایسته یه جانانه چاوپوشین (٩)

(١) زابلته: دهنگی زهنگی کارهوان. (٢) ئاهی سارد: به مونا سه به ته یه که بای سارد زوو پشکو
 ئه گه شینیته وه. (٣) سکل: پشکو. (٤) کانوون: ناو کرۆک، ناوه راست. (٥) شایسته: لایق، پین
 شیاو. (٦) میهر: خوشه ویستی، محبه ت. (٧) دردۆنگ: ته ردید، دووشک، ظه نین. حذر

(١) په یاپه ی: له سه ریه ک، یه ک له دوای یه ک (استمرار). (٢) عاشق بوون: سه ره تاکه ی کارتیکی
 طه بیعی و ئاسانه: به لام موشکیلاتی له وه دوای دوایی نایی. (٣) موشک یا میسک. بون خوشتیکی
 به ناوبانگه، به لام حافظ له وه به کاربردنه دا به تیری چهنه نیشانی شکاندوه، ره شی میسکه که و ئه لقه ی
 زلفی ره ش، عه طری میسکه که و عه طری مووی یار، جا پاشان ئه لئی ئه و عه طر و شه وه زهنگه کارتیکی
 کرد که هه زارانی گیرۆده ی زهنجیری زلف تاریکستان کرد، وه هه زاران دلێ خوینایی له زهنجیری زلفا
 دیل کرد. (٤) پیری موغان: یه عنی سه رۆکی موغه کان، موغان ئایینی ئیرانیان به ره له زه رتووشتی بووه
 جا واته ئه گه ر سه رۆکی خوا په رستان پیی وتی جانمازه که ت له مه ی هه لکیشه مادام خۆت پین سپه ر دووه

به گوتی بکه. (۵) چونکه ئەوانه له ڕینگای مهسله که کهی خۆیان باشتەر شاره زان وه ئیمه وهک ئەوانی لێ نازانین. (۶) پەرژین بهو حصاره درک و داله ئەلین له دهوری مه زاردایه، دیاره ئەو پەرژینه نه بی زهراعه ته که تیا ئەچی: واته ئەگەر خودخواهی (حب الذات) ی من له تام ده چێ ئیتر پەرژین و مانعیکی تیا نامینێ بۆ ریسوایی من. (۷) کوورکهی دهروون: له قوولایی دلا. له ئەعماقی دهروونا. (۸) دەس لێ شۆرین: واته دەس لێ هه لگرتن و واز لێ هیتان. (۹) چاوپۆشین: له بیره خۆردنه وه و تهرک کردن.

ئیره تی زین

له دەس چه رخی فه له ک نازاده کهی نالاندی، خه لکینه ئەوی سه ر دانه وینێ بۆ جه فای، بی حاله، نه نگینه له کوئی گۆشتی خوراوه بازی ته رلان و هه لۆ، بیژن تووانج و تانه بۆ شیری ژبیان سه نگینه، پایینه مه گەر مه رده ئەوهی ئەم چه رچه رازی بی که ئەتکی کهن ته واو بوو بی نه وای دوینێ که ئەمپۆ قورس و سه نگینه بزانه شیری بیشه و جه نگه لی ئەمپۆیه کاکه سیا من و تۆبی له گه لیانا خه تایه و دژ به ئایینه ده سا جار ده ن، بلین ئۆخه ی ته واو بوو من منی، رۆبی بدن موژده که با رووی خۆپه سه ندی نه ختی پەرژینه په ر و بالی پرووزا طهیری عه نقای به رته ری، بیژن ئەوی ئینسانه به کسانه، پله و پایه ی به کۆشینه به زانین و هونه ر ئەتوانی ئەندامی بلنی من کیم وهرن تا ئیمتیحانم کهن، که مایه م عیلم و زانینه له بان گشتی ئەوی ورپا بی بهو زانینه نانا زنی ئەلنی (هیترا) هونه ر هبی خه لکه لای من ئیره تی^(۱) ژینه

(۱) ئیره تی: ئەمانه ت

مانیای به ره و ژووری جه فام بویه په شیوم شیواوم و زریاوه له تاوان دهم و لیوم دوودلم و سه راسیمهم و حهیران و شپرزهم وهیلان و په ریشانم و هه دهی کهژ و کیوم ئاسۆیی نه جات بوته نه زه رگایی نیازم یادی بوتی په عنایه خدی شامم و شیوم لات و نه بی، بیکاره م و بی چاره و سستم پروات بی له پاسی هه ده فا خه یلی بزیوم هیچ شک نییه له و بابته وه، کئ بی نه زانی بو به زم و هه و و شۆری نه و میر و خدیوم عامفامه ئه سیرم له شه وهی ئه لقه یی زلفا ئه تویمۆ به تاوی شه می ئاوات، و دکو میوم تاوتوویی مه به سستی سه ری سه و دایی به چی که م مهینه ت زه دهیی سه خله تی هه وراز و نشیوم هیند ماندوو و په نچوو ره ته نی مهینه تی ئیژی تاپوین له ئیسقان و موقه و و و چلو چیوم تاریکه سه ره ئه نجامی ته قالایی نییازم سه رگه شته، بیابانی جه فای مه تلّه ب ئه پیوم (هیژا) م، گه لئ وریام و ئه پۆم، نابه زئ رۆحم ئازادم و بی باکم و ده ره س دژی خیوم^(۱)

(۱) خیتو: میترده زمه، دیو، صاحب.

گۆمی خوینه ئه م جه هانه، شووم و شیواوه، به پیی مه کته بی کوشتار ده چه رخی کاری بی جیگا و به جیتی شه رفرۆش فه رمانه و، موجری حکومته تیغی تیژ تۆپ و تانگ قانونی ده ولته، قه تل و تالان ره سم و پی مه سله کی ویرانگه ری و کوشتار په سه نده واعیظا! رازی مانیی لی ئه فامی تۆ ده غه ل، تۆ چی ده لیی؟ که ی عیلاجی می شکی وای بیماره ده رسی فه لسه فی مه نطیق و حیکمه ت له کوئ ته ئثیر ئه کاته خوو خدی بۆمی کیماوی به کاربردن دژی خه لکی هه ژار لای مه به سستی عادیه و کاریکی به کجار چاکه پیی خاک و خوینی کیوی هه ورامان، «بیاره» و «باغه کۆن» «شاره زور»، «خورمال»، «هه له بجه» تا «ته و پلئ» دئ به دئی گشت نومایشگایه بو ئایینی حوکمی زۆرملی ئارمی خاک و خوین نیشانه بو مه رامی کئ به کیی گولله تۆپ، «ژاندارمه»، «بۆمبا» قازی، «خه رده ل» حاکمه ناصیحی بی چاره! نووستوی، داچله کئ! یا هوو له کوئی؟ لافی دلسۆزی گه لان، مافی به شه ر، ده عیه ی درۆ تا به که ی مه ردم فریب! سه رگه رمی مه کر و پاقرتی سازمانی «ئهن» و «لاه»، دادگای پووچی گه لان کویر و که ر بوون یا نه کگیر بینی نه وتی خانه خویتی گه ر له لاتان وایه، مه سئوولان، هه موو ئه م عالی مه! گشتی نادان و سر و مه نگه، هه له ی وای دابینی بینی نه وتت هاته لووت خییرا به تاو زوو لنگ ئه ده ی ئه ر مه ترسیی ماددی خۆتی تیا نه بی هیچ نابییی

عاره، ئەتکە چاوە بەس و نەیرەنگ، ئیتر تا کە ی ستم
 زوور و تەزویر و پریا و جامبازی بەس بێ تیر بە لێی!
 ڕەنگە پیت و ابی لەعالمدا هەبە هێمان گەلێ
 دانی خیرت پیا بئی و بێ ترسو بێم خوشی بوئی؟
 ڕاچەنێ بەو خۆتێنە ناحەق ئەیرژینی، وانییە
 ناعیلاجە، لیت ئەشارتتو دڵ و جەرگی توئی
 ئەو ئەترسی، تۆش بە مەنگی دائەنێی، مەستی هەوا
 تۆهەلە، ئەو سەهو ئەکا، (هێژا) بلێ تۆ چی ئەلێی!؟

پشکۆی گەش

چی بکەم، شەوو ڕۆژ مات و پەڕیشان و خەرابم
 سەودایی یو مەست و پەکەرم، پاکە حیسابم
 ئەو تیشکە کە ئەدرەوشێ لە کورکە ی دڵۆ ناخۆ
 پێی رازییە رازداری دڵ و جەرگی کەبابم
 ئایا مەلەکە ی ڕۆح سەرەرای سۆزش و سازش
 لای و ابی کە شایستەیی سەرچەنگ و عیتابم؟
 ناخۆ بە قسە ی سارد و سړی کۆنە ڕەقیبم
 ڕاوا ی هەبێ من مەستی مە ی و جامی شەرابم
 پێم وانییە ئەو غەدرە قەبوول کات و نەفەر موئی
 بێ چارە دەخیلی منە تا نەدری عەزابم
 ئازادە سەرئیکیش لە خەراباتی بدا تا
 بۆی دەرکەوێ لەو تاقمە شا عالی جەنام
 سەرگەردی قەد و قامەتی دڵخواری نیگارم
 ئەیزانی نەوای رازی ئەوین، ئیژێ ڕەبابم
 وایا باشە کە مەستانە بلێم راز و نییازم
 بێ دەرپەسی تانە و تەشەر و ڕەیب رییام
 تا کە ی لەبەری تانەیی نادان و ڕەقیبان
 پشکۆی گەشی شاراو لە بن بوولە مێرەم
 من داغم و گەرمایە بەش و بارەیی زاتیم
 جیبی خۆیە کە مایەم چیبی، بێ پەردە و هەبم
 ئاواتی دڵم هەرچی هەبە وایم و بێژم
 (هێژا) م و غەرامم وەطەنە بۆ هەبەسابم

ته‌ریده‌ی دل‌پرفی و یاری دیرین
 دلت بردم به‌تالان شوخی شیرین!
 بنه و بارگه‌ت به‌ره‌و گهرمین ته‌چیتۆ
 وه‌کو خاقانی چین بۆ مولکی ماچین
 وه‌ره ئیمه‌ش ده‌میکه چاوه‌پیتین
 ته‌ماداری یه‌کۆ دوو دانه‌ ماچین
 یه‌قین، سالاری مولکی سه‌رفه‌رازی!
 هه‌تا ته‌شریف نه‌هیننی لی‌ره‌ ناچین
 سه‌راوه و ساقییه و سازه و مه‌ی و نه‌ی
 ده‌ لادی لاده! ئیمه‌ش گیانفیداتین
 له‌ گهرمیننی دل‌م خیه‌وت به‌پاکه‌ین
 به‌پاستی و بی‌پییایه دل‌ له‌ لاتین
 سه‌ر و مال و دل و خاوه‌ن دل‌ هه‌ر ئان
 قه‌ده‌م په‌نجه‌ بفره‌مووی خاکی پاتین
 زه‌ریفه‌ تۆر و هه‌لویتست و بیانوت
 شه‌که‌ر ته‌شکیننی شیرین شاره‌زاتین
 له‌ کووره‌ی گهرمی خیلنی سازو سه‌ودات
 نه‌وامان داغه، مه‌ست و دلنیاتین
 گه‌لنی موشتاقه (هه‌یژا)، دل‌ له‌ دواته
 ده‌میکه‌ ده‌سخره‌ی هات و نه‌هاتین

چلۆن نه‌ی نه‌ونه‌مام، نه‌ی شوخی سه‌رمه‌س
 به‌جیت هه‌یشتم مه‌لوول و زار و بی‌که‌س
 له‌ طوفانی زه‌به‌ندی کی‌وی عی‌شقا
 ره‌وایه‌ جی بمینم ده‌س له‌ بان ده‌س؟
 که‌ خۆت زۆر باش ته‌زانی چه‌ن په‌شیوم
 عیلاجی ده‌رده‌دار لای ئیوه‌ ساده‌س
 مه‌لنی زۆرن له‌ مولکی سه‌لتنه‌نه‌ما
 په‌شیوی کۆن و سه‌رگه‌ردانی نه‌وره‌س
 ته‌گه‌ر فه‌وتای، یه‌کۆ تر دیتسه‌ کایه
 ته‌سیری نازی من هه‌ر تا بلایی هه‌س
 به‌ غه‌یری من له‌ کووی دیت سۆز و سازی
 دلنی شیرنی ته‌سیر کا زار و ده‌ربه‌س
 له‌ من چاک‌تر ده‌زانی نه‌ی نیگارم
 به‌لام خۆ ویل ته‌که‌ی ناحه‌ق ده‌س ته‌نقه‌س
 له‌ جه‌رگه‌ی دل‌بروانا نمونه‌م
 مه‌ده‌ په‌نجم، به‌سه‌ نه‌ی شوخ، ئیتتر به‌س
 له‌ گیانم چیت نه‌وی ته‌سلیمه (هه‌یژا)
 ته‌سیری تۆیه‌ بی‌ ده‌سه‌بند و حه‌س حه‌س

وہیشووہ

وہیشووہیہ، شیواوہ وولات داخی گرانم
ویرانہیہ، فہوتاوہ وولات داخی گرانم
ناژاوہیہ، خوتیناوہ وولات داخی گرانم
طوفانییہ، لافاوہ وولات داخی گرانم

وہیلان و پەرتیشانی رەوہ خەلکی وولاتم
سەرسام و ھەبەسیاوی ھەوہ خەلکی وولاتم
رۆژی تەم و تاریکە شەوہ خەلکی وولاتم
پژگاوە، نە خورده نە خەوہ داخی گرانم

زامار و پڕ نازار و برین جەستەیی خەستەیی
کوتیاو و، زەمین گیری رەمین جەستەیی خەستەیی
پینکراوی سەری تیری نەوین جەستەیی خەستەیی
پەککەوتوو و داماو و ھەزین، داخی گرانم

ئاخۆ چل و چووژەیی گۆلی من ئیستە لە کۆی بی
ساوای کوورەکی ناو دلێ من ئیستە لە کۆی بی
ئارامی تەنی پڕ چلێ من ئیستە لە کۆی بی
ژاکاندی زەلان سونبۆلی من، داخی گرانم

پێ خاوسە کیژۆلەیی کورد، جەرگی براوم
ناژنەویێ ھەرا و نالەیی کورد، جەرگی براوم
کەس کوانێ لە دووی تۆلەیی کورد، جەرگی براوم
خامۆشە نەوای رۆلەیی کورد، داخی گرانم

داکی کوری کورد شیوہن ئەکا، پشتی شکاوە
لاوی گەلی کورد غەم شەن ئەکا، پشتی شکاوە
شینێ سەروماڵ و تەن ئەکا، پشتی شکاوم
دوژمن بە مەرام گۆبەن ئەکا، داخی گرانم

تالانە کەلوپووری گەلم، کورده، ھەتا کەیی
دوژمن پەلی کا بال و پەلم، کورده، ھەتا کەیی
لای وایی کە بیکار و کەلم، کورده، ھەتا کەیی
بازیچەیی دەستی دەغەلم داخی گرانم

کورد قەبیمی کەیی ویستووہ، با خەلکی بزانی
کورد خەیمەیی کەیی ویستووہ، با خەلکی بزانی
کورد سەرورەیی کەیی ویستووہ، با خەلکی بزانی
پیلانە ئەوہش نەویستووہ، نا، داخی گرانم

کەیی خواستی لە عەرزی وەطەنی دەستەسەری کەن
کەیی ویستی لە میترگ و لە جەنا چارەسەری کەن
بێگانە بدا پاسی دەنا دەرەدەری کەن
(ھێژا) نە عیلاجە و نە پەنا، داخی گرانم

هه‌له‌بجه

٩٠٤٠٩.ق.

بلین با لاله نه‌پوینتی و گولی سوور به‌رینی شاره‌زوور، خاپوور بی خاپوور هه‌له‌بجه مه‌رکه‌زی جوامیری جافان هه‌ریمی نه‌هلی ته‌قوا و دانیش و نوور هه‌له‌بجه شاری خیللی سینه صافان به‌نازایی و وه‌فا و خواجهویی مه‌شه‌وور ده‌گورت هه‌لته‌کینی (خانم) ی‌کورد نه‌میره‌ی کوردسانی، شیریه‌ی مه‌ستوور له‌گوشه‌ی گورۆ سه‌یری شاره‌زوور که ده‌سووتی وشک و ته‌ر نه‌زدیکی تا دوور بلی ده‌سگه‌ل قه‌لاخی که‌ن ژنانی چه‌مه‌ر لی‌ده‌ن له‌باتیی ساز و سه‌متوور «شیبیه» و «ره‌شکویت» و «بۆرد» زین نه‌کریی ده‌خیله‌ خیل نه‌چی نه‌مسال به‌ره‌و ژوور که‌ژ و گولگه‌شتی هه‌ورامان پرووزا به‌هینای گازی خه‌رده‌ل، ژاری کافوور بلین فه‌قیانه‌ شین که‌ن لای ئیمه له‌خوم ده‌ن چاره‌که‌ی کیژانی مه‌غروور بلین با ره‌شده‌وار به‌ریا نه‌کریی نه‌چی گاو‌بار به‌ره‌و پاکووی باکوور له‌کوولارای شینی شاره‌زوورا هه‌رگ پیاوانه‌ باکوور تاکو باشوور بلین با نه‌ونه‌مامان په‌لکه‌ په‌ی که‌ن قه‌لاخی (٢) که‌ن کوری خال و کچی پوور

سته‌مپیشه و شه‌رووره‌ دوژمنی کورد نه‌گه‌ر ویرانگه‌ره‌ مه‌ئمووره، مه‌ئموور له‌ ئی‌لاخان هه‌رایه و شین و رۆرۆ ده‌چۆری خوینی گونای ئال، گولی سوور سپاهی کورد قیران زوو سان دراوه که‌ یۆلغار کا به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژوور بسووتینی ده‌ر و ده‌شتی وه‌لاتم به‌گازی خه‌رده‌لی خوینخواری مزدوور مه‌لین بۆچی وه‌های کرد کوئله؟ نه‌ریاب نه‌وه‌ی لی و بستووه، مه‌جبووره، مه‌جبوور غولامی نه‌جنه‌بی، عه‌بدی سته‌مگه‌ر نه‌بی پروا به‌پیتی فه‌رمان و ده‌ستوور شه‌ره‌ف کوا، دینی چی، نه‌خلاق له‌کوئیه نه‌وی وا خۆی فرۆشت سه‌رمه‌سته، مه‌خموور به‌لام وای له‌و ده‌مه‌ی بای خه‌مه‌په‌وین بی پلنگ ده‌رچن له‌لانه، تووره، پر شوور به‌کوئیدا ده‌رئه‌چی، (هیژا)، سته‌مگه‌ر به‌دادیا که‌ی نه‌گه‌ن خاقان و فه‌خفوور

(١) کۆس و کۆلارا و به‌ته‌واوی مه‌راسیمی ته‌عزیه‌ی قه‌دیم و ئیژراوه. (٢) قه‌لاخی: واته‌ سه‌رتاپا ره‌شپۆش.

شینى گهرم

په‌ر و با‌لم پروزاوه، ده‌خيله ئه‌ی په‌فیه‌ق‌انم ده‌مى گوى راگرن بو شینى گهرم و سۆزى گریانم چرۆى باغى هیوام یه‌کجاری «دامردۆ»^(۱)، خودا چى بکه‌م نه‌مامى مولكى خوشبه‌ختیم «له‌بن که‌وت»^(۲) مالى ویرانم دره‌ختى سه‌ر «دیبارگه‌»^(۳)، ئاره‌زووم و خه‌لقى ئاوانم خه‌زانى کرد و هه‌لقرا چرۆ و «خامه‌»^(۴) ته‌رو جوانم مه‌گه‌ر دینۆ جه‌وانانى «هه‌له‌بجه‌» و لاوى «مۆردانه‌» ی له «چوارباغان» «جلیت بازی» ئه‌که‌ن گه‌نجانی «جافانم»؟ له سه‌یرانى «عه‌واوه‌یلی» له «باوه‌کۆچه‌ک» ن یاخۆ له کارتیزی «عه‌نه‌ب» کۆیونه‌تۆ یارانى جارانم؟ له گولگه‌شتى «گولان» ن یا له باغى «میر» و کارتیزی له «کانى قوولکه‌» کۆن یاران وه یا لای کۆشکه‌که‌ی «خانم» ده‌میکه‌ ده‌نگى ده‌رنایى دوو ته‌پله‌ی هه‌ی سوار هه‌ی سوار له ر‌مبازین مه‌گه‌ر تیپى جه‌وان و شو‌ره‌ سوارانم ده توخودا «هۆزه‌چى»^(۵) هه‌ی سواره سوارم بو‌لتى تا من له «رۆنیاس» ی خومى ئه‌شک هه‌لبکیشم چاکى دامانم به‌خویناوى د‌ل و جه‌رگم گولى که‌م به‌رگى زارى و شین ده توخوا خه‌لکه‌ لیم مه‌گرن بریندار و په‌ریشانم «که‌وه‌ی کاسه‌سم» و «ره‌شکویت» و «سه‌گلاوى» یه‌ده‌ک که‌ن جا به‌گه‌ل خاتوونى خیلان، رۆله‌رۆ که‌ن بو‌جه‌وانانم نه‌واى وه‌ی من منى ئافره‌ت بگاته‌ عه‌رش و بیبیسن فریشتان بیته‌ ناو کۆزى نه‌واى په‌ر سۆزى ئه‌فغانم ئه‌وانیش قور بپییون، سینه‌ لیدن، بانگى بو‌هه‌لده‌ن «چه‌مه‌ر» لیدن، «بلاوین»^(۶)، بین، بلاوینۆ شه‌هیدانم

ده‌سا «ئالایى و کۆته‌ل» به‌رێکه‌ن، خومگه‌ران بینن له خوم ده‌ن له‌چک و فه‌قیانه‌ی کورى ئاغه و کچى خانم له‌کوى قه‌وماوه پيشهاتى جیگه‌ر تاوین بى به‌و راده به چى بيم پرکه‌مۆ شوینى جه‌وانمه‌ردان و لاوانم فه‌له‌ک چه‌رخت شکى بو‌وا هه‌میشه‌ چه‌وت و چه‌پگه‌ردى عیلاجى، چاره‌یى، کوانى، چ بى تیمار و ده‌رمانم؟ له‌سه‌ر سینگى زه‌مان پيويسته شه‌قلی که‌ن به‌ ژارى مار بنووسن ئه‌م جینایاته که‌ بى وینه‌ش به‌ویجدانم که بیخوینى ئه‌وى «هیترا» یه هه‌لگرسى هه‌تا تايه بچیتته‌ ریزی یارانى خه‌باتکار و به‌ئیمانم

(۱) دامردنه‌وه: په‌ژمورده‌بوون و سیسیانی نه‌بات. (۲) له‌بن که‌وتن: وشکیوون و تیاچوونى دره‌خت.
(۳) دیبارگه‌: ئاسۆ. (۴) خامه‌: توولى نه‌رم. (۵) هۆزه‌چى: هۆزه‌ویژ. (۶) بلاوین: ده‌نگ‌خوشى ته‌عزیبه‌ که‌ مردوو ئه‌لاوینیتۆ.

مه‌رۆ شيرين

مه‌رۆ، شيرين! كه چوونتم پي گرانه به بي تۆم به هارهه لا خه زانه مه‌رۆ ئاههنگي دلداري ئه گيپين سبهيني به زمي گه رمي خومگه رانه (١) مه‌ي و مينايي ساقى و به زمي مو طريب هه موو بو دلنه واييي، بي دلانه نه‌ي و سه متوور و سي تار و قه تاره پهرى په يكه ر (٢)، نه‌وازه نه‌ي (٣) كه مانه خه ده‌نگ (٤) و تيري دلدۆز، په يكي دلپييك (٥) له پيكانى دلي دل خه سته گانه مه‌زاتى نه و جه وانان گه رم و داغه ئه وين مايه‌ي مه تاي سه وه داگه رانه سه مه‌ي (٦) به زم و سه مان سالار و سه روه ر له هه ركوي زه مه زمه مه‌ي سه وه داسه رانه له وي رهند و ئه مير و خان و سه ردار كه سه رمه ستي ئه داي خو شخه نه ده رانه (٧) گو لستانم خه زانى دوور له تۆبم له گه ل تۆم خه يمه گا باغى جينانه له عه رزي خاكييا كه‌ي وه قه ره ئه گرم شه قامى كامه رانيم كا كه شه انه يه قين سالارى ته ختي سه رفه رازيم (٨) به هه شتي مو لكي هه ستييم جاويدانه (٩) له وه ولا چيم ئه وي كاتى كه تۆم بي چ خو شبه ختم هه واي (١٠) تۆم ئاشيانه

له ئهروام ئه ر بپرسى حالى چۆنه مه‌حاله بو ت به يان كا به م زمانه غه زيز! زارواي دل مه ر خو ي بزاني خو لاصه‌ي عيشقه، شه رحى زور گرانه ده خييله بي تو له م گو لزاره زارم له دهس ئه م چوونته غه وه غام بي ئه مانه كه (هپيژا) ريشى هينا حاجه تت چۆن ره وايه ته ركى كه‌ي، بارى گرانه

-
- (١) خومگه ر: مه‌ي دروستكه ر. (٢) پهرى په يكه ر: پهرى ئه ندام و به ده ن. (٣) نه‌وازه نه‌ي: مو طريب. (٤) خه ده‌نگ: چيوى تير. (٥) ئيشاره‌ي دلپييك له لايه ن مه‌حبوويه وه. (٦) سه مه: په رت و جه يران. (٧) خو شخه نه ده ران: به ده ماغ و له سه رحال. (٨) سه رفه راز: سه ربوله ند. (٩) جاويدان: ئه به دي. (١٠) هه واي تۆم ئاشيانه: عيشقى تو هيتلانه‌ي ئاسايشى منه.

ساقی! به تیشکی باده چ رووناکه جامی مه
 خوشخوتین! له گهردشایه زهمانه به کامی مه
 ئیمه له جامی مه یا سهیری پروویی یار نه کهین
 ئهی بی خه بهر! له نۆشی سبهینان و شامی مه
 نامری دلن به عیشقی خودایی تهکان ئه دا
 چون قهیدی قهزاتانه له گیتی دهوامی مه
 ههر ناز و ئه دای ره عناقامه تان په سهنده تا
 خوی بیته دهر له پشتی په رده خوشخه رامی مه
 ئهی بایب به گولزاری نیگارا گوزهر ئه کهی
 نامه رده پیشککش به رۆحی من کهی په یامی مه
 بیژه که ناوی ئیمه له دهسقهس له یاد نه چن
 خوی وایه ئه بی نه پوئ، له ناوا بی نامی مه
 سه رخۆش به شاهیدی دووچاو خوماری دهسخه ره
 بزیه سپی درراوه به مهستی زه مامی مه
 ترسام که رۆژی باسوخواس نه گاته بارهیی
 نانی حه لالی شیخی، له ئاوی حه رامی مه
 (حافظ) له ئه شکی دیده بریژه دانهی ئاودار
 به شکم په رهندهی (هیژا) که ویتته ناو دامی مه

بۆی خوشی ئیوهی ههر کهس سه حهر له بای صه با بیست
 نه وایی ئاشناییی، له دهنگی ئاشنا بیست
 سه روهری ئیسک سووکان! سه بیرکی هه ژاریش که
 ئه م گویمه داستانی زۆری شاه و گه دا بیست
 به بادهی میسک سانن حه قیه دهماخ چاخ بکا
 چون زۆری له دهیرنشین بۆنی مه کر و رییا بیست
 قهت سیرری خودای صۆفی رپره و به هیچ کهس نه وت
 سه رم سه رما مه یفرۆش هه مووی له کام نه وا بیست
 ئیلاهی کوا رازداری به لکو له فرسه تیکا
 دلن بۆی هه لبرپژئی، چیی وت و چیی له ولا بیست
 کهی پین شییا و بوو دلن رازدار و حه ق شناسم
 له خه م ره وینن تانهی به تال و ناره وا بیست
 له جه رگهی یاران ئه گهر ده رکریم چی قه و ماوه
 له م گولگه شتی زه مانه، له کویت بۆی وه فا بیست
 نه ته نیا ئیمه ئه مرۆ مه ینۆشی خه رقه پۆشین
 پییری مه یخانه سه ده های له م جوړه ماجه را بیست
 نه ههر ئیمه یین به ته نیا به بانگی چه نگۆ مه ستین
 هیتنده ده ورکرایه وه نه وای چه رخی سه ما بیست
 فه قهت مۆچاری^(۱) پیشه ی ئیوهی (هیژا) یه (حافظ)
 دهریه س مه بن کت نه بیست یا په ندی بی رییا بیست

(۱) مۆچاری: نه صیحه ت.

له کاروانی وهفایا خۆم و به ختم قافلته سالارم
 له جوملهی دلبروانی قه بوولم کافیداکارم
 غه می سه ودا ی فیراقیشی به دل هه موار ته کهم چونکه
 به دهه دهردۆ ته گهر ناله م ده ری دیسان خه تابارم
 سه حهر چه پکه ی کلایه ی مووی که بهر سروه ی نه سیم دا و چو
 نه وا و ئاههنگی «ئه ی دل ئه ی دل» ی ههستان له گولزارم
 له بهر بو ی میسکی گیسووی تا قمی شهیدا له سه رخۆ چوون
 منی بی چاره گیانسه ختم، که تا ئیستاکه بیدارم
 هه زاران بی دلی زاری هه واله ی گۆشه یی خوم کرد
 به سه ده ها ئه لف قه ددی نارده خه مخانه ی غه می یارم
 جه فای طه نازی نازی عیشو ه دارانی خۆماری مه ی
 ده وای ده ردی دلی بی ماره تا زیندوم ته مادارم
 ده ترسیم لای وه ها بی چاوی باز و چه رخی (۱) خونکاری
 منی گیان باز له مه یدان ده رته کا، ئاسان له په یکاری
 له رۆژی خیلقه تا باری ئه وینیان دا به سه ر خه لکا
 مه ی و مه ستیم ته له ب کرد، تا به دل بینیمه سه ربارم
 عه زیم! من قوتابی مه کته بی عیشقم به سه ره سه تی
 ده لیم (هیتام) ده با مه ی بی په یایه ی ساقی بیمارم

(۱) چه رخ: مه لیکه زۆر تیژبال، به لام له باز چکووله تره، وه شکارچییه کی ناقولایه.

زانپوته باغه وان که سبه ینان گولای چه مه ن
 ده شیننه وه بو؟ تا کو ده می غونچه وا بکه ن
 بو سۆزی قومرییه پازانی خامه ئه رغه وان
 مه حشه ر ده که ن هه راله یی نه سرین و نه سه ته ره ن
 ره شه له گه راوی ئاه ی که ناری دل و ده روون
 شه قایقی (۱) ره نگ ئالی لاشه تاو و سه رخره ن (۲)
 ناز و ئه دایه له گولگه شت و ساز و سۆزی دل
 بو شینی بولبوله ئه درپینی غونچه توپی ته ن (۳)
 ئه و ناله نال و شوۆره له گولزاری ژینه دا
 بی عوزر و بی به هانه، که ناجۆره پیساوی ره ن
 سه رجه م ئه وانه بی ره بسینه ن (۴) به بی گومان
 سه ودا گه رانی هه رده سه جنسی په سه ن ته که ن
 کارزانی بازی گه ریش بازی به رته دا له کو ی
 دای دایه سه ر شکاری ته نازی به کاری فه ن
 هه ر وا ده بیته و وا بووه یاسای موعامه له
 ده سه تی جه فایی درۆ و یه ک ده سه ته گول ده به ن
 ئاسان نییه سه ودا چ له بازاری گیتییا
 سه ودا گه رانی کو ن و ده لالی به ته جره به ن
 بازی شکاری و سه ییادی ماهیرن له و ی
 ئاسان ده پیکن و سه ر چاک ته که ن له ته ن
 (هیتا) ته گه ر حه قیقته ت و راستی بو ی ئه وان
 ریندانه تیر ئه ها ون و جانانه لی ده ده ن

(۱) شه قایق: گولاله سووره. (۲) سه رخره: سه ر توختان، سه ر ته لان، سه ر سه کو. (۳) توپی ته ن: به رگی نازکی سه وزی ده وری غونچه، که پشکا ئه درپی. (۴) بی ره بسینه: دان و وه رگرتن. کرین و فرۆشتن.

له چاوکهی چاومهوه خویناو ئه جۆشی
 ده مهی غه م تیشکی هیوام دئه پۆشی
 ئه وهندهم کۆسی نابار کهوت له سه ریه ک
 نه سه برم ما، نه فامم ما، نه هۆشی
 له باتیی ئاوی چاوکهی پروونی کویتستان
 گولاله م شیرهیی سه سهرت ئه نوشتی
 هه تا بۆی بکری ئه دداری سته مگه ر
 به فیزۆ شیرهیی گیانم ئه نوشتی
 له گه ل دهنگی ده ری، هاواری هه لسی
 ته رهس به رگی غه زه ب بۆ شه ر ئه پۆشی
 به سه د نه یره نگ و فیئل و مه کر و ئه توار
 هه را و هاواری هۆزم دئه پۆشی
 به ئه فسوونی هه زار ره نگ دیته کایه
 به زۆر و مال و زه ر بۆم تیده کۆشی
 هه تا زووتر کپم کاتۆ و نه زانری
 له به ینایه هه را و جۆش و خروشی
 به لام ئه و کاسه زه هری هۆزی ئیمه
 که لئی ترساوه دیر یا زوو ئه نوشتی
 خه ریکی راپه رینه قه ومی (هیترا)
 په کی ناخا ته قالای شه رفرۆشی

مه کهن لۆمه ی ئه وی مه ست و خه رابه
 جیگه ر بوربان، دلئی داغه و که بابه
 له بازاری که سادی شۆری مه ستا
 ته ن و گیان، قیمه تی جامی شه رابه
 له خومه خانه ی هه وادا لانه بگه ر
 وه فادار و فیدایی و بی رییاهه
 به یادی نه رگسی شه هلا ی خومار و
 به ره و مه یخانه چوون بی شک سه وابه
 نه کو دوورباتی یار زبزی بی و بره نجی
 له کوئی هه موار ئه کریی ئه و عیتابه
 له شه و بیدار بپرسه ده ردی دووری
 شه وی هیجهره ت دریتژ و پر عه زابه
 شه وی غه م بالی راکیشی به سه رتا
 ئیتر نارام و ئاسایش سه رابه
 سکا لای رۆحی هه رده ی عاشقی زار
 غه م ئاوی هه رده لئی ناله ی ره بابه
 دلئی گۆشتین و پر پشکۆی فیراقی
 گه لنی ره نجیکی قورس و ناحیسه بابه
 له تۆری فه رزه ترس و بیم و پاریز
 ده خیل خۆت لاده (هیترا)! پیای چا به

تیشکی هه تاوی سه ر که له پرشنگی روومه تی
 خه رمانی مانگه چیره یی، ئالایه قامه تی
 زاخاوی چاوو دیدهی لیلاوه دیه نی
 ماتن پهری، له شیوه ی، دلخواز و شه وکه تی
 گهل گهل، فریشته دی که له دهوری سه ری گه ری
 بۆی بۆ پرووزه، له خه رمانی تاوی، طه لعه تی
 گولباغ و لاله له کوئی و، ئاو و رهنگی ئه و له کوئی
 له عین دو لیوی، سیوه دوو کولمی قیامه تی
 نامۆبه دل، که وازره، شاهینی تیمه که ن
 پراوچی هه زی له خوینه، چ ده رهس شه ل و په تی
 مه نعی چلۆن ده که ی ئه و بازه بازه، پراو ئه کا
 ئازاده یی سه ودا، به مه یی نابه، عاده تی
 مه ر دل بزانی چ غه ددار و فرزه دل به ری
 پازیکه گه رفته ری ده زانی، به قوده تی
 سه رخۆش و مه س نه بی نابج له دووی بچی که سی
 هه موار که موشکیله بۆ هه رکه سام و هه بیه تی
 (هیترا) یه ئه وه ی سه یری ئه کا و ماوه له سه رخۆ
 شه هبازی شکاری دل، شاکاره هه لمه تی

عه زیزم! خو به خو مه جنوون نه بووم خو
 هه تاکو تۆم نه دی، مه فتوون نه بووم خو
 که من که مه ته رخه می و دووریم نه دیبوو
 په ریشان خاتر و مه جزوون نه بووم خو
 به شوینی عیشقی تۆدا ون نه بووبام
 ده رهنووی گه رمه رۆی (۱) «کاروون» نه بووم خو
 ئه بی بۆ ئه شکی ئالم شوو و خوو بی
 که لافاوی چه می جه یحوون نه بووم خو
 مه ده تانه له وه ی «که لپۆس» له پیل (۲)
 له مه وپیش وپیل و تووناوتوون نه بووم خو
 له به رتۆ مه ینه تی ژینم ئه کی ششا
 وه گه رنه قه ت له مان مه منوون نه بووم خو
 نیگارا! خو ده سه و دۆعا که وه ستام
 ته ماداری سزای بیچوون نه بووم خو
 په نام بۆکی ببـردایـی له وه ولا
 له تۆ و لا ده سخه ره ی گه ر دوون نه بووم خو
 له سه ودا ی عیشقه دا (هیترا) خه رابه
 ئه گه رنا ده ره سی تیاچوون نه بووم خو

(۱) گه رمه رۆ: گه رمه سیتر. (۲) که لپۆس له پیل: فه روه له بهر.

میری مہیکدہ

دلالت: نازدان و دلخوشی دانہوی کہ سنی کہ زیز بووه. (۱۰) جہواہیر سہنج: جہواہیر تاقیکردنہوہ و جہواہیر ناسین. (۱۱) باو بووه له مہیخانانا زیاتر له شہریہی سووالہتا: واتہ له شہریہی خاکی سوورؤکراوا مہی خووراوہتہوہ، ئەلئئ ئەگەر کوتی شہریہی سووالہتی بہری مہیخانہ بم فہخری پین ئەکہم. جا مہیخانہ له ئیستیلاخی عارفاندا واتہ موہبہت خانہ. یانئ تہکیہ و جیبی راز و نیاز. تا تۆ مہرامت کامیان بی.

وہرہ ساقی! بہ سہرگہردی دەس و پەنجہ و پییالہت بم
بہ دل حەیرانی بی پەرۆی، قەد و بالآ و گرالہت^(۱) بم
شہہیدی تیغی خوینرپیژ و دەبانی شیریی ئەبرۆ بم
لہ گۆمی خوینی خۆم گہوزاو و پەژیاو و شہلالہت بم
مہگەر من روو لہ خوین دەم^(۲) تا وەکو ئەو کولمہ پەنگین بم
ئەگەر وا دەرئہات، مہعلوومہ، نەکراوہ خەجالہت بم
کہ من مہستی ہەوام، کہی باوہ^(۳) ئارام و لەسەرخۆ بم
ئەبی مہدھۆش و بەدمہست و سہراسیمہ حەوالہت بم
لہ باغی حوسنی خەلقا، چی بلیم، بہو جۆرہ خولقاوی
منی حەیران تہ ماشاچی، ہومای ئیقبال^(۴) و تالہت^(۵) بم
وہکو شیعہ دەبی بۆ مۆری^(۶) بەرسەجەدہم لہ مزگہوتا
ہەمیشہ سەر لہ بہر تاقی برۆو ئەو ریزہ خالہت^(۷) بم
ئەگەر تۆرا دلہی شہیدام لہ دەستی ناز و ئەتوارت
ئەبی گہوہرفشان، شیرین^(۸) زمان، پەیکی دلالت^(۹) بم
مہگەر ہەرہک جہواہیر سہنجی^(۱۰) سہردەرچوو لہ جیبی یاقووت
لہ بازار موشتہری لہ علی لہب و ئەو کولمہ تالہت بم
ئەگەرچی من جہوانمہرد و ئەمیری مہیکدہ و «ہیژا» م
لہ خومخانہی ئەوین، فہخرہ کوتی شہریہی سووالہت^(۱۱) بم

(۱) گرالہ: تاپۆ، ریتخت. (۲) روو لہ خوین دەم: رووم لہ خوین ہەلژەنم. وەکو ئەلئین چارہکہکەم لہ خوم دەم: واتہ لہ خوم ہەلکیشم. (۳) باو: رەسم و عادەت (۴) ہومای ئیقبال: بازی ئیقبال و بہخت، لہ کۆنا رەسم بووہ بۆ تایی کردنی پادشای تازہ لہ جیبی پیتشوو بازیان بەرداوہ، بہسەر ہەر کہسیکەوہ نیشتیئەوہ کردوویانہ بەپاشا. جا بہو جۆرہ بازہ ویزراوہ «ہومای ئیقبال» واتہ بازی بہخت. (۵) تالہ: بہخت ئەو وشەہی بہکوردی کراوی وشەہی «طالع» واتہ بہخت. (۶) بەردہ مۆرہ: بہو بەردہ ئەلئین کہ شیعہ ئەبیتنہ بہر سوجدہکہیان تاکو سەجدہگاہیان سفت بی. (۷) ریزہ خال: بہ خالی وردی چیرہی شہویست و تراوہ. (۸) گہوہرفشانی: واتہ گہوہر ہەلژاندن، کنایہیہ لہ قسەہی جوان کردن. (۹)

موتالای پیتزه کاربی کردگار^(۱) کهی سههل وا ئاسانه
 ئەوی لەو فەننەدا پیتی وایه زۆر ئوسستاده، نادانه
 به چی تهشبیه ئەکا ئەو قامه ته مهوزوونه^(۲) بئ عهیبه
 ئەلئ وەک سهرووی ئازاده له کوئی ئەو سهروه و جوانه
 ئەکهن تهشبیهی کوئمی نازکی سووری به سیو یاخو
 ئەلئین لیوی ئەلئی له علی «خه جستان»^(۳) و «به ده خشان»^(۴)
 وهیا چاوی ئەلئی ئەستیرهیی ئاسۆبه ئەدره وشئ
 بهلام پهروین^(۵) و ئەستیرهیی بهیان کهی وا دره خشانه
 ئەلئین رهوتی تهزه رو^(۶) ئاسایه له نجه ولاره و عیشوهی
 خه یال ئەنگیز^(۷) ئەلئی بۆ جووت له خالخال^(۸) خه رامانه
 ئەلئین سووری سهری کوئمی نمونهی ئاوری عیشقه
 وهیا ئاورهنگی هیند ئاله چمان خوئینی شه هیدانه
 ئەلئین حهلقهیی کلافی مووی میسک و عهنبه و عهطره
 له کوئی چهپکهی گول و سونبول و هها بینهخۆش و فهتانه^(۹)
 تهزه روی خۆشخه رام^(۱۰) ی من له خالخالی خه یالمد
 چ بئ و یجدانییه بئژن ئەلئی طاووسی ریضوانه
 نیگاری سه رهه واران و بوتی ره عنای ئەوینی من
 له وینهی کوا پهری فامه، له خیلئ میری بابانه
 ئەلئین (ههژا) دلئ پیداره، گیانیشی بوئ ئەیدا
 ئەلئیم عاشق که راسال بئ، ئەوی لای ههچ به بئ گیانه

(۱) کردگار: خالق، خوا. (۲) مهوزوون: ریکوییتک. (۳) خه جستان و به ده خشان: ناوی دوو شارن
 کانی له علیان به ناوبانگه. (۴) پهروین: ئەستیرهیی هیشوو. (۵) تهزه رو: مریشک و که ره شیلئ
 جهنگه لی که رهوتیان زۆر جوانه. (۶) خه یال ئەنگیز: خه یال هه لخرین، ئیبله ام به خش. (۷) خالخال:
 ناوچه پهکی نازربایجانی ئیرانه که لکاوه به جهنگه له کانی ناوچهی تالشنه وه و مریشک و که ره شیلئ
 له لئی زۆره. (۸) فهتانه: فیتنه ئەنگیز، فریبه نده. (۹) خۆشخه رام: خۆشروهت.

دلئ تهنگ و تهنم بیماره بئ تو
 ههواسم په رت و رۆح بیزاره بئ تو
 هه راسان و مه لول و ده رده دارم
 دهروونم زام و، بئ تیماره بئ تو
 به جئ ماوم له کاروان، که وته کارم
 له تو بئ به هره، بام لاره بئ تو
 له چاوم ئەشکی سوور و خوړ رهوانه
 چمان سهیلی جهم و رووباره بئ تو
 له دلما سووسهیی هیوا براره
 ژیانم ژان و ناهه مواره بئ تو
 وه لاتئ مولکی دل خاپوره خاپور
 به راس بئ یار و بئ غه مواره بئ تو
 عیلاجی دهردی کاریم زۆر گرانه
 شهوم شیواو و رۆژم تاره بئ تو
 په ریشان خاتری سه ودا ی ئەوینه
 غه ریبی ئاوه دانی و شاره بئ تو
 له کوئی ئارامی بئ و چۆن دابم رکئ
 شه و و رۆژ کاری هاوار یاره بئ تو
 وه کوو فه رهاد له کیوی بیستوونت
 له رهنجی بئ وه ری و بئ باره بئ تو
 ئەلئی گیانه (به ههژا) چاره چاکه
 ئەلئیم چاری چییه بئ چاره بئ تو

تەلانى

تەلانىم^(۱) برده بەر مالى چەم و خەم^(۲)
نەمامى هاته بەر قاپى بەئەستەم
دەرى لىم كـردەو بووكتى بەنازۆ
دەتاویاوه لە شەرمە هەرەكو شەم
تەزى دیدارى جوانى و بەرقى دیدەى
دللى لەرزانیوه و دامنا تەلانىم
سەلامم كرد و پىم وت ئەى كچى چاك
خەم هەروا نىشتەجىن لىرە لەگەل چەم
بەزى گرت و سەرى داخست لە شەرمە
وتى: خەم ئاشنا و شەم^(۳) چوون بەرەو چەم
دەیانویست بچنە گوپى كانى و سەراوى
چەم و خەم كەن، بەجووتە دوور لە عالەم
وتم باشە بەقوربان سەیری بالات
موجازە بو دللى دامای خەستەم
وتى زانیم زەدە و زامـارى بۆیه
حەزم كرد دەركى ئولفەت ئاوه لا كەم
وتم مادام كە واىە سەروى ئازاد!
دە بى پەردە لەسەر ئەو پازە لادەم
دەمپكە شىت و شەیدا و دل لەلاتم
پەرىشان حالم و هەرەدە و چەواشەم^(۴)
ئەگەر تا ئیستە خۆم گرت، لىت دەترسام
بەلاتۆ وانەبى پىكروى تازەم
لە پوژتىكو كە چرىاندت بەلاما
بە سوارى ئەسپى ئاهووسانى^(۵) «ئەدەم»^(۶)

وەك شاهین^(۷) دللى شەیدات رفاندم
بە شوین تۆم، ناتگەمى، سەلتە^(۸) و پىادەم
ئەگەر چى هەوللى زۆرم دا بەدووتا
منى پى خستوى لەنگ دیارە ناگەم
بە رۆح و گیان و دل شەیدا بەشوین تو
كە بەشكەم خۆت پرى كەى جامى بادەم
بەئاوات بووم كە ئیزنم دەى سەر ئەنجام
لە كۆى^(۹) سەودای خەما خپوت بەپاكەم
لە (هیشا) ناوەشىتۆ بى ئەدەب بى
نەزاكەتبارە سوۆزى داغى^(۱۰) سادەم

(۱) تەلانى: خۆراك، شتومەكپكە كە لەسەر حەفتەدا ئەیبەن بۆ بووك لە باوانەوه، جا ئەلین تووشە و تەلانىیان برد بۆ بووك. (۲) چەم و خەم: ئەتوانى ناوى دوو كچ بى وه هەرەهاش بەدەم باسى غەرام و عىشق ئەوترى. (۳) شەم: ناوه، وەكورتكرادى شەمعە واتە مۆم. (۴) چەواشە: سەرگەردان سەرلېشىتاو. (۵) ئاهووسان: ئاسك وپنه. (۶) ئەدەم: ئەسپى رەشكوپت. (۷) شاهین: نەوعپكە لە هەلۆ. (۸) سەلتە: پىادە. (۹) كۆ: گەرەك. (۱۰) خوازىبىنى بەئەدەبى خوشكى، خوازىبىنى خەم لە چەم.

قوو

له تاو شمقاری^(۱) شوومی نهفسی جادووم
گه لئ بیزار و خهسته و مات و ماندووم
له گۆلی مه ند و ئاوی صاف و روونا
دل ئارا بوو سه مای نهفسانهیی قوم^(۲)
له پر هاژه و شهقهی شابالی شمقار
شکاندی شاپهیری نهفکاری زیندووم
که قازم پۆلی شیواو، بالی گرتۆ
پهکی کهوت زیرهکی و، مات مام و تیاچووم
نه بی بۆچ وهی^(۳) له مل بی وهی بئالی
سزا بدریم له پیتی ئاسایشی زووم
چ مهینه تباره بی تاوان بچیژی
عه زابی بی جیههت بهختی خه والتووم
گرانه لام که زانا و هوشمه ندان
له لایان وابی من بی حال و خه وتووم
په وایه جار بدهم تا دهنگم نه پروا
به جیه بییر و هوش و زۆری بازووم
له خۆرا تیک نه دهن کۆشک و که لیم
هه رامه هه لته کینن دار و پردووم
که رن وا ناژنه ون ئاههنگی گیرام
ته رانهی ژین نه خوینی مورغی یا هووم
بو له ند و پایه به رزه رۆحی بی دار
به کاره هه روه کوو زوو شان و با هووم
له کوئی دهر بهس چه رهند و دهنگوباسی
قسه ی پووچی، به کی دوو یاری به دخووم

به جی ناگا دهم و دووی کویر و هه رزه
به ئاسان قالب و پر پیستی هه ردووم
ده می که خوم نه پار تیزم، له نادان
به راستی له و قه بیله خه لکه ماندووم
نه گه رچی هه رزه، دانم لی نه ساوی^(۴)
به لام (هیژا) م، بو له ندو بوج و بارووم

(۱) شمقار: مه لیکه راوچی قه ویه که به لای گیانی قازه. (۲) قوو: کرماشانی، بیچاره، فارس
به گشتی به قاز نه لین. (۳) وهی: به لا، موصیبهت. (۴) دانم لی نه ساوی: ئیستیلحه به عنی هه ره شه م
لی نه کا.

وه رگپراوی غه زه لیککی مه ولانا جلال الدینی رۆمی (دیوانی شه مسی ته بریزی) یه

مه کۆی خه راباتیی عیشق، ئه ر بزانی له کۆتیه که عبهت له بیر نه چیتۆ، قیبلهت لا جیبه جیبه له که عبه کوانی خه بهر، له قیبله کوانی ئه ئه ر له ههردوو کوا تپه پری، روت له غه بری خۆی کتیه؟ ساقی که رۆزی ئه زه ل، شه رابی ئه له سستی دا مه سستی له سه ر مه خموورا تا ئه به د هه ر خدییه ئیمه به مه ی مه س ده بین، سه رخۆشی مه ی به خۆیه کاتی که گشتی خۆیه، چۆن و بۆ کئی به کتیه با به س بی پاران هوه، رووه و خه رابات برۆ برۆا، پیری خه رابات، په یامی شادیی پتیه ئه گه ر به راس عاشقی، له لاله و پاره گه ری چونکه ئه و به زم و باوه، ربیا و ته زویری لیتیه له گه ل خه راباتییان، که پان و پۆره رتییان زوو به مه نزلتی مورد ئه گه ی چون راسته رتیه چۆن به لاتۆ خامۆشه، کوورده ی خه رابات نشین کاتی ته واو ته پ و دووت هه ر هیی خه لکی ئه ویتیه شانازی ته ورزییان، شه مسی (هیترا) ی دین یه قین له گشت تاوانی به ری و، دوور له ئه ری و نه رتیه

دلم که یلی جه فای گه ردوونی دوونه که یار و یاوه ری جه رده و چه توونه ئه وی ئازاده و وربا و دلێـــــــره دو چاری گه وج و گه رۆده ی جه بوونه دلم هه مواری ناکا سه ر ئه کم وا ئه وی جوامییره، بازیچه و زه بوونه ده میتکه ئه م مه به ستم پی گرانه گـــــــلاراوی^(۱) دل و رۆح و ده روونه هه تا که ی چه پ ده سووری چه رخی چه پخوون هه تاکه ی به ختی دانا سه رنگوونه فه له ک تا که ی «زه لانی»^(۲) ناخه ویننی «شه مال» بۆ نایه هه ر سۆزه ی «سه بوون»^(۳) ده میتکه رۆزگار مهینه ت به کۆله مه تای نابابی، سه رباری فسوونه^(۴) به داخۆ ژیر و پیر، کارزان و وربا که ناره و، گه وج و لاری رینموونه که من پیم وایه بورجی که وکه به ی خه م له رووخانایه، قالدۆره ی هه سوونه^(۵) وه رن یارانی زانا ئیسته مه تلّه له سه ر تیاجوونه، یا بوون و نه بوونه گه لێ ته نگه مه ساف^(۶) بۆ بیر و ته گبیر ته کان پتویسته چار، بی چهند و چوونه له راده ی پر مه ترسییدا په کت کهوت سه ر ئه نجامت، په شیمانی و نه بوونه

عیلاج و چاره پیش قهومان به جیییه
 بلایی خوش هات ئهوی پیش هات، جنوونه (٧)
 مهلتی (هیژا) له جووج و توند و تیژه
 له هسه رتدا، گهرووی گیراوو توونه

جهوری فهلهک

فهلهک شهلتاخی^(١) پین کردم، براکهه
 له جهننهت کهی نیازم وا بوو را کهه
 له کوئی من لی برام ته رکی وهتهن کهه
 له گهله عهشقی خوداییدا جهفا کهه
 دلیم کهی پیوه بوو کهوسهر سهراوی
 له سهر دهرکهه، له دۆزهخ جیگه چا کهه
 خه یالیم کوا بوو گولزاری وهلاتم
 به جی بیلم له صه حرادا سهرا کهه
 له گولگه شتی وهلات و سه سهراوی
 بیورم لای سهراب خیهوت به پاکهه
 له گهله پهنجهی قهدهر چون پهنجه لی دهم
 یه خهی گرتم، له چی چوون و چرا کهه؟
 له گهله کلکی قهلهه چی بکهه که نه شکا
 ههزم لی بوو، که پهنجۆلهی دوو تاکهه^(٢)
 به لایم نه کرا، فهلهک وا کوئی پین دام
 له مشتومر^(٣) ههتا بکری حهشا کهه
 خه یالی کوردهواری دی به سه ره ما
 دلیم وا پیوه بال و په ره پهیا کهه
 له شه ققهی بال بدهم تا بهندی شاهۆ^(٤)
 به سهروهی سه ره ههوار دهردم دهوا کهه
 به ئه و خوایهی که نه کوانی به پا کرد
 ده کوشم پین وچان تا دهرکی واکهه^(٥)
 برۆمۆ بو به هه شتی نیشتمانم
 له رتیا مال و گیان و تهن فیدا کهه

(١) گلاراو: بئ نارام، وهقره لی بران، موضطه ریب. (٢) زه لان: بای وشکه زوقمی زه بهندی پایزی سارد. (٣) بای گه رمی هاوینی مه سموم: که زورجار خه لک ئه کوژی. عه ره ب «سموم» ی پین ئه لین، وه بای تاییه تی ناوچه گه رمه سپره کانه. (٤) فسوون: فیله و که لهک: فریبدان. (٥) هه سوون: کوئه کهی ناوه راستی دهواره، پیم وایه ریشه کهی له گهله «ستوون» ی فارسییا که به مه عنای بایه وه کوئه کهیش به کار ئه بری، یه کئی پین. (٦) مه ساف: مه دیدان، فورسه ت، ماوه. (٧) ئهوی پیش هات خوش هات: مه ته لکی کوردییه له باره ی ئه وانه وه ئه وتری که پین ئیراده ته سلیمی پیشهاتن.

مه‌بخانه

ده‌رکی مه‌بخانه‌م له‌سه‌ر داخه‌ن سه‌ری شه‌و^(١) تا سه‌حه‌ر خۆم و خوم‌خانه و خوم و خوم‌گه‌ر، ته‌ک و بی‌ ده‌ردی سه‌ر تا له‌ نه‌شه‌ی جامی ساقی مه‌یکه‌ده‌ی مه‌سه‌ستانی ده‌یر که‌یل و سه‌رخۆش و سه‌مه و خه‌ندان سه‌به‌ینی بی‌مه‌ده‌ر وه‌له‌له‌ی شو‌ر و نه‌وای گه‌رمم موغان^(٢) بی‌نیته‌ خول تا له‌ (مه‌ر)^(٣) ده‌رچن به‌ره‌و مه‌بخانه‌کانی ناو گوزه‌ر جا له‌وئ جهم بن هه‌موو شو‌ریده‌کانی به‌زمی جهم پوخته‌کانی^(٤) تینی کووره و سووخته‌یی بوریان جیگه‌ر به‌رگی ته‌سه‌لیمی فری‌ دهن، بی‌نه‌ گه‌ردش پر له‌ شو‌ر قاله‌کانی^(٥) ماجه‌راجۆی^(٦)، هاو‌لانی، کووزه‌گه‌ر ده‌نگی ئاهه‌نگی نه‌وای مه‌سه‌ستانی ئاسانه‌ی نییاز^(٧) سه‌ر به‌ نازانی سه‌ما خول دا به‌ره‌و خوم بی‌ خه‌به‌ر سه‌ر سه‌رای سه‌ودا سه‌رانی سه‌ر زه‌مین پر بی‌ له‌ بوت تا سه‌ما که‌ن پی‌که‌وه شو‌رشگه‌ر و شو‌ریده سه‌ر کو‌ری^(٨) مه‌ینۆشانی به‌زمی مه‌یکه‌ده‌ی یه‌که‌رنگی جا جاپی مه‌ستی بی‌ ده‌ن، سه‌وداسه‌رانی با هونه‌ر کو‌ینۆ خونیاگه‌رانی^(٩) ساز و سو‌ز، مینا به‌ده‌ست ناگری ده‌ن په‌نگی مه‌ینه‌ترای^(١٠) من و تو‌ی بی‌ ته‌مه‌ر موخته‌سه‌ر (هه‌یژایه) ته‌ئشیری نه‌وای ئاهه‌نگی حه‌ق به‌رده‌تاو، ئاسانه‌ بو‌ کووره‌ی ده‌مه‌ی شه‌یدای خه‌ته‌ر

(١) سه‌ری شه‌و: هه‌وه‌لی شه‌و، مه‌غریب. (٢) موغان: په‌هه‌رانی ئایینی (به‌ع) که‌ له‌پیش زه‌رده‌شتیا باو بووه. (٣) مه‌ر: که‌ورگ، غار. (٤) پوخته: سوورکراوه. (٥) قال: له‌کل ده‌ره‌تاوو و دامه‌زراو و پی‌گه‌یشتوو. (٦) ماجه‌راجۆ: موشاغیبه‌ی عه‌ره‌بی. کو‌نه‌که‌ره‌وه و نه‌ترس. (٧) ئاسانه‌ی نییاز: قاپی و به‌رده‌رگای ته‌مه‌تنا. (٨) کو‌ر: مه‌جم: جه‌مگا و جه‌ماوه‌ر. (٩) خونیاگه‌ر: ئاهه‌نگساز و، ئاهه‌نگگه‌ی. (١٠) مه‌ینه‌ت زا: مه‌ینه‌ت به‌کو‌ل، مه‌ینه‌ت هه‌ته‌ر.

ده‌غه‌ل پیتی وایه دووری لیتی ئه‌خیزی^(٦) له‌ بی‌رم با‌ته‌وه چۆن چار په‌یا که‌م هه‌ناسه‌م بی‌ نه‌شه‌ی سه‌ودای وه‌لاتم له‌ سی‌نگا حه‌پسه تا حه‌شرو حه‌لا که‌م به‌لام مه‌نگ^(٧) و هه‌له و گه‌یژ و نه‌فامه مه‌گه‌ر وه‌ستاوه قه‌ت حه‌ول و وه‌لاکه‌م به‌ هه‌ینای^(٨) کو‌رده‌واری مه‌سته (هه‌یژا) هه‌وای کو‌ردی بل‌پین تا‌کو سه‌ما که‌م

(١) شه‌لتاخ: شه‌رفروشی و گه‌روگور. (٢) دووتا‌کردن: شکانده‌وه، دوولا‌کردنه‌وه، ده‌قکردن، واته‌ شکاندن. (٣) مشتمو‌م: نی‌زاع و چنگه‌ پرچ، شه‌رکردن. (٤) به‌ندی شاهۆ: زه‌نجیره‌ کیتی شاهۆ، سلسله‌ کیتی شاهۆ. (٥) وا‌کردن: کردنه‌وه، بازکردن، ده‌ره‌که‌ وا‌که‌، ده‌ره‌که‌ بکه‌ره‌وه له‌ به‌نه‌ره‌تا وشه‌ی «وا» کردن، بازکردنه‌، جا له‌ ئی‌ع‌لال و ئی‌ب‌دالی کو‌ردییا «و» به‌ «ب» و «ب» به‌ «و» ته‌گۆ‌ردی. جا «باز» بووه‌ته «واز» و بی‌ سووکی له‌سه‌ر زمان «ز» که‌شی فری‌ دراوه (حذف) کراوه و وشه‌ی «وا» به‌ مانای کرانه‌وه به‌دی هاتوو. (٦) لینی خیزیان: لینی هاتن. ئه‌وه‌ی لینی ئه‌خیزی. واته‌ ئه‌و کاره‌ی بی‌ ئه‌کرئ. (٧) مه‌نگ: وێ، گه‌یج، تینه‌گه‌یشتوو. (٨) هه‌ینا: نه‌سمه، سه‌وه، سووسه.

داكه وه! پڙيوارى تهنگه ي كوتڙ و سووت
 بڙته ئه وو هل جار كه هاتى رووت و قووت
 چنگى گوشت و پيشه بووى، زار و زوير
 دهورى خووت سهير نه كرد و مووته مووت
 بهرگ و سپالت نه بوو بهسته زمان
 بى پهړ و بال وهك مريشكى ناوهر رووت
 ورده ورده گه وره بووى و بوويتسه لاو
 دهورى گرتى نهخته نهخته لات و لووت
 كاتى گه نجى رهشتى شكل و ههيكه لت
 هاته كايه فيز و ئه توار لووت و پووت
 كه وته كه للهت يار و ياوهر كووه كه ي
 دهورى گرتى هاوسه ليقه تاق و جووت
 فيز و ده عيهت دانه مركا و كه وته خووى
 ئاره زوو هينايه باز و ههيت و هووت
 نه فسى ئه مارهت هه ليناى، بى خه بهر!
 بو فزوولى و قيل و قال و شات و شووت
 بژنه وه په ندم هه ژارى نابهلده
 حه يفه بفروشى به هه رزان ناوهر رووت
 بى كم و زياد هه لده سهنگى كرده وهت
 وردبه ينان سهير نه كهن چاك هات و چووت
 كومهلته كردارى نه ندام سهير نه كا
 وا نه زانى هيج و پووچه خووتق و خووت
 كاكي پڙيوار خو مه گوږه و ساده به
 هه رچى بووى هه روا (بهه يژا) و راست و رووت

برام، نازاده يى سهيرانى سهر گو^(١)
 به ئه مرى كردگار خووتقاين من و تو
 حه قى كهس كوا به سه زمانه له بوونا^(٢)
 مه چو ژير بارى ميننهت سا به فيرو
 به ديه پنه ر ته كه و لبت بى نيبازه
 خله تيان عه بيه، بو نه يرهنگ و نارو؟^(٣)
 به شه ر! تيفكرى، نازادى گرانه
 به هه رزان داينه نين هه ندى به داخو
 ته مادارى مه به كاتى كه رووى
 به دهس نايتو ئه يهوو تاكو بيتو
 خه لاتى كردگار به خشين گونا هه
 مه گه ر ئاسانه ئه و جورمه به لاتو؟
 ئه وه ناشوكرييه و كارى خه تايه
 ده نهنگى به ندهگى چيى دا به دهستو؟
 له لاي بى بهند و بار، گه وهه ر فروتن
 مه به ستنى سووكه، بيري چى بكاتو
 به لايو قيمه تى كوانى كه رامهت
 له مه جهوول، نابهلده چو سهر بكاتو
 نه زان و گيچ و بى پروا ده بهنگه
 جه فهنگ ئاسانه، مات بوچى بباتو
 له ميژه هه ر ده لى نازاده يى ژير
 به هه شتى بولحه گيتى بهم بيساتو
 ئه وى تيبين^(٤) و وريا بوو و بليمهت
 له سه وداى بار و نابار ليوى گهستو

به زێڤر و مائ و ئازی (۵) پووچی ههستی
 هومای سه ره رهزی ئازادی نه به ستۆ
 له بازاری مه تازی ئازاد و دیلی
 موسه لاهم لی بزانی خالی نه هاتۆ
 ئهوی (ههژا) بوو پاراستی به پیتی گیان
 به مه کر و فیل و فر، نهیدا به ده ستۆ

(۱) گۆ: کوره، سه ره رهز. (۲) بوون: خهلق، وجود. (۳) نارۆ: فیل و که له ک. (۴) تیبین: ده قیق، تی فکریو. (۵) ئاز: طمع.

گیان نیسار

بۆ ناحه قمه که شهیدای نه رگسی مه ست و خومارت بم
 سه راسیمه و ته مادار و دلّه و دووا و بی قه رارت بم
 په وایه تا سه سه ره نه نووم، گلا راوم بی بۆ دیدار
 به دل موشناق و بی ئارام، په له م بی و ئینتظارت بم
 له ناوجه رگه ی غولامانا گه لی خۆشه که من بۆ خۆم
 نمونه ی دلبروانی حه قیقی و، گیان نیسارت بم
 وه ره ئه ی سه ره ده لیله ی روو به خالانی خه یال ئه نگیتز
 به قوربانی نیگای پر میهر و سه ودای جاروبارت بم
 ده می میهر و، سه ری کین و، زه مانێ له نه جه و و عیشه
 به سه رگه ردی عیتاب و میهر و جه وری رۆژگارت بم
 نه ویدی و هه صل ئه ده ی پاشان فیراقت دیته سه ر شانۆ
 به شووری شه هدی ئه ویان شاد و، به میان داغدارت بم
 چیه ئه ی شوخ! که هینده تالی خه وف و په جای په نه جه ی
 چ سیرپیکه که مه یلت لیه هه رده و تار و مارت بم
 که سه بیری په ویه یی سه یرت ئه که م زۆر دوور له ئایینه
 که من و سه ر سپورده م هه ز نه که ی دلخواز و یارت بم؟!
 نه لیتی (هه ژا) ته ماداره به کالی پی بگا و بروات
 به و بجدانم گه لی پوخته م، په وایه یاری غارت بم

ئەھلی ذەوقم، واعیظا، دەی کەم بلتی دێوانەییە
 بیرو رای بی جی و بەتالە، کردەووی شیتانەییە
 خوشەویستی کە ی گوناھە، عاشقی بۆ جورمه، بۆ؟
 کتی وتی بی هەست و مردوو لایقە و فەرزانەییە
 پیت وەھایە ھەرچی دل تۆراو، پیاو، بی خەبەر
 دل کە شۆری تیا نەبی، مال ئاوەدان، ویرانەییە
 شۆری عیشقە نەشتە بەخشی بالی ئەندیشە و خەیاڵ
 ئە ی رەفیق لەکوئی ھەلات شەم، دەوری پر پەروانەییە
 سا وەرە بای بال بە، بۆی ھەلقی بی ترس و بیم
 ھەر کە تەن دەردا بە پەستی پی شیاوی تانەییە
 ھەر مەرامی دلپەسەندە، عاشقانە دووی کەو
 کامگاری بۆ دلێ جەذەبی نەبی ئەفسانەییە
 شۆری مەستی کە ی ئەسیر و گیری تەگبیر ماوہتۆ
 سازی بی سەودا لەکوئی گیرایە، کە ی جانانەییە
 بەسبە شەیدا! سا وەرە بی باک و سەرەس جا پ بە
 عیشق و مەستی، بی ریبیا، بۆ خەستە دل ھیلانەییە
 گەرچی واعیظ ظاہرا ھەر مەنع و لۆمە ی من دەکا
 چاک ئەزانێ پەندی (ھیترا) حیکمەتە و پیندانەییە

دەشت و کیو ئاھەنگە، دەنگی چەنگە، ئاوی نە ی ژەنە
 «دالەھۆ»^(۱) رازاوەتۆ، پاکێو و، دەشتی گۆشەنە
 بانگەواز کەن^(۲): کۆینۆ سیمین عوزارانی ھەوار
 «دووژەلە» و «سورنا» و «سەما» بیکاتە غەوگا و فەرتەنە
 بەسیە خامۆشی، لە دەیری بی نەواییدا ھەژار
 مەرد و رەندی^(۳) پی دەوی ئەم چەرخە پر فیل و فەنە
 ھیچ نەوای^(۴) تا ئەبەد مەقبوول و خوش ئاوا نییە
 ئەمرۆ نەرم و ساز و دلگیر، بۆ سبەینی ریشخەنە^(۵)
 دوپکە یارۆ مەست و شاد، لەم چەرخە رازی، ئیستە وا
 کار و پیشە ی شین و زاری و سینگ کوتان و شیوہنە
 جا کەوایوو ساقییا ماتل مەبەو زوو بیترە خوڵ
 ساز بی ھەر سازی کە سازە، بیژەنی کتی نەیزنە^(۶)
 چەھچەھە ی خوشخوینی جەرگە ی نەو نەمامان سەرکەوی
 شاد و کام بی ھەر دلێ تیر ئاژنە^(۷) و خەستەتەنە
 مەوسیمی گیرانی بەزمی سەر ھەوارە و «لادەوار»^(۸)
 گۆل کلاو لارە^(۹)، «کەما»^(۱۰) زەردو زووہردە و کۆکەنە^(۱۱)
 چارەیی ئاواتی تەن خەستە و مەلوول و دلگران
 سەر سبەینی ناو دەواری دۆلی کەسک^(۱۲) و دامەنە^(۱۳)
 پر دەروونی رانە (ھیترا) خوئی ئەزانێ چی ئەلێ
 کاری شیوانشیوہ، بی بونیادە گیتی گۆبەنە

(۱) دالەھۆ: کیتیکی بەرزە لەپشتی «کرد» و ریتاوی ناوچە ی کرماشان کە بەھاری زۆر بەفەر و جوانە،
 خەلکی ئەو ناوچە لە بەھارا دەواری تیا لێ ئەدەن. (۲) بانگەواز: جارپان، خەلک بانگکردن بە دەنگی
 بەرز. (۳) مەرد و رەندی: زرت و زیندوویی و وریایی و چالاک. (۴) نەوا: ئاھەنگ، بەزمی گۆرانی.
 (۵) ریشخەن: مەخسەرە، گالتە پیکردن. (۶) ژەندن: لیدانی موسیقی. نەیزن: کەسێ کە نە ی لێ

بدا. (٧) تیرناژن: تیریاران کراو. (٨) دهوار: خیتویتی مووی رهش. (٩) گول کلاو لاره: واته گولی گیا دانی گرتوو و قورس بووه «کلاوهکهی لار بووهتهوه». (١٠) گیاییکی زۆر بهکار و قهویبه بۆ ناژهل و حیوانات. (١١) کۆکه: کاتی دوورینی گزویگیای کیتو (پیتی ئەلین کۆکه) واته کاتی کهندی گیای کیتو. جا که ما له پیش گشت گیا کیتویهیکانا زهره ئه بی وه ئه وه نیشانهی پیگه بشتنی گیای کیتو، چونکه زووتر بکنری تهرچکه و رهش ئه بیتسه وه و به که لک ناین. دیریش بیکه نن ئه بیتسه پووش، ئیتر ئه و خاصیه تهی نامینی. (١٢) کهسک: سهوزیکی جوان. (١٣) دامهن: پاکیتو.

ژانی زین

بلیسهی سۆز و سازم عالهمی گرتو، چ به دبه ختم
 چلۆنم بهرگه گرت مامۆ وه کو خۆم، دیاره سه رسه ختم
 جیهانی کرده وهیشوومه، شه راره ی شوومی سووتانم
 نه گۆزا سازی ناساز، گوئی نه دریا وه ختی بی وه ختم
 هه موو بوو به زوغال و خۆله میش ههستی عه زیزانم
 که چی هه روا بریکه ی دی زه ری گه نجینه یی نه ختم
 قه ده ر وای کرد ئه گه رنا خۆ له دلپاکی پتر (١) نه مبوو
 سه به ب بی پتی به لا شهل کا و، نه گاته که وکه به ی (٢) به ختم
 ئه گه ر مه ندم به لاتۆ وا نه بی، هیی ناته وانیمه
 ئه بی زۆر بورده بار بم روو به رووی په یکارگه ری جه ختم
 ئه بی بی راده هه موار که م، سه ریف، زوخوا ی کردارت
 دیفاع که م گیان له سه ر که ف (٣) تا نه لین دژیباوی دۆزه ختم (٤)
 به لاتۆ وانه بی ئارام و پی خستوم له کردارا
 ئیراده م سسته ناکیشی به دووی خۆیا ته نی له ختم (٥)
 له مهیدانی جلیت بازبی جه می چابوک سه وارانا
 چ چالا که کومه یی لی برانی شیک و خوش ره ختم (٦)
 ئه وی چپوی له ده ستم داپری (٧) پیشهاتی زالم بوو
 که کۆلی دا به من روو خا به سه رما بارووی پیته ختم
 له تووفان و ته لاتومدا جه سوور و مه حکه م و (هپژا) م
 شه پۆلی بی ئه مان ئه توانی شه ق کا هه لمه تی به ختم (٨)

(١) پتر: زیاتر. (٢) که وکه به: ته شریفات. (٣) گیان له سه ر که ف: ضرب المثلیکه بۆ لیبران به دل و گیان ئه وتری. (٤) دۆزهخ: جهه نهم. (٥) ته نی له خت: به ده نی قه له وی ته نه ل. (٦) رهخت: زینهت، ئالانی ئه سپ و ماین. (٧) چپوی له ده ستم داپری: ده سته لاتی له ده ست سه ندم. (٨) پهخت: لونه، گه می، قایق.

چییە دیر ئاشنای سەرکێشی مەغرور! چییە ئاواتی سەودای ئاشنا و دوور! وەرە ئەی کێژی جوانی کوردەواری وەرە گەنجی^(١) ئەوینی پاکی مەستور دە خۆزگە تۆم نەدیبايی بە ئیلاخ^(٢) لەگەڵ خێلا نەهاتاییی بەرەو ژوور دلت داگیر نەکرداییم، بەجاری لەتاو تا سوورنەبوو ماییتۆ پێ شوور دە مأل ویرانیی خۆم بیستم مەبەستی کە رۆژی روونی لێ کردووم بە دەبجوور^(٣) مەگەر مەجبووری، بەو جۆرە بەسەرما سەرای ئاوات برووختیت و خاپوور^(٤) بلایی ئوغر ئەکەم ئەمرۆ و سەبینی بنەم ئەرواتهو مەلبەندی باشوور^(٥) بە کام بارا، عەزیزم، شایەتیمان بەهینم صوحی داغ و شامی کافوور^(٦) لەدەس چوون و نەچوونت چاره کوانی؟ شەوم زاری و، سەبەیان شاد و مەسرور شەوی عاشق گەلێ دوور و درێژە ئەبێ سەبریشی بێ مەجبوورە، مەجبوور مەگەر نازانی رەسمە عاشق (هێژا) سەحەر شاد بیت و شام بێزار و رەنجوور

(١) گەنج: خەزانە. (٢) ئیلاخ: یەبلاق، کۆیستان. (٣) دەبجوور: درێژ و تاریکترین شەوی سالی. (٤) خاپوور: ویران. (٥) باشوور: گەرمیان. (٦) کافوور: مەعدەنیکە یا تەرکیبێکی کیمیاوی فێنکە بۆ موبالغە لە ساردییا ئەلێن ئەلێی کافوورە.

بۆ خزمەتی پیری پیران چرای یەزدان شیخ عثمان

قوربانە

قوربانە، فیدای تەکیە نشینانی جینانم شەیدام، مەکە لۆمە ی شەرەری شوور و فوغانم لەو کاتەو دەوورم، لە جەمی حەلقەیی ذیکرت دلتەنگ و مەلوول و پەکەر و خەستە رەوانم ئەی هوو! لە کە یۆ ئەم دلە شەیدایە ئەلێ من غەوغای دەمی مەجدووبە دەواو مەرەمی گیانم شووریکە دەسووتینێ لە پێ شاری دەمیکی هەللا یە کە ناگونجی بە دەم بێژی، ئەزانم هویبکی^(١) مۆردانی صەفاکێشی^(٢) خوداجۆی هویبکە لە مەر سۆز و چلی خەستە دلانم مەستن لەوی پەروانەیی سووتای سیراجی مەردی دەوی زاتی هەبێ تا بێژی لەوانم سەودایی یو دلخەستە و سەرمەستی نەقشەند مەینۆشی وەفاکێشە لەوی پیر و جەوانم جەم جەم بە کە مەندی خەمی صەبیادی خەرابات بەستین^(٣) و تەماداری دەمی پیری موغانم قوربانی کەرامەتیه، دل و گیانی کە مەنکیش^(٤) حەیرانی صەفای عالم و زانایی زەمانم رووناکە چرای دین! کە بە بەر تیشکی چراتۆ رزگار ئەبێ رێبواری سەرا و کۆشکی ئەمانم (هێژا) یە ئەوی دەستی بە توگرتیی (وەسمان)! رزگارە لە مەکری دەدی غەدداری جیهانم

(١) هوو: بهو هوویه ئەلێن که دەروێش له حالی ذیکرا بێ ئیراده ئەیکیشی. (٢) سهفاکیش: سهفا
تایین. (٣) بهستی: پهناهنده. (٤) کهمه ن کیش: بهو موریدانه ئەلێن بهر له دیتنی پیر ئیراده تی بێ
پهیدانه کهن وه رایان ئەکیشی بۆ خزمه تی پیر و حهلقه ی دیکه ی.

عاله می تر

وهرن، یاران! بچینه عاله می تر
دهسه و مل بێن له گه ل جه رگه ی جه می تر
سه ری دهرکه ین له هه یه ت و هووتی دونیا
له که ین و به ینی گیتی و به ره می تر
هه تا که ی پیا بچینۆ کۆنه مه تلّه ب
موتالا که ین غه می پیچ و خه می تر
برۆین شایه د بگونجی چاره سه ر که ین
له زامی کۆنه بگرین مه ره می تر
بکۆشین به لکه ریگای پیا که ین
بچینه جه نگ و غه و غای و هره می تر
ئه گونجی بازه ره قه ی چه خماخی تازه
بزووسکی هه لبگرسینی شه می تر
په یا بێ په هه نوما یی ریگه دهرکا
به ره و کۆشک و سه رای بی مه حره می تر
ئیتر به شکم هوما ی ئیقبا لی ئیمه
نه هیلی بیته بهر خامه ی خه می تر
خیره دمه ندانی هۆز، وربای خه ته ر بن
جله و نه درپته دهس، که مه ته رخه میتر
ئیتر مه یدان نه ده ن بێ په ویه هه روا
بمانان غه له ت بۆ ماته می تر
له که ل هه لیبی ستاره ی شادمانی
پشووی دهریکه ین تا سه رده می تر
به رنج و رتبه ری و تاین و زانین
بچینه سه ر سه راو و لچه می تر

له غهم هۆزی ههژاری ئیمه دهرجی
 بژی ئازاد و ههڵکا، په‌رچه‌می‌تر
 سه‌ر ئه‌فراز جار بدا گوستاخ و په‌رداخ
 بلێ: یاساخه‌ تاریکی و ته‌می‌تر
 گه‌ل و هۆزم ئه‌وه‌ن (هه‌یژا) و نه‌به‌ز بێ
 نه‌یه‌یلی رووبدا، رۆرۆ و، په‌می‌تر

کووله‌که‌ی رۆح

له گوڵگه‌شتی چه‌م و خه‌مدا ته‌ک و دلشاد و سه‌رمه‌ستم
 له سه‌ودای دل‌فریبیدا گه‌لی‌ عه‌یبیار و ته‌ر ده‌ستم
 له‌لاتان وا نه‌بێ، هه‌ر عاشقی‌کی ده‌سخه‌ره‌ی رووتم
 فیداییم بۆ شه‌هاده‌ت، چاوه‌پێی تیر و شه‌قه‌ی^(۱) شه‌ستم
 ئه‌گه‌ر خۆینم بپێژێ تیری تیر ئه‌ندازی دل‌دۆزی^(۲)
 که‌ کۆباری وه‌ها شانازیی بێ، دی^(۳) چ ده‌ریه‌ستم
 سه‌روودی دل‌نشینم هاته‌ گوی، به‌م جو‌ره‌ تاوی دام
 نه‌وایی بێ نه‌وایی، هه‌ینه‌ کاری بوو دل‌ی گه‌ستم^(۴)
 به‌سه‌ر چه‌رخێ فه‌له‌کدا، فه‌خر ئه‌که‌م، به‌م بێ نه‌واییمه
 به‌لاتۆ وانه‌بێ وه‌یلانی بێ مایه‌ و که‌م و که‌ستم^(۵)
 له په‌روازام به‌دووی ئاواتۆ ته‌رلانی^(۶)، شکه‌س ناخۆم
 له چه‌رخێ چه‌پ، مه‌گه‌ر تیری قه‌ده‌ر توند بێ له‌ بن ده‌ستم
 هه‌زار کۆسپه‌ و موصلبه‌ت بیه‌نه‌ ریم بێ شک په‌کم ناخا
 په‌ر و بالم بسووتی گه‌شتی، تا لای لانه‌^(۷) ناوه‌ستم
 وه‌ره‌ لات وا نه‌بێ شایه‌د که‌ پشکۆی ناو ده‌روونی من
 ده‌بێ هه‌یدی بیه‌یتۆ تا په‌که‌ر^(۸) داکه‌وم و پاره‌ستم
 که‌ لوپوورم^(۹) له ده‌ستی دوژمن، که‌ی ئه‌کرێ داساکیم^(۱۰)
 فه‌رامۆش که‌م گه‌لم، نادیده‌ بگرم چاترین هه‌ستم^(۱۱)
 به‌ یاران موژده‌، هه‌ستی گه‌وه‌هه‌ری پاکێ ئه‌وین (هه‌یژا)
 هه‌له‌گه‌ری کووله‌که‌ی رۆح و ره‌وانیه‌ تا له‌ خه‌و هه‌ستم^(۱۲)

(۱) شه‌قه‌ی شه‌ست: شه‌قه‌ی که‌وان له‌ کاتی هاویشتنی تیردا. (۲) دۆزین: دروین، دورین. (۳) دی:
 ئیتر. (۴) دل‌ی گه‌ستم: گازی گرت له‌ دل‌م، له‌ دل‌ما کاری بوو. (۵) که‌ست: ناقص، ناته‌واو. (۶)
 ته‌رلان: به‌ مه‌لی شکاری بپه‌چوو دار ئه‌وتری، وه‌ ئیشاره‌یه‌ بۆ توند خووپی مه‌لی شکاری. (۷) لانه‌:
 هه‌یلانه‌، مه‌رکه‌ز، هه‌ده‌فی ئه‌صلی. (۸) په‌که‌ر: مات و بێ ده‌نگ و په‌که‌وتوو. (۹) که‌ لوپوور: ئیتر.
 (۱۰) داساکیان: ئارامگرتن و ازه‌پنان. (۱۱) هه‌ست: ئیحساس. (۱۲) هه‌لسمه‌وه‌: هه‌ستم.

پهنجی فهراهادی^(۱) بدهیت و جیتی بهیلتیت و پړوی؟ شیتی دلّ خوش کهی به گیتی و کهین و بهین و هاتوچۆی بۆ بکیتشی مهینهتی نابار و ناههـمـواری ژین کاتی بۆ دووری له دیداری عهزیزان غهـم بخۆی مایهیی ژین و حهبات و کامهـرانی! دلّ له لات مهینهت ئاواى عیشق ئەبشکیتنی به دووتا کۆ به کۆی^(۲) من که عیشقی خۆم به سهر له وحهـی دلّۆ ههـلکه ندبێ نهـخشی رووی سهـنگ، کوا دهـچیتۆ؟ جاویدانه خۆ به خۆی تیکهـلی پۆح و تهـنه سهـوۆی ئەوینی ئاورین داغه ههـرچی موورهـگی تیدایه بافت و تار و پۆی سهـر ههـتا پیم سهـکله، پشکۆیه و دهـسووتنی بی وچان^(۳) عالهـمیکی گرتوه، بۆسهـوۆی پرووزانی بهـسهـوۆی کوا دلّی وا داغ نهـبی، ئاگای له درده و ههـست ئەکا کێ ئەزانی غهـیری عاشق سهـوۆی سهـودای پر شکۆی وهـصفی دلّسهـووتاوی تاوی عیشق ناویژۆی به دهـم حاله^(۴)، دهـتوانی که ههـستی کا فوغان^(۵) و گوفتوگوۆی دلّ ئەگهـر مایهـی هیواى تیا بی به هیچن نابهـزی وا له کوورهـی ئاوری عیشقا غهـمی بۆ بۆ بخۆی گهـرمهـشینی نیوهـشهـو ههـی داد و بی داد تا سهـحهـر سوور ئەکاتۆ ناو دلّی سهـنگینی (ههـیژا) تۆ به تۆی

ههـلّهـی پیت وای بیکاره و که نهـفتم^(۱) که تۆ دووری به تیم^(۲) بی، من سهـدهـفتم به لاتۆ و نهـبی، لیم بی نییازی له بیرت بی که هۆی شان و شهـرهـفتم ئەگهـر تهـننازی^(۳) جهـرگهـی مهـهـروخانی منیش ئازاده گهـنجی باههـدهـفتم له سهـرکیتشی گهـری! نهـرم و نیان به! ئەگهـر پیتی زیادى راکیتشی تهـرهـفتم عهـزیزم بۆیه توند ناییمه جهـنگت که روودهـریایسی کۆنه و سهـلهـفتم^(۴) وتم پیت راست و رووت گهـوهـر پهـسهـندم له کیت بیست موشتهـریی مۆره و خهـزهـفتم^(۵) جهـواههـیریان نوواند هاتم به دووتا ئەگهـرنا بی ئەسهـاس خۆری نهـکهـفتم خولم دهـن زووگهـش ئەمۆ، ئەمهـه پشکۆ له ئاتهـشبازییا داغتر له تهـفتم^(۶) پهـریشانی پهـشیمانیته رۆحم له پیت سهـهوا ههـراسانی ئەسهـفتم به قین دلّسهـوۆ و یاری تۆیه (ههـیژا) ههـلینهـگهـرینی چاکه چاهى نهـفتم^(۷)

(۱) که نهفت: پهککهوتوو، لیکهوتوو. (۲) دووری به تیم: به مرواریبی ئەلین که ته نیا بۆ خۆی له سهدهفیکا بیت. (۳) نازدار و پیکهوتوو: ته نناز. (۴) سهلهف: پیتشین، راپردوو. ئەجداد. (۵) خهزهف: موورووی بی قیمهت. (۶) تهفت: تهلهینهی ئاور یا چاتر بلتین زوغال گهش کردنهوه. (۷) چاهى نهفت: بیری نهوت.

(۱) پهنجی فهراهادی کینایهیه له پهنجی بی سه ره نهجم و بی هووده. (۲) کۆ به کۆ: گه رهک به گه رهک. (۳) بی وچان: بی پشو، بی ماتلی. (۴) حال: هه زمانی حال ئەتوانی چۆنایه تیبی ئاوری عیشق تهفسیر بکات. (۵) فوغان: شیوهن.

ده سهیری بهژن و بالای کهن ئەلێی سهروی گولستانه
سهرنجی دیمه نی مایه ی ژبان^(۱) و شیره ژن جوانه
ته ماشای زولفی ئالۆزاو^(۲) به هه ره حه لقه ی دلێ به نده^(۳)
به سه ر شان و سه ر و ملیا که په خشان و په ریشانه
به سه ر هه رتاری گیسوویۆ دلێ به سراوه توۆ دیله
«تعالی الله» په ری روو چه ن قه شه نگه! مانگی تابانه
له سهیری کۆرپه یی نازی، که تیر نابج به نی ئاده م
له باوه شیا ده لێی به چکه ی په ری یا حووری ریضوانه
خه تام کرد و به سه رچووم^(۴) کاکه! شێرکۆ زاده یه رۆله ی
نه وه ی سولتانی ئەییوی و صلاح الدین و بابانه
ده ده ردی قوۆ و بازووی توۆ گرم ئە ی شیره ژن! چونکه
چه کی گیانبازی بوۆ هۆز و فیداکاریت له سه ر شانه
گه مه ی مندالی ترساوو بزکاو ت جیگه ر ئە به ری
بزده ی لێ دئ به ناز ئە م. له ناله ی توۆ په راسانه
قله ی شه صتیری^(۵) دوژمن وا له گویتیدا و ده نگه ره شاشی
ئه گه ر ناوچاوی تیکداوه و دژاوه و مات و سه یرانه
وه ها باردی کورم سوۆی ئە بیته قاره مانی کورد
ده دایه! موژده بی! رۆله ت به بی شک مه ردی مه یدانه
له گه ل شیر چۆته ناو خوینی خه باتگتیران و گیانبازی
فیدایه و مه رد و (هه یژا) یه، کوری دل سوۆی کوردانه

بو پلویووشی جه فا پیویسته کام با هه لێکا
خه وش و خالی شیوی نه گبه ت ئاوقه دی جه نگه ل بکا
کام ته وانا بیته مه یدان دیوی به دخوو رابری
تا نه بیلی چینی مه زلووم موسته لای گیچه ل بکا
وا ده رهن دووی کا ئیتر بوۆ نه کری به دکاری ده غه ل
داو و پیلان بوۆ هه ژار ری خات و کار سه نه به ل بکا^(۱)
بو فربیی خه لکی ساده بیته خول ناکه س به تاو
داخوړی بی غه م له خه لکی بوۆ چه پاو^(۲) قول هه لێکا
مالی کورد و تورک و ئه رمه ن، ئازه ری و عاره ب هه موو
دایمالی و خوینی گه ور و داسنیی تیکه ل بکا؟
باره شی توند و زه لانیکه ی زه به ن پیویسته بی
تا خه تاکار و ده غه ل ده سته و ملی ئە نه جه ل بکا
جا هه ریمی ژینی ئینسانی ته واو پاک کاته وه
دیو و عیفریتی سته م (هه یژا) ده له^(۳) و به ره په ل^(۴) بکا

(۱) سه نه لکردن: ظاهر سازی و راسته قینه ون کردن. (۲) چه پاو: تالان. (۳) ده له: خو پری، سه گی
به ره لالا. (۴) به ره په ل: ره جم، به رد باران.

(۱) مایه ی ژبان: هۆی ئیدامه په یداکردنی ژین، واته ئافه رت. (۲) ئالۆزاو: دژباو. (۳) له ناو هه ر
ئه لقه ییکی زلفیا دلێ دیله. (۴) به سه رچوون: ئیشتیبا ه کردن. (۵) قله ی شه صتیر: رزکردنی مه تره لوۆز.
ئه م پارچه هۆنراوه یه م به پیشنیاری خوشکی خو شه ویست و ئازیز «سوره یا» مو فستی زاده له شاری
«سانه هوره» ی کالفورنیای ئە مریکا هۆنده وه، هه لبه ت سووژی مه به سته که وینه ی ئافه ره تیکی گه نجی
خه باتگتیر بوو که له ره وه که دا کۆرپه ی له باوه ش و چه کی له شاندا نیگه ران و حه یران، به لام وه ک شیر ی
ژبان دانیشتیوو، وازر و وریا سه یری ئاسۆی ئە کرد و چاوه دپیی پیشهات و ئاماده ی خه بات بوو.

گرۆی شهیدایی

به سۆزی ئاهی داغی خهسته دل هیمان نه سووتاوی
به شهستی تیری ئاوداری جهفا جوئی نه پیکراوی
له پیاله دهستی ساقیی مه جلیسی به زمی خه راباتی
له سهه ناز و گریشمه و بی موبالاتی نه رهنجای
ئیتیر غه و غا و ههرا و بی داد و فه ریادت ئه بی چی بی؟
له کایه (۱) دل به ری عه ییاری نازدارا نه دۆراوی
په له و داد و هه یاهووت نازنه ون مه ستانی مه یخانه
ئه لئین: کوورده نه دیوه، پوخته نیت، سوورۆ نه کرباوی
گه ره کیانه، به دابی (۲) مه کته بی شهیدا گرۆت کهن چون
ئه لئین: هیمان نه پالیویا و، زاخا ویش (۳) نه درباوی
ئه گه رچی گر ئه خاتۆ باز ره قه ی چه خماخی په رداخت (۴)
به لام هیمان بزوو سکئ سۆزناک جه رگی نه پیکراوی
له خوئی کوورده بی گیان سۆز له کوئی بینراوه تاو بگری
گر و گلپه ی ده مه ی پییری ئه وی تا هه لگری تاوی
به لاتۆ وانه بی، ئایینی سۆز و ساز شتی ساده س
که هینای سارد و ته ئشیری صه فا نه تگاتی فه و تاوی
برۆ دوردی (۵) که شانی مه حره می خومخانه پهیدا که
ده سه و داوینی مه ستانی هه وا به! تاوه کو ماوی
له ده ورت کۆ وه که هه لقه له گوئی، ئه هلی وه فا سه ره جم
له ساقیی جه م ته مه ننا ی جورعه کهن، بیژن که تاساوی
به کئ دوو پیاله نو شداروو له ساقی وه رگرن جا تو
غرووری پی بسووتینه که رزگار بی له زووخاوی
به لام وه سیهت بی بو تو نه وره سیده ی خام له خومخانه
سه بر ئایین و بی ده عیه و ده مار به، وه رنه دامای

وه کو (هیترا) سه بوور و خاکی یو رووخۆش و خه ندان به
که لایان وانه بی مه غرووری، یا به کجاری به زیباوی

(۱) کایه: بازی. (۲) داب: ره سم، عادهت. (۳) زاخاودانهو: ئه و مه حلووله که بو پاک کردنه وه ی زی
به کار ئه بری. (۴) په رداخت: تیژ کردنه وه ی به رد، یا ریک کردنی. (۵) دورد: خلتته ی شه راب.

صهفام چاند

دهسه و داوینى عهشقى بى ريبا بووم
هه تا دل حهز بكا جیددی و له دووی چووم
ئهوى بهندم له ریتدا بوو پســــاندم
كه بهش دل لانه كالاى ئاره زووی زووم
پشوو بگریت و دامه رزی به لایق
نه جاتی بى له تالوكه ی هه وای شووم^(۱)
به غهیری خوشه ویستی هیچ نه زانی
نه بیستی سه رگوزه شتی رهنجی مه زلووم
بلا!^(۲) شادان و خهندان رۆحی شیرین
بگاته باره گای ئاواتی پیشوووم
له کولبه ی پر صهفای عیشقا بمینى
به پیتی دلخوازی كوونه و رابوردووم
حهزم لى بوو به هه شتی كامه رانی
بیته پایه گای فه رزه ندی^(۳) زیندوووم
ئه گه رچی تالوكه و مهینه ت بوو ریگه م
له كووره ده رنه چوو^(۴) نهفسی خه و آلووم
خیره د كوولی نه دا و ریگه ی نه گۆرئ
به بیر یا هیچ نه هات: داماو و ماندوووم
له بیر و رای کوپ و کاللا صهفام چاند
گوئم کتالا^(۵) له باغ بو نه سلتی پاشوووم
هیـــــوادارم له ژینا رۆله کـــــانم
نه دهن ره نجم به با، کاتی كه تیاچووم
له دووی سه و دای موحه ببه ت بن هه همیشه
له دهس قهت به رنه دهن رهویه و خدی و خووم

چ سارده ژین به بی تینی مه حه ببه ت
مه زه ی كوانى بژیت ته نیا وه كو بووم
له گه ل جه معایه نه شه ی به ختیاری
خدیوی میسری ته نیا په سته مه علووم
ده شه رته بو جینانی خوشه ویستی
له گه ل خه لكا برۆم (هیژا) وه كو چووم

(۱) هه وای شووم: ئاره زووی شووم. (۲) بلا: بهینه، لیگه ری، واز بینه. (۳) فه رزه ند: رۆله، نه ولاد.
(۴) له كووره ده رنه چوو: له ری لای نه دا و كوولی نه دا. (۵) گوئل کتالان: ئه لئین فلانی له باره ی فلان
کاره وه گوولی کتالا، واته حه قی مه تله بی نه دا کرد، باش له عوه ده هات.

کۆرۆکال کاتێ شهو زرنگایه‌وه^(١) گشتی کۆیۆ و، کسه نه‌مایه‌وه له بانی مزگه‌وت هه‌موو یه‌کگه‌ی بوون بۆ راویژکردن کسه‌وتنه هاتوچوون «ره‌شه» ی مام «خوله» وتی: کۆرینه! گشتتێتان ئه‌زانن دواییی هه‌وینه فرکه‌ی قنگلاشک^(٢) پیاو ئه‌تۆقینێ کوه له سه‌ره‌ره‌زان ئیتر ناخوینێ شه‌قه‌ی شه‌لاخی «ره‌شه‌با» و «زه‌لان» ئه‌لێ پاییزه و زوقمی بێ ئه‌مان بووار^(٣) به‌ره‌و خوار رووه و گه‌رمه‌سپیر ئه‌رواته شه‌وگه‌ی بنکاو^(٤) و تاویر زوو‌ره‌سه ئه‌مسال پاییز و زستان پیاویسته زووتر که‌وینه خوومان که‌لام^(٥) وه‌کو خۆی به‌کوێستانه‌وه له‌ئالف‌ج‌ج‌ا‌را هه‌روا ماونه‌وه بێن شانی پیا که‌ین به‌لام کۆرانه برایان! ئه‌مپۆ و سبه‌ی زستانه «جه‌وال» و «کژگ»، «ره‌شکه» و «ته‌لیسه» خه‌ینه سه‌ر ولاخ، برۆین هه‌ر ئیسه «ته‌نگ» و «گوریس» و «چه‌له‌م» و «ژیر ته‌نگ» هه‌لگرن خێرا رێکه‌ون قه‌شه‌نگ خۆلاسه به‌ده‌م قسه‌ و باسه‌وه کاروان هه‌لج‌وی له‌ریتی راسه‌وه

ده‌نگی زه‌نگ و قۆر هه‌ستا له‌ کاروان زه‌هی زه‌نگۆله‌ی جاش قاتری جوان پرمه‌ی پێشاهه‌نگ^(٦)، سه‌چه‌ی قه‌تارچی پێچیایه ناو دۆل: رۆله به‌ خێر چی پێچ پێچی رێگه به‌ره‌و ژووور پشت دێ گه‌یرایه پیش و بوو به‌کی‌وه‌ر کێ^(٧) ئاواز و نه‌وای «چاو‌ره‌شه‌ کالێ» سه‌دای «بارمه‌که» و «هه‌ی خال‌خاس خالێ» گۆرانیی گه‌رمی «ئه‌ی خالۆی رێبوار» «چی بکه‌م سا چی بکه‌م» چاو‌ره‌ش، کلاو لار «سیا‌و‌چه‌مانه» ی کۆنی پر ته‌ئشیر «قه‌تار» ی خو‌شی جوانی بێ نه‌ظیر به‌ ده‌مه‌ته‌قی و چه‌پله‌ و گۆرانی «هه‌ریه‌نده» به‌ خێر گه‌ییه سه‌ر کانی کاروان گه‌یشه‌ جێ ژوانی کوێستان جێ بنه‌ی سه‌رجه‌م لاوی سه‌ر هه‌ردان جا به‌ده‌م خه‌وۆ کۆرۆکالێ دێ یا لاوی نووستووێ سه‌ره‌ه‌وار، ناو جێ ئه‌زانێ مه‌زه‌ی ده‌نگی «هه‌ریه‌نه» یا زه‌هی زه‌نگی کـاـرـوانـی چه‌نه کاتێ ئه‌یژنه‌وێ بێدار و نووستوو یا به‌ دل بێدار به‌ دیده‌ی خه‌وتوو ئه‌زانێ باایی نه‌وای هه‌ریه‌نه له‌ کانی دلدا ته‌ئشییری چه‌نه جووت جووت و سێ سێ لاوی پیکه‌وتوو ئه‌رۆن بۆ کـه‌لام یه‌ک یه‌ک و دوو دوو

گهرمیان و کویتستان ئەکا و له کاتیتکی تایبەتی پێکەوه کۆچ ئەکەن. بەو ئەوتری بواری، چه له گهرمیانەوه چه له کویتستانەوه دەست پێ بکا. (٤) بنکاو: په ناگای کیتو. تاویر: درگهی بن بەردی گهوره. (٥) کهلام: به خەرمانی ئالف ئەوتری کهلام. (٦) پێشاهەنگ: به هیتسر یا یابووی پێش کاروان ئەوتری، جا عادهت وایه باش ئەرازیتریتەوه و جل و سهرجلی تازه و زهنگ زهنگولهی زۆری پیا ئەکەن. (٧) کێ وەر کێ: موساپهقه. (٨) حهچه: فهرمانیتهکه به باره بهر ئەدری که زوو بپوا. «تەسه»: فهرمانیتهکه قه تارچی به دوو باره بهری ئەدا که ئەترنجینه یهک، ئەلج: تەسه. (٩) به شهو گۆبهنده: واته به شهوا ئەیکهه به گالته و گهپ و بهزم.

به کۆمهکی یهک بار دانه گیری ئه کوه و نه ههولێ رۆبێن به رهو دێ ئەم جاره قاتر ئەبریتته به ربار گشت بار ئەکریی بارخانه یه کجار جا راییه مالن به رهو ئاوی به «حەچه» و «تەسه» (٨) و به دلنه وایی هه ربه نه له گهه ل لی زگی هه تاوا دیتته وه ناودێ گشت رۆژی ئاوا ولاغ به رۆژا و گه رمای نیوه رۆ تهنگه تاو ناکهه ن بیکوژن بی خو به شهو فینکه به رهو ژوور که ی کیتو ئاسان نه بری بۆ باره بهر و خیتو لهو سه ره رۆ باری سه نگی رتی هه له ت بهو گه رما نابرن پر جه وور و مهینه ت به رۆژا باره بهر، لای «هه ربه نه» ئیسراحه ت ئەکا به شهو گۆبه نه (٩) بۆ ماوه ی مانگی ئەوه کاربانه کادان پر ئەکهن له سه ووزه و دانه بهو ره سمه ئەلین «هه ربه نه» ی هاوین خه لکی سه رده سی ر دتی پاکیتو نشین و یستم ون نه بی ئەو ره سمه کۆنه پاشه رۆژ نه لین «هه ربه نه» چۆمه هه (هی ژا) لای وایه ئەو ئایینانه ئەبی بزانی تان تا دیر زه مانه

(١) شهو زرنگایه وه: شهو تاریک بوو، دوا ی عیسا. (٢) قنگلاشک: سه وزه ی درشتی گه لاپان وشک ئەبی و با هه لینه گری و ئەیبا به رهو که ناو پتی ئەوتری «قنگلاشک». (٣) بووار: مه ل هه ندیکی

قەرە خواجە رۆ

له دەوری بیچولانا خواجە رۆ ههستا قەرە زوو که!
ئه‌لین دێو زۆری هیناوه، ده خیرا چاری بیچوو که
به ظاهر مه‌خله‌تی، پیلانگه‌ره، گوئی بگره رۆ رۆ دئ
هه‌راکه خواجە رۆ! چاریکی هار و په‌ست و بیژوو^(۱) که
له دەوری بیچوه‌لانا^(۲) خۆی مه‌لاس داوه که هه‌لمه‌ت دا
ده تاری نی و، سه‌گی تیکه، هه‌تا بی گیان و بی توکه^(۳)
قهره‌ی خواجە! نه‌گه‌ر موولته‌ت بده‌ی په‌تیاره^(۴) گیان بگری^(۵)
ته‌ماشای فیز و نه‌تواری ته‌ره‌س که و سه‌یری به‌دخوو که
له دەوری بیچوه‌لانا خواجە رۆی، دل‌سۆز و یاران دئ
ده‌سا ئه‌ی پاسه‌وان، ئامان! ده‌غه‌ل تار و ده‌ره‌ندوو که
ئه‌لئ هه‌ی خواجە رۆ! فریا که‌ون یاران له بیچولان
قیرانی گه‌وره‌ی رووی دا، چاری به‌چکه و داکی بیچوو که
به‌قییره و داخویرین و قهرم و قال پر روو له رووناچی
قهره‌ی زال!^(۶) بی‌ره مه‌یدان کار به‌گورز و زۆری بازوو که
به‌قوربانه‌ منال و که‌وته‌ کار و ئافرته‌تی هۆزت
په‌وانه‌ی سه‌نگه‌ر و قه‌لعه و حه‌صار و بورج و باروو که
ده‌خیله! ده‌وری بیچولان به‌میرد ئازای خه‌بات بگره
له نه‌ندامی فییداکاری گه‌لت تا نه‌کری ئۆردوو که^(۷)
قهره‌ی قۆلچی^(۸) هه‌رای لاوان به‌بی بایخ نه‌زانی قه‌ت
له لاتان وانه‌بی بیچوو له پاراستن که‌مه و سووکه
ئه‌بی چاوت به‌ سوور گریان و لاشه‌ت خۆینی لی بتکی
هه‌تاکو بیچوه‌ بی وه‌ی^(۹) بی، یه‌لی^(۱۰) (هه‌یژا)! یه‌ک و دوو که

بوون. (۶) زال: پیروز، مووه‌فه‌ق. (۷) ئۆردوو: له‌شکر. (۸) قۆلچی: نۆیه‌چی، پاسه‌وان. (۹) بی
وه‌ی: بی‌تازار. (۱۰) یه‌ل: پالنه‌وان. قهره‌ خواجە رۆ: بازیه‌کی کوردیه‌یه، نه‌م کایه‌یه له‌ناو گه‌نجانی
دیدا باو بوو، کوروکالی دئ نه‌بوون به‌ دوو ده‌سته، ده‌سته‌یه‌کیان له‌گه‌ل (قهره) واته‌ جه‌وانیکی نه‌سمه‌ر
یا ره‌شا، به‌هاوکاری خواجە واته‌ پیاوی مونسایی دئ، له‌ رۆژی هه‌یه‌هاتا مندال و مه‌زنی دێیان
نه‌پاراست. ده‌سته‌ی دووم، ده‌سته‌ی تالانچی بوون نه‌یانویست دئ تالان که‌ن. گه‌نجانی به‌هاوکاری
خواجە و قهره‌ نه‌وانیان تار نه‌نا جا له‌وکاته‌دا گه‌نجان بانگیان نه‌کرد خواجە رۆ، خواجە رۆ، قهره‌ قهره
خواجە رۆ ده‌غه‌ل و له‌ده‌وری بیچولانا فریاکه‌ون. سه‌ره‌نجه‌ام تالانچی نه‌گیرا و نه‌یانده‌هه‌شت له
بیچولان و مندالانی لای خواجە دیل بگری. جا منبش ده‌رفه‌تیک پیش هات بو‌ئوه‌ی خواجە وریای
بیچولان بی. وه‌ هه‌روه‌هاش نه‌و کایه‌ له‌بیر نه‌چه‌ته‌وه، هۆندمه‌وه.

(۱) بیژوو: حه‌رام زاده، زۆل. (۲) بیچولان: جیی کۆبوونه‌وه‌ی ژن و مندال له‌ تالان و برۆدا. (۳) بی
لان و بی تووک: زه‌عیف و لاواز. (۴) په‌تیاره: بی‌به‌ندوبارو، بی‌ئابروو. (۵) گیان گرتن: قه‌وی

شاری خاموشان

كز و بيمار و زار و دهردهدارم
سهرت ليم سر نه ميني وا هه ژارم
له پي كه وتووي به ره و ژوورهي ژيانم
شه پرزه و ليو به باري كاروبارم
له خورايبی له كاروان جي نه ماوم
ته كه م دي و كه وته كار و بي قهرارم
سهر ئاسوي شاري خاموشيم ئه كيشا
نه خووشيم دي نه دوسم دي نه يارم
گه لي بارم گران و قورسه هاوار
عيلاجي! كوا بريني ناديارم
خه فه تبارم، غه مم سه نگينه سه نگين
عه زاداري گهل و دار و ديارم
له كوژگه و مال و خانه و لانه مه حرووم
هه موو مال كاو لن عيل^(۱) و ته بارم
په كه ر^(۲) چۆن دانه مپنم مات و بي دهنگ
ده كوا دلسوژي سهر دهركا له كارم
خه ريكي ئاوهدانين خه لكي گييتي
به لام ويرانه كووشكي گوند و شارم
سپاي دوژمن به بولدتيزر رماندي^(۳)
هه موو كووشك و سهرا و دار و نه دارم
ره و ايان پي نه ديم خانوويه ره م بي
سته مگه ره كه وته كووشتار و بژارم
هه رام كريا له من كوژي، كه ليني
پشووي تيا ده م، بژيم «به ستiane كارم»^(۴)

حقووقی کتکی، که رویشکی، «دوو پایي»^(۵)
به من نه درا به سه ره م رۆژگارم
كون و كوژگه و كه ليتن و كه پري كوواني
كه من تيا رۆژ كه مو شه و گاري تارم
له سه ره عه رزي خودا و جيتي باو و باپير
وه ده ريان نام و ويل و تاروم
ده توخوا به س بي «لاهه» و دادگاي پووج
ده «شوراي نه منيبهت» كه ي گه يبه كارم
به خوا «مافي به شهر»^(۶) هه ر گوفتوگوويه
له كووي بي سيرا «نزا»^(۷) هۆزي نه زارم
له مافي ئازه لانيش ئيمه بي به ش
حه قی په ستر له وانه قه وم و كارم
حه ياي «داد» و شه ره ف بريا به ده عيه ي
پروپووجي سه راني ده س به كارم
قسه ي زل تا بلتي ئه كرى، به لام كوا
نه تيجه ي فيز و ده عيه ي «كارگوزار»^(۸)
دره نده چاتره (هيژا) به ويجدان
له ده سته ي حاكمي بي به ند و بارم

(۱) عيل و ته بار: عه شيره و طائفه: قه وم و كه سوکار. (۲) په كه ر: عاجز. (۳) رماندي: رووخاندي.
(۴) به ستiane كارم: خدييان تيدام. (۵) دووپا: نه وعي مشكي بياباني گه وره يه كه به دوو پي ئه چن
به رپوه. (۶) مافي به شهر: حقووقی به شهر. (۷) نزا: پارانه وه به گريانوه. (۸) كارگوزار: موجري
كار.

ورجی باروول

دهسه و داوینی باروول بووم که می دیم له دل دهرکا بری بالی خه یالاتم بگروئ و تووکی په، په رککا برووخینی قهلا و کووشک و سهرای تاوات به سه ره عه قلا خه لاسم کا له بیر کونه، موسته غنیم^(۱) له وه وه بهر کا ئەوی قهید و قو بووده گشتی بشکینی به لاقهیدی قه لاجه ی بی موبالاتی به بی باکی به سه نگر کا له تیر و تانه لام دا هه توانجیکم که تی بگر به فیشقییات^(۲) و لاتایل په کیخا و رهنجی بیوه کا ئەویش دایه دهری شوخی و، رسومی گرت بهر کایه^(۳) که رۆح رزگار بکا، به شکم نه مامی شادی سی بهر کا غمی راونا به شوخی و گالت، هه به و جو ره عاده تیه هه تا که شتی شری شووم ره انه ی گو می به نده^(۴) کا له پاشان رووی له من کرد و وتی: گوئ بگره ئەم نه قله به که لکه بو ئەوه ی ژیر بی و موتالای بیرو با وه رکا له دهستی خرسه وانئ^(۵) حورچی ئەستور و زه لام دهرچوو چه زی لی بو له گه ل گه و به و و بچوو کا تیوه چی و شه رکا چه پوکانی ئە کرد و سوژ و هۆری بو به دهرخوئا ئە خولیا وه و له پی ئە کوتا، هه تا چنگی به خوتن ته رکا ئیتر گوپی لی نه بو، بوچی؟ له سه رچی؟ بو چ نه جمامی ته ره ف کئ بی و، له کوئ بی و، بوچی وا ره فتاری بی فه رکا^(۶) له پیش گشتا دراوسی بی، زه لام و کونه کاری بو هه رای دابه ست له گه لیا، تا ئەویش تووشی شه رکا گه رکا حه ریف قورس و سمنج و^(۷) در بووزو و پایدیه مهیدانی سه ر و به چکی وه ها شیللا شپرز به بانگی داوه رکا

قسه ی خو مان بی چنگدارانی^(۸) وه حشی و ناژه لی جه نکه ل به دل بیان بو که ئەو مه غرووره خو ی دوو چاری سه گوهر کا به لام له مالا ش درنده ی ناوچه له و مه وضوعه ترسی بو حشی^(۹) کونه، که زال بی و دایکو تی کئ بی که ئەو دهرکا له حه یبه ت ناورا^(۱۰) پشتیان به ناو به ست کو ری گیانداران به ناچار بوونه یه ک، به شکم، نه هیلن بیت و تی په رکا سه ره نه جمام بو به عیلاجاری^(۱۱) به سوودی حورچی زیانه خرۆ^(۱۲) ئەوی ده سیان چوو، دایانی که چاری گیچه ل و گه رکا له گیرو داری ئەو گو ئه نده ناوتری که چی قه و ما له ئەرکی ئەو شه رکا و داوا حیساب گه رکا کوانی سه ره دهرکا که زانی وایه خرسی کونه، لی بریا، به نامانته دهمی له و کیشه و از بی نی، که می را وه ستی مهنده رکا^(۱۳) که حورچی شه ره فرۆش بو ما وه بی توانی پشو بگری^(۱۴) ده ماخ دیسانه وه چاخ بو، هه وای کرد دم به خوتن ته رکا هه نی هاوسی و براوسی لی نه زان بی راده هه لیان نا به مه ئەو عه بیه هه موار کا^(۱۵)، که سی تر خو ی به سه ره ره کا ئەویش با که وته که لله ی، جا نه راندی و هاته سه ر پاشوو^(۱۶) غرووری سا چلو ن رازی بی؟ ئەو با به چی دهرکا؟ ده غه ل^(۱۷) له ویا سمۆره که وته پیش چاوی، سه راندی: بو؟ ئەبی ئەو قنجه چاپلو سه^(۱۸)، مو دام بازی له سه ره زه^(۱۹) کا؟ پری دایه «سمۆره» ی، به سه زوانی هاوسی، ویستی ئەوی زیری کونوکۆ کرد بو، گشتی له دهس دهرکا له ئەم هه ل لایه «ئه سپ» و «گا» و «که ر» و گیان داری ناو جه نکه ل له تر سا که وته خو ی به لکو عیلاجی کار به داوه رکا^(۲۰) گرۆ بیتر که پشتیان سمۆره ی قنجی زه پرین بو به جاری هاته جه ولان و جموجوش تا ده غه ل دهرکا

بَلِّيم چى «كتكه نهوتينه» (٢١) چلۆن بۆى كهوته هاتوچوو كه ئاور هه لگرتنى و خۆى به خيڕئه نديش (٢٢) و ره هبه ر كا له سه ر مافى «په پوله زه رپده» (٢٣) غه وغا و هه را هه ستا نه ما نينو ك و دان وا باش نه ساورئى كارى نه شته ر كا فزوول داكو كى بۆ جوانى، ته ره س بۆ مافى ئينسانى ده غه ل بۆ بى كه سى خنجيله، كه س كوا ئاره زووى زه ر كا؟! (٢٤) هه موو بۆ مه عنه وييات و مه رامى گيانله به ر دۆسى ئه بى هه ستنى دژى ياغى، به نينو ك و به دان شه ر كا به لام حورچى چه مووش (٢٥) هه ر دانه مر كا و گو تى نه دا ته هديد سه ر ئه نجام وه حشى به ر و به حر ئه بى ئيعلامى (٢٦) كه يفه ر كا له لايى «كه رگه ده ن»، لايى «پلنگ» و «فيل» و مام «رپوى» له لايى «حورچى چه رموو» قاو (٢٧) له «كه متار»ى شه لى گه ر كا خو رپن و گرم و هو پ و قرم و قال و ده نكى قيش و وا ژ خه ريك بوو گو تى به نى ئاده م ته واو كپ كاته وه و كه ر كا هه ژار كوشتن، زه عيف خوار دن، چه پوكان (٢٨) و چه مووشبازى (٢٩) ره و اجى گرت هه تا وه حشى چلۆن كه يفى بى كه ر سه ر كا له شير كه لبه، له هپستر جووته، رپوى مه كرى ره نگا و په رنگ كه به ش حورچى ته ره س سه وداى «بو تى زه رپن» له سه ر ده ر كا ئيتر كى مرد و كى كوژرا، سته مگه ر بۆ چه پ و گو پ كا (٣٠) هه ژار و زار و بى غه مخوار، له كو پتوه ده رچى خۆى ده ر كا نه بوو مه نظوور و مه تلّه ب گيان و مال و مو لك و رۆحى كه س ره و ايان دى كه زبانه خرۆ هه مووى له ت له ت به خه نجه ر كا كه سى نه پيرسى كه وته پشتى گوئى، (٣١) رۆى مافى بى چاره ئه وى ئاواره يه و و يله، ئه بى هه ر ئه مسه ره وه سه ر كا له ناحه ق جا ر درا وه حشى سزاي چه شت و ته مى كريا بلين! كوشتارى كه و هستان؟ په كى دا ئه مبه ره وه به ر كا؟

غهره ز كوشتاره (٣٢) كه ي فه رقى بووه لاي ئه و كه كى ئه كوژئى مه رامى رشتنى خو تينه، مه جاليان داوه مه حشه ر كا برۆ (هپتزا) ئه توش بۆ خۆت حيسابى كه و بلت بۆچى؟ ئه بى عاقل به گو تى خو تينخوار و ديوى شوومى بى فه ر كا

(١) موسته غنى: بى نياز. (٢) به فيشقيات: هه لئيت و په لئيت و مه خسه ره. (٣) كايه: گالته. (٤) گو مى به نده ر: ئه و گو ميه كه كه شتى تيا ته عمير ئه كهن. (٥) خرس: ورج به زاراوه ي كرماشانى و بيچارى. (٦) بى فه ر: ئيسك قورس و نه گبه ت. (٧) سمنج: له نج باز، له جوو ج. (٨) چنگداران: دپنده كان. (٩) چه ش: ورج به زاراوه ي هه ورامى و (گوزان). (١٠) (ضه رب مه سه ل) يكي كورديه كه: له حه بيه تى ئاورا په ناي به ئاو برد چونكه خنكان له ئاوا ئاسانتره له سووتان له ناو ئاوردا. (١١) عيلجاري: گه له كو مئه. (١٢) زبانه خرو، زه ره دره ر، زبانه خش. (١٣) مه نده ر: هه لئوست، سه بر كردن له كارى به ئامانه ت. (١٤) پشوو بگرئ: ماندووى ده ر كا، ئيسراحت كا. (١٥) هه موار: ته حه مول. (١٦) هاتنه سه ر پاشوو به و حالته ته ئه لئين كه چوار پيتى مه غروور شاخ ئه كا و هه لئه سيته سه ر پاشووى. (١٧) ده غه ل: به دپيست و ئه خلاقسز و حه ياسز. (١٨) چاپلووسى: خو شه ويستر دن. (١٩) زه ر: زير، ئالتوون. (٢٠) داوه ر: حه كه م. (٢١) كتكه نهوتينه: به ئه ندامى شه ر هه لخرين ئه لئين. ئه و يش له به ر ئه وه يه له كو نا كاتى بييانويستايى شو تينى ئاور بدن په رۆى نه وتاويان ئه پيچا له پشيله بى و و يليان ئه كرد ئه و يش له ترسى گيانى ده ر ئه چوو، وه ده و رو به رى خۆى ئاور ئه دا. (٢٢) خيڕئه نديش: خه ير خواه. (٢٣) په پوله زه رپده: نه و عى په پوله هه يه مندال ده ستنى پتوه ئه دا و ئه لئى: په پوله زه رپده! كه په پوله كه و يله ئه كا برئ زه ر ق به ر ق به په نجه يه وه ئه مينئى. (٢٤) كه س كوا ئاره زووى زه ر كا: كه س كوا مه به ستنكى ماددى هه بى و پاره ي بوئ؟ (٢٥) چه مووش: به دجينس و شه رانى. (٢٦) ئيعلامى: ئيينتيقام و موجازات و ته مى - كه يفه ر. (٢٧) قاو: بانگ. (٢٨) چه پوكان، هه لخشته وه و له پ به عه ر زادانى چوار پيتى مه غروور. (٢٩) چه مووش بازى: شه ر فروشى و به دجينسى. (٣٠) چه پ و گو پ: گه رو گو پ. (٣١) پشتگوئى خستن: ئيعتايى نه كردن. (٣٢) غه ره ز كوشتاره: هه ده ف كوشتنه.

له مه‌یخانه‌ی دلا تاوۆ ده‌گریتم، ساتی خه‌ندانم به‌پیتی ئایینی سه‌ودا بی قه‌رار و مه‌ست و خه‌یرانم زه‌مامی بیر و ته‌دبیرم سپارده ده‌ستی سه‌رمه‌ستی له ره‌مزی مه‌نطیقی ته‌رتیبی هه‌ستی هیچی نازانم له جه‌مخانه‌ی جه‌فا، گه‌رۆده‌بی نازی، وه‌فا گیریم له کوۆ فه‌رقی هه‌یه؟ له‌میان، وه‌کو ئه‌ویان هه‌راسانم له ده‌ریای بی په‌ری رازی هه‌وادا، کاتتی خنکابم فلانی! که‌ی ره‌وایه پیتم بلتین غه‌ووادی ده‌ورانم؟ ته‌نت ده‌ردا به سه‌ودایی، له‌پیناویا سه‌ر و مالت گه‌وه‌گانه له‌پتیا، سه‌هله دایاننپی به‌ویجدانم له‌کوۆ نابار و بی پروا و سه‌هه‌نده و رایبی رایبی بووم؟ که زۆرم بو به‌تین زوو، سپه‌رخه‌م، بو په‌قیبانم قووی تاپۆ و گه‌ره‌ی خوشه‌ویستیم زوو به ئەشکی ئال که شیلایا کوا ئه‌وه‌م تیا‌ه‌یشته‌وه بیژن په‌شیمانم له‌سه‌ر داخوازی دپیرنم ئه‌رۆم تا تین له ته‌ندا بی وه‌فاکیش و، سه‌فا ئایین و، دلسۆزی دلستانم ترازووی عه‌دلی داوه‌ر، سه‌ر ئه‌کا بیژن ئه‌گونجی من له ری لاده‌م که‌می داساکن سۆز و جووشی گریانم له‌کوۆ (هه‌یژا) ئه‌گونجی داد و قالی تاوۆ دامرکئ گه‌رۆ گله‌په و بلتسه‌ی دلا ده‌سووتینی به ئیمانم

شین و زاری، پیر و مه‌ستانی هه‌وا^(١) ناچاریه ئاهی سه‌رده و، سۆزی داغه و، ئەشکی ئالی جاریه وای له رازانی نه‌وای شوژیده حالی داغدار دلته‌زین و شی‌ر پمپن و، لاو به‌زین و کاریه ناله‌ نال و داد و قالی بی وچانی دل برین خه‌سته گروین^(٢) و جیگه‌ر تاوین و شین و زاریه گه‌رمیی ئایینی نه‌وای نه‌رمی نه‌وازشکاری^(٣) پیر شه‌رحی حالی گیانفیدایی و مه‌دره‌سه‌ی دلدارییه قه‌یس و له‌یلائی مه‌کته‌بی رۆح و مه‌رامی «زین و مه‌م» زینه‌ت ئارای شانی شانۆی مه‌یکه‌ده‌ی عه‌ییاریه هه‌له‌له‌ی غیلمان و حووری ده‌سته‌یی کوۆی خه‌راب^(٤) وه‌له‌وه‌له‌ی به‌زمی سه‌فا و ئاهه‌نگی هاریکارییه ده‌سته، ده‌سته، حوور و غیلمان و په‌ری دین و ده‌چن ده‌س به‌مینا و، لیتو به‌جامی جه‌م، سه‌ما و، مه‌یخوارییه بانگی ئازادی ئه‌ده‌ن ئازاده‌گانی کۆنه‌کار زه‌مه‌مه‌ی نه‌وباوه‌گان^(٥) ساز و نه‌وای رزگارییه کامگار^(٦) و «کام ره‌وا»ی سه‌رمه‌ستی په‌یکی خوش خه‌رام ساز و سۆزی موطریبانی خوش نه‌وای غه‌م‌خوارییه هاودل و هاوپاز و هام ده‌مه‌س‌سازی به‌زمی دلتنه‌واز رازی مه‌ستانی دل ئاگای مه‌سه‌له‌کی بپیدارییه ویردی رزگاریی دلی (هه‌یژا)یه دلسۆزی به‌سۆز رستگاران شه‌رح ئه‌ده‌ن کارایی^(٧) ئه‌و هاوکارییه

(١) هه‌وا: مه‌رام. (٢) گروین: گروون، پرواندن و پیست گرتنه‌وه. (٣) نه‌وازش: مه‌حه‌بیه‌ت. (٤) خه‌راب: مه‌ست. (٥) نه‌وباوه: تازه پیتگه‌یشتوو. (٦) کامگار: به‌مه‌راگه‌یشتوو. (٧) کارایی: لیتها‌توویی، ته‌وانایی.

خه یالی خاو

هه تا كهه ی ناتهوئ ناوم بهیینی
ئه گونجی راست و پرووت تیمان گه یینی؟!
له بهر چی و له ناوی من ده توقی
به زوانی جوانی خۆم بۆ نامدوینی؟!
هه زار ساله كه «گۆتی» ت کرده «جوودی»
كه به شكهم تۆمی خۆتی پیا وهشیینی
كه چی لاله ی پرواند هه ر دۆل و شیوی
پتووركاندی ئه وهی تۆ تیا ئه چینی
طه ببعهت كوا ده گۆردی، كه چ سه ليقه!
ده عه بيه سه عيه كه ی خۆت داسه پینی
وه لاتنی كورد ه واری ناتپه زیری (۱)
ئیترا با بهس بئ، كه م پرژینه خوینی
له گیتی كهس نه ما نه یكه یته هاودهس
نه ما مه كری نه كۆشی دایوه شیینی
هه مسوت سه ر تیکوتا، عه بيه نه فامی!
كه پیش ناچئ، به سه! خۆت ئه خله تینی
چ چل ملیۆن نفوس له كوئ ده فه وتی
ده مالتویران به سه، كه ی واز ئه هیینی؟
ئه وهی تۆ ئه یكه ی ئینكاری هه تاوه (۲)
خه یالی خاوه (۳)، تپیدا، داده مینی
كه لوپووری (۴) گه لئ پیشینه پروناك
دزین ئاسان نییه! بۆ كویر ئه خوینی؟ (۵)
چلۆن میژووی وه لاتنی كۆن و مه شهوور
به چاوبهس (۶) تیکته ده ی كۆز و كه لینی

به سه، پر پرویی، نه نگه، جه رده بی دوون!
به ئاسان گه نجی خه لکی نارفینی!
جیهانی ئه مرۆ ئاگادار و، وربان
قه بوول ناکری غه له ت تپیانگه یینی
سه رئه نجام دیته وه ریت کردگارت
وههات لی دئ كه «به مبول» (۷) ده رنه هیینی
په شیمانی به داخۆ کاری ناکات
له پاره و لاله هیچ هه لئاك پینی
حه قی حه قدار ئه چیتۆ دهستی خیری
له وئ مه میدان نییه، لووت هه لخولینی (۸)
ئه ببته به رپه لی ده ستیار و دوزمن
له لووت دیته وه خوینبایی خوینی
وه ره پیشینی (هیژا) ت چاك له بیر بئ
كه بی شك دیته ده ی رازی نه یینی

(۱) ناتپه زیری: قه بوولت ناکا. (۲) ئینكاری هه تاو: ئینكاری به دیهی. (۳) خه یالی خاو: خه یالی
بی جئ. (۴) كه لوپوور: ئیرث. (۵) كویر خویندن: بینینی غه له ت. (۶) چاوبهس: نهیرهنگ و فه ریب.
(۷) به مبول: ده به ده ره پتان، گزنی کردن. (۸) لووت هه لخولاندن: بی ئیعتینایی.

ئاوینەى ئەوین

لەسەر كەیفەم، بربایان! گەرمە سەودام
كەسى چووزانى چەندى جوانە هیوام
چلۆن بە زمان ئەوترى حالەتى من
مەگەر گىرۆدە، سەر دەرکا، لە هەللام
لەكوئى روئىبای، بەهەشتى نەشەبى ژین
بە دەم ویتراوه، شەرحى شۆر و غەوغام
نەمسا هاوپاز و هاودەردى نەزانى
لە خومخانەى مەبەستا بۆچى ریسوام
ئەوى وا ئاشكرا و مەشهوورى عامە
لە بیگانە و بەلەد، رووناکە، شەیدام
بەللام كوا، كى ئەزانى، بووكى ئاوات
چ نازتیکە، فریشتەى جوانى روئىبام
لە خوئرایى نییە وایەك لەسەر یەك
پەیاپەى مەى ئەنۆشم، جام لەسەر جام
نەوای ئاهەنگى گەرمى شەوق و زەوقم
بەرەو كوئى سەما رانەبرى سەرسام
ئەگەرچى جامى ساقىبى كەیلەكەى من
لە خومرەى ئەو پر ئەكرى جامى صەهبام
لە ئاوینەى ئەوینا جاروبارى
روو ئەنوینى بوتى عەببىارى پەعنام
لە مینا و جامى صافى پەيكى پازا
گپ ئەگرى ئاهى داغى كەپە ئاسام
لەپر تا سەیر ئەكەم، وایەم ئەكەلیم
چمان ئاوات بوو، خەو بوو، شكلى لەیللام

بەللام لە خوام ئەوى رۆلە و نەوهدى من
وەكوئیمە نەبن رەنجوور و ناکام
من و ئەمثالى من (هیترا)! هەموو چوون
لەپیناوى هەوايا، بى سەرئەنجام

نه‌رگسی شه‌هلا

که شنیا سرودی ئەمڕۆ بای به‌یانی
به‌لیتوی غونچه تارای گرت، درانی
له حیجله‌ی هاته‌ده‌ر تاراجگه‌ری دڵ
به نازۆ بۆ چه‌مه‌ن ته‌شرفی هانی
ئه‌وی گولۆ بوو له باغچه‌ی به‌سه‌رادا
له په‌نگ گۆرپان و ئاوره‌نگیان خه‌زانی
په‌ره‌ی لوول بوو خوماری مه‌ستی شه‌هلا
به غه‌مه‌زی نه‌رگسی جادووگه‌رانی
شه‌قایی هه‌له‌وه‌ری، لاله شه‌قی برد
له‌ئالی له‌علی لیو و، کولمی جوانی
خه‌جائه‌تبار له بالای سه‌رووی ئازاد
که شه‌مشادیش چرۆی سیسا و وه‌رانی
که‌ناری و فاخته، قومری و بولبول ئاواز
که پیچیا ناو چه‌مه‌ن سۆزی ئەغانی
چه‌م و خه‌م بوو له به‌ر په‌رژینی باغا
خومار بوو پاسه‌وان، مه‌س باغه‌بانی
گولۆ و دڵ، دل‌به‌ر و دل‌باخته «فاخته»
ده‌به‌نگ هه‌س هه‌س، خه‌والوو پاسه‌وانی
له‌وێ سه‌رجه‌م خه‌راب و مه‌ست و ئازاد
سه‌ما و په‌قص و نه‌وازی، میه‌ره‌بانی
په‌واجی به‌زم و ئاهه‌نگ و بیسه‌اته
نه‌وا و به‌سته و غه‌زل، ئاوازه‌خوانی
دڵ نازاری و غه‌م و حوزن و هه‌سه‌د کوا
له خیل‌خانه‌ی سه‌فان مه‌طروود و فانی

فیدای به‌زمی مه‌حه‌به‌ت به‌م که له‌ویا
فه‌رامۆشه‌ غه‌می گیتی و فوغانی
ئه‌میر و شیخ و دارا و ئاغه‌یه‌کسان
فه‌قییر و بیته‌وا و سه‌ردار و خانی
هه‌موو جامیان له خومره‌ی ساقی که‌یله
هه‌موو یه‌کدڵ وه‌کو یه‌ک یاری گیانی
عه‌جه‌ب که‌یفیکه (هه‌یژا) سه‌یری گولزار
به دڵ موشتاقی ئەو به‌زمه‌م فالانی

دلی دۆس مەرپهنجینه، نازار بیینی مهحاله که رهنجما، لهکن یار بمینی رهمی کرد و، تارانت و، تۆرا و، رهواندت یهقین باجی تاران، له تووران ئەسپینی له عیشقا بزوو سکیکی مایه ی حه یاته ئەگونجی، «رهزی» رازی پی هه لگرتینی خه تهرناکه سازان و سووتانی سهودا نه ریمان له سامناکیی، سه رسام ئەمینی مەرپهنجینه ئوستادی کار کوشته به لکوو له بورجی «ئهوین» دلنهواز هه لبه زینتی مهزن چاره جو، مەردی کارزانی دهیر له باغچه ی خه راباتی مه ی «میو»، ئەچینی چ به زمیکه بازاری سهودا فرۆشتن که سی کوا له سامی سهری سپ نه مینی چ دلگیره دل باز و دل بهر دواندن خه راجی دو کیشور، به غه مزه ئەسپینی ئەگه رازی (هیتزا) ی مه حه بیهت نه بووبا له کوئی ساز ده بوو دوو به یه ک ده رهینتی

که تو یاری دلی شهیدای، له گیتی و خه لکی چیت داوه^(۱) دلّم له و رۆژهوه، تو ی دی، له عـالهـم وازی هیناوه که مهندی زلفی یار گیرت، له دهوری گه رده نم ئالا ئیتر چیی دیت^(۲) ئەوئ کاتی، دلّم لای تو به جیماوه له سهیری گولشه نی گیتی و له گه شتی سه رسه راوم چی له پیناوی مه حه بیه تدا، دل و گیانم به تو داوه مه لین سه رسام و داماوه چلۆن حالّم له سه رخۆ بی؟ دل و رۆحم گره و گانه^(۳)، به لای دلخوازی ره عناوه به چه شتی نو قمی عیشقی دلستانی جوانی غه ددارم له عاله م په رتم و حه یران و، نازانم چ قه و ماوه به لام له و لاوه سه یری شوړش و غه و غا و قیامه تتکه که ساقی و، مو طریب و، حوورو، په ری، دین دهس به سه هباوه له جه رگه ی به زمی مه ستان، دهس به جام و شاد و خه ندانم به سه ر ته ختی ئەوینۆ دلنیام و، خوم نه شی بوابه ره فیق! تو کوا ئەزانی دهوری جه مگای جه م چ به زمیکه له وی روخواوه قه لعه ی غه م، خه فهت به ریاده، فه و تاوه بلین سه ودا گه رانی غه م، له لای من کوۆه بن سه رجه م که پتیا ن موژده دم دارووی دهروونی خه سته ناسراوه ئەوین و، خو شه ویستی و، مه ستیی و، لی توردن و، پروا له خومخانه ی خه ما، تیکه ل که بوو، نو شداروی^(۴) ناوه ئەوی (هیتزا) بی تیماری، هه موو ده ردیکی ئاسانه خه یالی ته خته^(۵)، یه کره نگه، دلی هه رگیز نه گوړاوه

(۱) له خه لکی گیتی چیت داوه: چیت به سه ر خه لکی دنیاوه. (۲) چیی دیت ئەوئ: چیی ترت گه ره که. (۳) گره و گانه: مەرھوونه، له ره هنامه. (۴) نو شداروو: دهوای گشت دهردی، ئیسمیکی مورده ککه بی فارسی و کوردییبه که: نو ش، صیححهت یا شیفا و داروو: ده رمان واته دارووی صیححهت. (۵) خه یالی ته خته، یا دلی ته خته، واته دلنیایه و دلّه کورکیی نییه.

چیی تیا بهستهیه

خودپهسه‌ند، خودخواه، خو‌په‌رست. (٦) ده‌سخۆشی هه‌وا: مه‌غرور، مه‌حکۆومی هه‌وا و ئاره‌زۆوی خو‌ی. وشه‌ی «ده‌سخۆش» له‌ فارسی و کوردیدا، پێش هه‌ر صیغه‌تی که‌وت مه‌عنای ئه‌وه‌یه که مه‌حکۆومی ئه‌و صیغه‌ته‌یه: ده‌سخۆشی ترس: ترسنۆک. (٧) په‌سته: ریز، تیپ، تاقم، خط مشی. (٨) مه‌ته‌لیکی کوردی ئه‌لی: «ماران گه‌سته له‌ گوریسی ره‌ش و سپی ئه‌ترسی» ترسان له‌ په‌ت و گوریس: په‌سمی ماران گازه‌کانه. (٩) مه‌ند: ئارام و له‌سه‌رخۆ.

ئهو هه‌موو ناز و ئه‌دا و ئه‌تواره چیی تیا به‌سته‌یه؟
چۆن درووس ئه‌کرئ گه‌لی لاساری (١) تیا سه‌رده‌سته‌یه
بئ خه‌به‌ر پیتی وایه هه‌رچی مه‌یلی لی‌یه هه‌ر ده‌بی
جه‌بری ته‌قدیری به‌لاوه، ئه‌میری کو‌یخا وه‌سه‌یه
نایه‌وی قه‌ت تی بگا خواجه و، ئه‌میر و، شه‌ه‌ریار
گشتی بازچه‌ی زه‌مانه و هاتوچۆوی په‌یوه‌سته‌یه (٢)
ناز ئه‌کا، لای وایه تالووکه‌ی زه‌مان ئه‌و ناچه‌شی
غافلّه بازچه‌یی گه‌ردوونی دوون به‌رجه‌سته‌یه (٣)
زۆر وه‌کو ئه‌و، لائوبالی (٤) بوون، به‌خۆخه‌رپه (٥) و قه‌وی
به‌ر پلاری که‌وتن و چوون، بئ شه‌مه‌ر ئه‌و ده‌سته‌یه
هه‌ر که ده‌سخۆشی هه‌وای (٦) بئ په‌ویه بوو که‌لکی نییه
زۆر گرانه که‌چره‌وی بئ، وه‌رگه‌ری له‌و په‌سته‌یه (٧)
کاری تی ناکا تکا و، ئه‌نده‌رز و، په‌ند و، سه‌رزه‌نش
قاپی ئاوه‌زبان که‌په و، دالانی دل‌یان به‌سته‌یه
چاری کوانی که‌چره‌وی گو‌ی ئاخنیوی خو‌په‌رست
هه‌ر که عه‌قلی سووکه، تیفکیرینی له‌نگ و خه‌سته‌یه
پۆح که بیمار بوو به‌راستی، چاری سه‌بری پی ده‌وی
بئ نه‌وا موحتاجی دل‌سۆز و برای شایسته‌یه
دوو دل‌م له‌و تیپه، لیم مه‌گرن، ده‌ترسیم، چونکه خو‌ی
دوودلی و ترسان، له‌ په‌ت، ئایینی ماران گه‌یسته‌یه (٨)
یاری (هه‌یژا) ی پی ده‌وی و حیکمه‌ت شیعیاری ژیر و مه‌ند (٩)
پاسته‌که‌ی کاری دل‌ ئاگاییکی زۆر به‌رجه‌سته‌یه

(١) لاسار: له‌نج باز، له‌جووج. (٢) په‌یوه‌سته: موته‌صیل: یه‌ک له‌ شوین یه‌ک. (٣) به‌رجه‌سته:
که‌وتوو. (٤) لائوبالی: بئ موبالات و گو‌ی نه‌در، بئ به‌ندوبار و بئ ده‌ربه‌س. (٥) به‌خۆخه‌رپه:

به ته شه‌ر چاوه‌یی چاوی هونه‌رم لی‌ل مه‌که تیری و بجدانی نه‌خۆشت به جه‌فا، ویتل مه‌که کشتوکالت که هه‌موو په‌یکۆل و درک و داله بی له مه‌زرای که‌سی تر ده‌س مه‌ده، لاکیتل (۱) مه‌که ده له کولبه‌ی په‌سی خۆت داکه‌وه به‌س بی ئیتر شه‌ر و گه‌ر ئاوقه‌دی (۲) ساده‌ی گه‌رک و خیل مه‌که تۆ که بیماری عیلاجی شه‌ر و شو‌رت نایئ مه‌ردی خوا به! له گرۆی ساده‌ی فر و فیتل مه‌که ده له خه‌لکی گه‌رئ، سه‌یری ئه‌م و ئه‌و که‌ن په‌کدل له جه‌فا و دوودلی بۆ ساده‌ی دلان «میتل» (۳) مه‌که که‌ر و گاجووتی هه‌ژار بۆ به‌ده‌س هینانی دراو هاومل و ئاوقه‌دی جووت نیله له‌سه‌ر پیتل (۴) مه‌که عه‌ینی باغاتی به‌هه‌شته‌که‌ژ و کی‌و و ئاوم ده به و بجدانی که نه‌تبوو که‌س ئه‌راگیتل (۵) مه‌که تۆ به مه‌ردت که نه‌ویراوه، له «به‌ق» (۶) ترساوی ده به ناپیاوی شه‌راشۆبی له‌گه‌ل «چیتل» (۷) مه‌که ناتپه‌زیرئ ئه‌وی «هی‌ژا» بی له کوری خۆبا زایل‌ه‌ی لاله و پاره‌ت به درۆ زیتل (۸) مه‌که!

(۱) لاکیتل: به‌و فه‌لایه ئه‌لین له عه‌رزی فه‌لاییکی ترا به‌بێ قه‌راردادی به‌ینی خۆیان فه‌لاحه‌ت بکات.
(۲) ئاوقه‌د: دوچار. (۳) میتل: به‌و میتله ئه‌لین که چاوی پێ ئه‌ره‌ژن. (۴) به‌رزیی پشت مل، به‌تایه‌هت پشت ملی گا: پیتل. (۵) ئه‌راگیتل: وه‌یلان و ده‌ربه‌ده‌ر. (۶) به‌ق: نیره‌که‌و. (۷) چیتل: ماکه‌و. (۸) زیتل: پیتچه‌وانه‌ی به‌م، ده‌نگی باریک و تیژ.

وه‌رگێراوی غه‌زه‌لیکی خواجه حافظی شیرازییه

یووسفی نایاب به‌ره‌و که‌نعان ئه‌بیتۆ، غه‌م مه‌خۆ کووخی غه‌م ئه‌روینی دیسانۆ گولستان غه‌م مه‌خۆ دلنیا به ئه‌م دلّه غه‌مگینه حالی دیته جی ئه‌م سه‌ره پر شو‌ره، هه‌ر ئه‌گریتۆ سامان، غه‌م مه‌خۆ ئه‌ر به‌هاری ژینی دووباره‌ی هه‌بێ به‌زمی چه‌مه‌ن هه‌لده‌بیتۆ چه‌تری گۆل، بالداری خۆشخوان، غه‌م مه‌خۆ هه‌لخولانی گۆبی گه‌ردانمان نه‌بوو رۆژئ به مه‌یل کوا گه‌را چه‌ندی به‌یه‌کسان چه‌رخێ ده‌وران، غه‌م مه‌خۆ تۆ که نائاگای له سپیری غه‌بیی نه‌ومیدیت له‌چی! با له‌پشتی په‌رده گوم بی رازی په‌نه‌ان، غه‌م مه‌خۆ ئه‌ی دل ئه‌ر لافاوی نیستی بنجی هه‌ستی هه‌لکه‌نی چونکه که‌شتیوانی طوفان، نووحه، ئامان غه‌م مه‌خۆ گه‌چی رێگا پر مه‌ترسی و مه‌نزلیش زۆر دوور بی لیت کوانی شاری بی نه‌گاته بیخ و پایان، غه‌م مه‌خۆ حالی ئیمه زار له دووری یار و گوشت تالیی په‌قیب گشت ئه‌زانن چه‌په‌گه‌ره گه‌ردونی گه‌ردان، غه‌م مه‌خۆ (حافظ) و (هی‌ژا) له کونجی خه‌لوه‌تا و شییوانی تار تاکه یارت هه‌ر دو‌عا‌یه و ده‌رسی قورئان، غه‌م مه‌خۆ

وهرگپراوی غه زه لیتیکی خواجه (حافظ) ی شیرازییه

گولئی روویین له گولستانانی جه هان به سمانه
 له چه من سیبه ری سه رویکی ره وان، به سمانه
 من و هاو رازی له گهل ته هلی پیا نا جوره
 له گران سه ننگ جه هان، مشتت گران^(۱) به سمانه
 کوشکی فیردهوسی^(۲) له بهر کردهویه به خشینی
 ئیمه چون رپند و گه داین، دهیری موغان به سمانه
 له که نار جوگه یی سهیری گوزهری عومرتیکه
 نهو نمونه له ژیانانی گوزهران^(۳)، به سمانه
 نهقدی بازاری جیهان سهیره له گهل تازاری
 لای تو سوود و زهری کهم بوو، به لام به سمانه
 یار له گهل ئیمه یه ئیتر له وه زیاتر چیم بی
 دهولته تی هاتنی نهو، قووتی ره وان، به سمانه
 قاپیه وانیم به سه، مه منیره به ههشت نهی خالیق
 لهم جیهانه بهری ده رگاهی نه مان^(۴) به سمانه
 مالیخولیا^(۵) سه ره و وصل و شهرفی به خشینت
 سوودی سهودایه^(۶) له کالای دوو جیهان به سمانه
 حافظ! نهو پهویه یی تهقسیمه گله ی پی ناوی
 مرخی^(۷) (هیژا) و غه زه لی جوان و ره وان به سمانه

(۱) مشتت گران: میقداریکی کهم به لام باییدار و گران نه هه رزان. (۲) فیردهوسی: به هه شتی.
 (۳) گوزهران: سه ریع السیر. نهو ژینه ی به په له نه روا. (۴) ده رگاهی نه مان: به رقایی ئیطمینان.
 (۵) مالیخولیا: خدی سه ر، مه راقی سه ر. (۶) سوودی سهودا: قازانجی موغامه له ی دنیا و قیامهت.
 (۷) مرخی: دهوق، طه یح.

وهرگپراوی غه زه لیتیکی خواجه «حافظ» ی شیرازییه

ناشکرا ئیترم و لهو واته یه شم دلش شادام
 به ندهیی عیشقم و لهم عالهم و لهو^(۱) تازادم
 مه لی قودسیم و چلۆن لیکده مو دهردی دوری^(۲)
 چ بلتیم چۆنه! که لهم داوه، وه ها به ریادم
 من مه لهک بووم و له فیردهوسی به ریندا نه ژیام
 ئادهم هینامی که وهیلانی خه راب تابادم^(۳)
 سیبه ری «طوبی»^(۴) و نازی په ری، هینای^(۵) حه وضی
 به هه وای ئۆینی دۆس، رۆیی له فیکر و یادم
 غهیری نه لفی قه دی^(۶)، له وحی دلی من شه قلی کرا
 چی بکه م، چیی دیی نهوت پیم له حرووف^(۷) ئوستادم
 به خستی چی؟ کوانتی نجوومگه ره له ستاره ی زانیم
 داکی گیتی به چ شانسی منی بوو؟ چی زادم^(۸)؟
 تا له گویمه خه می^(۹) نه لقه ی خومی عیشقم ده رکه وت
 هات غه می تازه په یاپه ی بو (مباره کباد) م
 خوینی نه م دلمه نه خوا مه ردومه کی^(۱۰) چاو و نه لئ
 بو دلیم دا به جیگه رگوشه یی خه لکیم، نادم
 پاک که نو روومه تی (حافظ) به ده سه زلف له نه شک
 وه رنه لافاوی په یاپه ی^(۱۱) په ی نه کا^(۱۲) بونیادم^(۱۳)
 سهیری هیژاکه جه سووره له نه ده بدا، بویه
 هه لئه گیپریتو به کوردی غه زه لی ئوستادم

(۱) لهم عالهم و لهو: لهم دونیا و لهو دونیا، دنیا و قیامهت. (۲) دوری: مه به سستی پی
 دورکه وتنه وه له عالهمی قودسه. (۳) خه راب تاباد: له لایه ک مه به سستی دونیا یه، له لایه کیتر مه به سستی

ئازاده

وه درگپراوى غه زه لىكى «حافظ» ى شيرازى بيه

زلفى خاوت مه ده بهر با ، كه نه ده ى بهر يادم
گيانه نازارى مه كه و مه بره له بن بون يادم
مه ى مه نۆشه ، له گه ل هه ر كه س كه نه خۆمۆ خويناو
سه ركه شى بكه ى ، فه له ك ئه بيبسى نه وای فه ر يادم
حه لقه ى ئه و زلفه مه هاوه ، كه له پر به ندم كه ى
بامه ده په لكه يى ره ش ، تاكو نه ده ى بهر يادم
يارى بى گانه مه به ، تاكه له خود بى خۆم كه ى
غه مى ئه غيار مه خۆ ، تاكو نه كه ى ناشادم
رووى بنۆينه ! گول و بهرگى گولم بىر چى تۆ
قه دى ئالا كه ، كه بهر تر بى ، له سه د شه مشادم
مه به شه معى هه موو جه معى ك و ، بمانسو وتينى
بىرى هى چ خزمى مه كه ، په رتى بكا لى ت يادم
مه به ره شو ره بى شار و ، له غه ما كى وم كه ى
شو رى شى رى ن ، مه په زى ره و ، مه لى من فه ر هادم
به زه بى ت بى به هه ژارى م و ، به فه ر يادمۆ بى
تا به خاكى ده رى ئاصه ف ، نه گه بى بى دارم
كى له جه و رى تۆ هه راسانه ! ده حاشا (حافظ) !
منى (هپژا) شه ره فى به ندم هه بى ، ئازادم

دونيای عيش و مهستى بيه . (٤) طوبى : دره ختىكى به ناوبانگى به هه شتى به . (٥) هينا : شنۆى حه و ضى
كه و نه ر . ئۆين : مه كر و سى اسه ت . (٦) ئه لفى قه د : بالاى وه كو ئه لف رى كو بى تى ك . (٧) مه به ستى بى
ئه وه بيه كه غه بى رى قه د و قامه تى تۆ كه وه ك ئه لف واته ، ئوستادم غه بى رى قه د و بالاى مه و زوونت
حه رفى كى ترى به من نه وت . (٨) چى زادم : هيمان نازانم ئاده م يادم ، په رى م ، چى م ؟ (٩) خه مى ئه لقه ى
خومى عى شق : ئه لقه ى غولامى عى شق و مه ستى . (١٠) مه ردومه ك : بى لى بى له له گلينه ى چاوا دياره
مه ردومه كى بى ئه لى ن . (١١) په ياپه ى : يه ك له دواى يه ك . (١٢) په يكردن : له بى خا بى رى ن . (١٣)
بون ياد : ئه ساس و رى شه ى هه ر شتى .

تالووکەیی ژین

شاپه‌پری ئەفکاری ژاکان باره‌شی ئاهی ده‌روون
کاتی گیفانی له ده‌ریای بوونه‌وه چوو بۆ نه‌بوون
دیق دلایی زۆر بوو مه‌لی رۆحم به‌ده‌س بی روه‌وه
بۆیه ئاسان خۆی به‌ده‌م ئەو باوه دا بی چهند و چوون
ژین پری ده‌ردی سه‌ر و ژانی دل و تالووکە بی
تامی کوانی پیاو بژی داماو و بیکاره و زهبوون
خۆشه‌نازاد و، که‌ل و، سه‌ره‌ست و، بی وهرهم بژیت
کوا ئەزانئ له‌ده‌تی وا ژینئ په‌تیاره و چه‌توون
پیاوه‌تی و، ویجدان و، ئینصاف و، شه‌ره‌ف، ئاسان نییه
ره‌نجی زۆریان دا به‌دوویا، مه‌رد و، ژیر و، ره‌هنموون
تا گه‌لی هۆشیار و، بیدار و، بزهن، ئاماده‌که‌ن
بۆ به‌ره‌نگاری ئەوانه‌ی هه‌رزوو بی ئابروون
داخه‌که‌م ئەکشر به‌ داخی خه‌لکۆ سه‌ریان نایه‌وه
قاره‌مانانی گه‌ل و دونیاو و دین و فیکری روون
خۆفرۆشانی دژی ئازادیی و بی به‌ند و بار
قه‌ت نه‌یانفامی له‌گه‌ل تالووکەیی ژین رووبه‌روون
خولکو‌خووی ناباب و ره‌فتاری که‌چی یاگی و ده‌غه‌ل
هانیدا گیانم بلئ: «إنا إلیه راجعون»
تا‌کو‌رزگار بی له‌ نه‌نگی رۆژگار و بسره‌وی
دوو ده‌سی پینشکه‌ش بکا دونیای ده‌نی بۆ خیلئ دوون
ره‌حمه‌تی، «هیژا»ی ئەدیبی پر ته‌وان هه‌ر زوو وتی:
کوانی پارێزرا شه‌ره‌ف تا باش نه‌یانره‌شتو به‌ هوون^(۱)

(۱) له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌یتیکی عه‌ره‌بی و تراوه که‌ ئه‌لئ: «لا یسلم الشرف الرفیع من الاذی: حتی یراق علی جوانیها الدم»

تهواوی گۆرانییهکان

واته ئهوانه ی لام مابوون، له م به شه دا کۆکراونه ته وه

مهلی بۆچی؟ ههه رۆ! ههه رۆ!
برۆت شیر، زلفت قه ناره
بۆ خۆت بده له و سیی داره

عاشقی زار

ته نکه، ناسکو لهی بالا بهرز!
ئیسک سووک: بامه زهه خوش تهرز!
تهرلانی بهرزه ئیلاخان
سه ههن پهروه رده، کیژی جوان!
لایح کهرۆ لهم هه ژاره
به عه شقی تو گه رف تاره

نازداری نازت ته کیشم
فه رموو نهوا دلی پشیم!
چیت نهوئ سهر به فه رمانم
ئه مر که! ئارامی گیانم
فیداییت عاشقی زاره
به عه شقی تو گه رف تاره

ئه ی شوخه که ی دل ئاوینم!
ئه ی دلر و بای بی پارینم
خۆت نه زانی که ویرانم
له جوانیت مات و چهیرانم
ویردی زوانم ههر یاره
که لله ی سه حهر تا ئیواره

ئه و ئیستیغنا ئیتر زوره
ته سلیم ره نجاندن ناجوره
سه ری من و شم شییری تو

نەمامی گۆلزاری ژینم!
تێراو بە دانەئە ئەسەربنم!
غونچەم پەشتی، بە خوینی گەش
خەملا ندیتەم بێ غەل و غەش
زەریف، خنجیلانە و ماوەش
نازدار و شیرین و دلکەش
خۆشترەرز و شەنگۆل و سەرگەش

نازەنین، دلخوازی خۆمە
سەرباشقەئە ئێران و رۆمە
پاراستوومە بە رۆح و گیان
پیم باختوووە رۆح و پەوان
گشت بزانی پیر و جەوان
فیداییم نام دا بە هەرزانی
قەدرم دەزانی میهەربان

پەقەیب ئەبێ دی واز بیتنی
دەردی دلەم نەدیتویننی
ئەگەر خوێشی بخنکیننی
هەر ماندووویی پێ دەمیتنی
عیششقم داغ و ئاورینه
دەسەھاتی سەریاکی ژینە
نەمامی کۆرپەئە ئەوینە

سەوزە، هەئە سەوزە، سەوزەکەئە عەمەرم!
تاقتەتم بێرنا، تەواو بوو سەبەرم
سەوزە! نەونەمام، ئاوەدانایی خیتل
شکارچی تەردەست سەحەر بوومە لیتل
«کەحیلە و پەشکویت»، باو بوران هەلمەت
لایەق وە خۆتە سەوزەئە بلیمەت
«لاچەناخ» زەنجیر، دل لەناو سینە
«پاشلغ» ئاوتتەئە پەلکەئە پەرچینە
ئەگریجەت لە دەور قورسی خۆر پەخشان
سەوزەم ئافەتی دل و دین و گیان
من وەیلان لە دووی زەردەخەنەئە تو
هەردەگیتل لە شوین شنۆئە لەنجەئە تو
پەرتیشانی توّم سەوزەکەئە عەمەرم
تاقتەتم تاقتە، تەواو بوو سەبەرم
بێرۆ بەرەو خیتل با خۆم یارت بێ
بە دل کیشکچی دەور دەوارت بێ

پەروانەى پەققاس، سەرپەرەى گولم
 سەمەى مەوزوونە؟ يا پەرەى دلم
 ئەر بە شەوقى ذەوق گولى رەنگاورەنگ
 وە جەذەى پەرەى زەریف و قەشەنگ
 پەرەى دل وە ياد حەلقەى لەعلى لىو
 شەقايق گونو، وەنەوشەى بان سىو
 مەجذووبى نەشئەى نەرگسى شەهالا
 پابەند وە دامى ئەگرىجەى لەيلا
 كام ساز دلگىرە! كام نەوا نەرمە
 كام سەما سەوداى سۆزان و گەرمە؟
 داوهرى دەعوام دا وە ئەهلى دل
 پسپۆرانى پاز ئاگاھانى چل
 سەمايى وە ساز ياساى زەماوەند
 يەكەتر وە سۆز دللى ريسواى رەند
 ئەويان بۆ خەلكى، ئەم جەذەى دلە
 لەيەكدان سەوداى وا دوور موشكلە

من چۆن بتوانم شىووت تارىف كەم
 زمان كۆتام و ناتەوان قەلەم
 كەچ كلاو! «پىچە»ى مۆر، «چەتفە»ى «سورمە»
 «تارا»ى هەوريشم، بالاپۆش «تورمە»
 «گروون گولحوقە»ى قىمەتى و «ئەتلەس»
 لايق وە خۆتە شوخى ديدە مەس
 «لاچەناخ» ئاويژ دەورى سىينە و مەم
 «كەرمەك» ت هونەر رىزەكار عەجەم
 «لاگىرە» ت لىرەى سىكەى عوئمانى
 بەرسەرەت پىچكەى «غازى»ى سولتانى
 حەلقەى «عاشقەند» «جوققە»ى «سىينەپىز»
 دەسكار باش وەسەى «ئازەرى»ى «تەورپىز»
 «گووارە» و «گۆدەلەك» ساختەى «سلىمانى»
 «بەرسەرە»ى «موكرى» تەشكى سۆرانى
 «لوولە و زەنجىر»ى چەپ و پارس لەبان
 «هەياسە»ى زەریف «قويكە» و «گۆ» پەخشان
 «لەچەك» تۆرداوى دلانى ياخى
 «ئاويژە»ى دەسكار خانمى «سابلاخى»
 «كراس» پوولەكدۆز، زىبەى نازك كار
 كىژى تەردەستى «سلىمانى»ى نازدار
 «ئەشەرفى»ى ئاويژ «ئۆيە»ى «سۆرانى»
 «ياقووت» پارىشەى لەچكى «گۆرانى»
 «سەركەيى»ى ياساى دەورى «دەينەوەر»
 خالص ئەوريشم پىچەى دەورى سەر

شیرین کار شیواز خانمی «گۆرانی»
یا «زهندی» شییراز توونای «توورانی»
یا «چهرداوری» ی یا کالای «که لهو»
ئه میره «ئیلام»، شییره ژنی «لو»
یا «بویر ئه حمه دی»، یا «بهختیاری»
سیما شایسته ی سه ودا ی سالاری
یه خه و فهقیانه ی «ئارده لانی» کار
خانم «سنه یی» کارامه و عه بیار
داوین «سیمدۆز» ی بهین بهین «مرواری»
دهسکاری «سه قز» پاک «پیره کاری»
«قۆله وانه» ی قۆل بهردی قییمه تی
«شه وه» و «له عل» و «دور» ناو زتیری په تی
«کلاوزه» و «فیس» یاسای هه ورامان
یادگاری کۆن خاتوونی ساسان
شه نگ و شوخ، شیک پوش، ته بار بابانی
ره شته ی سه ره نه جیه ی زیبای یه زدانی
«گۆله نگ» ئاوویشم، ئاووینان سی چین
له دهوری گه نه جگای نه و نه مام په رچین
«تاسکالو» هه ولییر «بازووبه ند» کۆیه
«پیشبه ند» ئامیدی لایه ق به تۆیه
«دهسه ند» «مروا» ی «ئه لماس» و «زمرووت»
«پیره زه» و «له عل» ی قییمه تی و «یاقووت»
«کۆله وان» زه ری سییمکاری ته لا
شایسته ی خۆته سه د (بارک الله)
«پیره زه» ی ئاوی پاچکه ی «پامووره»
ئاوینه ی دهوری سه قی بلووره

«لاچاوه» ی نیگار نه ققاشی بیچوون
له تۆی «ئه گریجه» و بان «کۆلم» ی گۆلگۆون
«دوگمه و دۆلاو» ی «پیره زه» و «زمرووت»
«یه شم» و «عه قیق» و «چاوگوربه» و «یاقووت»
«پاشقه یتان، پشتبه ند»، «پشته سه ره» ی زه ر
«ژیر چه ناکه» ی نه خش گه رده ن مینای ته ر
تۆی فریشته ی سان به و گشت نازه وه
به سیمای قه شه نگ قوودره ت سازه وه
به و دلروبیایی و دام دلگییـــه
به و لاروله نه جیه ی بی نه ظیـــه
چیت داوه نازیز له و خشل و خاوه
له هه ننای شیوه ت جوانیی دۆراوه
سیپال و خشل و خاو و ئارایش
له چاو جوانیتا سووکه و ئالایش
خشل و خاوی جوان کوردانم ناویرد
تا له بییر نه چی شییرینکاری ورد
(هیژا!) تالانچی وان له که مه مینا!
تا دزیت لی کـــه ن له پانای ژینا
ئه وه ی تۆش وتت یه ک له هه زاره
مشته تی نمونه ی هه زار خه رواره

ئه‌لماس

تییچی کیژۆله‌ی خۆش ئه‌ندام، مووره‌ش
با مه‌زه و خه‌ندان، چاو ئه‌ستیره‌ی گه‌ش
ده‌م به‌پیتکه‌نین، خنجه‌ و له‌نجه‌ولار
به‌ره‌و سه‌رکانی لای دئی به‌ره‌و خوار
هاو عومر و هاوده‌م، هاوئاوات و سۆز
شوخ و شه‌نگ و جوان، شیک و لاو و قۆز
گۆرانی و چه‌پله‌ و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی
گا چنگه‌پرچی و ساتی کئی وه‌رکی
گه‌نجیکیان نازک خۆشخه‌نده‌رانی
ته‌نکه و ره‌زا سووک، ئارامی گیانی
مات بردبوویۆ که‌س نه‌یده‌زانی
ئاخۆچ باس بی‌ رازی په‌نه‌مانی
دانه‌یی فرمی‌سک روونتر له‌ ئه‌لماس
له‌به‌ر پرشنگی سه‌هیر نه‌ده‌کرا خاس
به‌سه‌ر گۆنایۆ قه‌تیس دامابوو
هه‌ینه‌ زه‌ریف بوو سه‌ر لیبی سر مابوو
پرسیم: رووحه‌که‌م! چیت لئی قه‌ومه‌اوه‌؟
وتی: دلخ‌وازم دلی گۆراوه‌.
جا ده‌ردی کوانی ئه‌ونه‌ سه‌نگین بی‌!
جا داخی کوانی هه‌ینه‌ ئاورین بی‌!
وتم بی‌چاره‌ دلی تو‌راوه
که‌ تو‌ش پیت وایه‌ ریگه‌ی گۆراوه
یه‌خسیری ئه‌وین رزگاریبی کوانی
دیته‌وه‌ پا بۆس، عه‌فوی که‌ جوانی!

مه‌لوول مه‌نیشه‌، بی‌رۆ بو‌ناو جه‌م
غه‌م بده‌ وه‌ با چاوه‌ راسه‌که‌م
به‌خشش کرده‌وه‌ی لای «هه‌یژا» به
ده‌رمانی تو‌نای مو‌لکی سه‌وده‌ایه

پیم بگه نارامی گیانم
ئیسک سووکی میهره بانم
دووری تو لانه ی شیوانم
که تۆم نه بی سهرگهردانم
بی دۆست و بی دهزگیرانم

قیبله قهزات له من كهوئ

دلم دايتی، مه مړه نجينه
خوشم دهویتی، مه متۆرینه
بورجی هیوام یه کجار بهرزه
حه یفه، گیانه، مه یرووخینه
هیی خوته وازی لی بیینه

یاخوا قهزات له من كهوئ
ئهوی نه یوبستی نه سرهوی
دهردی فییراقت نارپهوی
له دووری تو نانووم شهوی
ویرانه دل، ههر توئی دهوی

له لای مالان زه ماوه نه
هه لپه رکئی و بهزم و گوینه
کور و کال و گهنج و جه حیل
کردوو یانه به فه رته نه
سوړنا و دهوئل و نهی ژه نه

ههر من ته نیا و بی دل سوۆزم
خهسته و بیزار و ئالۆزم
په ریشانم، بی دلخوازم
بویه و سوۆزانه سوۆزم
دهرده ندووی هیلانه و کوۆزم

ئاھووی ئیلاخان

ئاھووی ئیلاخان پیکه وتووی چاوپرەش!
سەر ئاسۆی بەرزان، سەرمەس، گەردەن کەش!
جەیران، جییرانکوژ، خویترێژ، بێ دەربەس!
پەیکار مەینەت خێز بێ برەس بۆ کەس!
سەرپەنجە بە خوین دلبریاو رەشتە!
بێنەوا و گولگەون، شەلالە و کوشتە!
خوینباییی عاشق هەژاری هەردە
گویی پێ نەدانە، یا مەیلێ سەردە
بە ناز و عیششوو ئەر جاروباری
لاکاتۆئەژی خەراجی شارێ
نازک نەو نەمام ئەو لەنجە و لارە!
ئافەتی گیان و رۆحی دلدەرە!
یەک زەردەخەنەت تیمماری دەرە
بۆ دلبریاوی بێچارە هەردە
قیبلەم! سەرعیلی خالخان گشتی
فریشتە وینە حۆری بەهەشتی
سەبری پیتووستە و دیر ئاشنایی
پارتیز لە سامی سەودای شەیدایی

تۆپی گۆل

سەرووی گۆلستانێ دلم
چرۆی نازاوی سەرحەلم
شیرینتر لە تۆپی گۆلم
غونچەئێ تەرانی بولبولم
بۆت ئەخوینم ئەتخاوتینم
لەتۆی دلای ئەتلاوتینم

سینەم لانی عەشقی تۆبە
رۆحم سەمەئێ مەشقی تۆبە
نەوام شۆلەئێ شەوقی تۆبە
سەمام سەودای ذەوقی تۆبە
دەمسازی من، دلخوازی من
هەر تۆم دەوی هەمرازی من

ئێستا ئیلاخ رەنگاوپرەنگە
پابنار کەسک و قەشەنگە
زوانم لە تاریفی لەنگە
پرمەئێ بەران، زڕەئێ زەنگە
گۆلدەستەئێ من، تویی گۆلم!
تاسەم کردووی، فینکی دلم!

شوانە شمشالەکەئێ سازە
«تەلوپەئێ» دلنەوازە
هەواش نارامە مومتازە

ههنگامه‌ی دل و دلخوازه
چاوه‌پیتن بی ئەندازه
دۆستی کۆن و یاری تازه

له بهر نازی چاوبازان

گۆرانبیبیکی کۆنی کوردبیه که شیعره‌که‌ی شاعیری ته‌وانای کوردی موکریان
«وه‌فایی» گتوویه‌تی. به‌لام پیتیم وایه ئاهه‌نگه‌که‌ی وه‌کو زۆری له گۆرانبیه‌کانی
ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی موکریان هیی «هه‌مزبه‌گ» بیت. جا گۆرانی وێژه
هونه‌رمه‌نده‌کانمان به‌تایبه‌ت کاک «مه‌زه‌ری خاله‌قی» که ده‌نگی له‌ حه‌ریر
نه‌رمتر و ئاوا‌ی له‌ ده‌نگی بولبول گه‌رمتره، ویستی بیخوینی. منیش دوو
پارچه هۆنراوه‌م دایین که یه‌کتیکیان ئه‌م پارچه‌یه. بۆ ئه‌وه‌ی ون نه‌بیت
سه‌ربه‌یته‌که‌ی خۆشیم دووباره کردووه‌ته‌وه:

له‌به‌ر نازی چاوبازان
خواردن و خه‌وم خویناوه
به‌تیری تیر ئەندازان
چی بکه‌م جه‌رگم برآوه
ئه‌ی یاری میه‌هره‌بانم
ئارامم هه‌لگیه‌راوه
بیمار و هه‌راسانم
دووور بای دلت گۆراوه!

سۆزی ده‌روونم گه‌رمه
چون سه‌رم لی شیواوه
چ بکه‌م مه‌لین بی‌حاله
هۆشم له‌لا نه‌م‌اوه

غه‌رقی لافاوی ئه‌سرین
سه‌ر هه‌تا پام خویناوه
خۆکانیا و نه‌جۆشاوه
په‌رده‌ی دلت درآوه

دهواری یار

ههستام و چوومه سهیری
خیلتوهز و جیی ههواری
سه هررد و لای رهشمالی
دلنششین و دهواری

سهرخیتلی دیدهمهستان
ئیسک سووکی میهرهبان
دلبره ری خیل خال خاسان
سهرکردهی عییل و دیاری

دیمه نی کیو و شیوی
سهر یال ته مدیوه و دیوی
خییل و هوزی بهزیوی
بی وینه و کس نه داری

گولتزاری رهنگا ورهنگی
کانیی پروون و قه شهنگی
زهنهقی شوخ و شهنگی
مهس، نه رگسی خوماری

ئاوی پروون و زهرالی
به فراوی سهر نه هالی
قه لوهز و ناله نالی
سامفونیی «موتزار» ی

تهی یاری سهه بهنازم
نازانی چی قه و ماوه؟
ره قیب و له که مینا
چمان مه یلت نه ماوه؟

ریسوای عه شقی نازیم
نامه وئی له و به و لاوه
له خومخانهی وه فادا
خۆم له خومی ته و داوه

سووسهی ئومید و ههستیم
ده لاکه ره ره بهم لاوه
له خۆم شه یدا تر کوانی
به سهه ره رزی خوداوه

وه فا ئاین و پاکم
قهت له ری لام نه داوه
با صه فا و سینه چاکم
بهم سهه ری پر سهه و داوه

عیشقی خاوین «هیتر» یه
وانه بی چا و و پراوه
پیویسته لیت رهزا بی
تهوهی دلت پی داوه

نه سیمی نه رمی فینک
جیکه ی شه وه و مه لیچک
له سه ر بته و بن بنچک
ورته ی چینه ی گـواری

دهسته دهسته کوروکال
گه وره کچی ناو ره شمال
به نه وای «هه ی بی» ی شمخال
دوو دوو به ره و دیداری

دوو دهسماله و ره شبه لهک
گه وره کچی چاو به لهک
دهنگی دهروا تا فه لهک
نه وای «ئای ئای» قه تاری

هه لپه رکئییه گهنم و جو
به یانی تا نیووهرۆ
گشت دینه ناوی کورۆ
یاری، گهرم ته کا، یاری

دۆس و دل و دهسگیران
دانامه و گهنج و جهوان
تیر نه نینه ناو کهوان
هه ر که به ره و شکاری

خوایه چ دلنشینه
سینه ی صاف و بی کینه
ئه و بازار ی ئه وینه
پاک و بی دل ئازاری

خوایه خوشم لی رابوورد
سه ییرانیکی سه یرم کرد
غه می له دلما لایرد
دیه نی گـولغوزاری

ئه هات به لاره و له نجـه
نه ونه مام به سه ره په نجـه
دهرمانی ئه وی ره نجـه
دیده ی مه ست و خوماری

زه رده خه نه ی په ی ده ره ی
خرمه ی لووله و هه یاسه ی
عه طری کیسله و هه ناسه ی
په زیرایی شاکاری

ئه ی گهنج و لاوی سه رمه س
ئه ی دل دۆراوی ده ره س
ئه ی دا نامه، ئه ی نه وره س
ئه ی کیثری کورده واری

تیری ناز

پیکراوی تیری نازی، گیرۆدهی چاوی بازی
چاوه‌پریم لام لیتوه کا، به ئایینی، دلخوازی
گه‌رده‌نکەش و مه‌غرووره، دل‌روبایی مه‌شه‌ووره
نازداری، بی قصووره، سه‌ر ده‌رناکه‌م له‌رازی
خوین گهرم و نازەنینه، خوڤش ئەخلاق و شیرینه
غونچه گولێ ته‌وینه، چەن ئاورینه نازی
له‌نجە و ئەدا و ئەتواری، سه‌رمەس ده‌کا دل‌داری
زه‌رده‌خەنه و ره‌فتاری، شادکامی هه‌م‌پرازی
شوخی و مه‌زاحی خوڤشی، مه‌جلیسی عه‌یش و نوڤشی
تیماره بۆ نه‌خوڤشی، زاری نوکته‌ په‌ردازی
قامه‌ت و بالایی به‌رزی، شیرین سیمای خوڤشته‌رزی
جووانی بی‌پاده و مه‌رزی، به‌سه بۆ سه‌ر فه‌رازی
ئارامی رۆح و گیانه، سالار و دل‌ستانه
فه‌رمان‌په‌وای دل‌انه، ئیش‌پاره‌ی دل‌نه‌وازی
دل‌م زوو نایه سه‌ر ده‌س، بۆ کبیره کوردی چاومه‌س
فه‌رمووی دێوانه‌ی سه‌ریه‌س، ئەزانم، پاکبازی
ئه‌وی مه‌رد و (هه‌یژا)یه، به‌پراست شپته و شه‌یدایه
مه‌تله‌بێکی گۆیایه، دل‌داری و عه‌شقبازی

ئه‌م وه‌لاته‌ت به‌هه‌شته
ده‌شت و ده‌ری گولگه‌شته
ئیه‌ن په‌ری و فریشه‌ی
دی و هه‌وار و ناو شاری

قه‌دری نیعمه‌ت بزانه
هه‌ر که‌یفی تیا برانه
نیعمه‌تی کوردستانه
وتم یه‌ک له هه‌زاری

هه‌ر گۆشه‌یی له‌م خاکه
ئه‌سیر و جوان و پاکه
پیت ئەلێ ده‌ی ئازا که
(هه‌یژا) به‌ره‌و رزگاری

ئافەرىن ئەى وئىنەگر

نیشتمان كوئىستانەكانت كىيوى توورى رۆلەتە
خاكەكەت كاپەى مورادە، باغەكانت جەننەتە
كانىاوت ئاوى حەيوانە
صافە و گەواراپە، جوانە
تابلۆپە، نەخشى بەزدانە
ئاوا بى ئەم نىشتمانە
دل بە قوربانى شنى كوئىستانەكانت بەربەيان
گيان بە سەرگەردت، غولامت عاشق و ديوانەتە
شنى بات قووتى رەوانە
سروەكەت ئارامى گيانە
دەشت و دەر باغى جىنانە
ئاوا بى ئەم نىشتمانە
رئىمى مەعشوووقە خاكە ديمەنى بۆ دل بەرى
ئافەرىن ئەى وئىنەگر، وا وئىنەكەت پىر زىنەتە
باغاتت باغى رىضوانە
رەنگىنە كوئىستانە، جوانە
رەبى چەن لە بەر دلانە
ئاوا بى ئەم نىشتمانە
نیشتمان كوئىستانەكانت كىيوى توورى رۆلەتە
خاكەكەت كاپەى مورادە، باغەكانت جەننەتە

كىزى كىچ و كال

بولبولى گولزارى كوردستان مەزھەرى خالقى خويىندى

كشەى باى شەمال، بروا يالە و يال
لوول دا، ئەگرىجەى كىزى كىچ و كال
ئەى با! بە ئارام بىشنى مەوہستە
سروەت بى وەزگەت ئىستا بەھەشتە
كوئىستانە وئىنەى سالان گولگەشتە
مەئواى سەرورەران، گول پىيدا وەشتە
ئەى مەئواى مەردان چەن دلنشىنى!
لانەى سەرکەشان مولكى شىرىنى
ئەو خاكە مەكوئى شىرى ژيانە
جىگای شانازى كورد و گورانە
ئەى نىشتمانە، ئەى دل و گيانە
ئاوا بى! ياخوا زىدى كوردانە
هەوات قووتى رۆح، سروەت حەياتە
خاكە پۆشاکە، ئاوت بەراتە
ئەى نىشتمانە ئەى زادگامە
عىشقت ژيانە، يادە پەناھە

تیشکی ئاسۆ

به بێ نه سیمت، نه گهر ب سه ره و م
لیم هه رام نه بێ خوار دنم، خه و م
نه مـــــــــیـــــــــنم، نه مـــــــــیـــــــــنم
به ره لووتی تیژی سه ره خه نه جهر كه و م
به ره مه و دای بو پررای ده م نه شته ره كه و م
تیشکی سه ره ئاسۆت مایه ی ژبانم
نه سیمی سو بحت ئارامی گیانم
چه نه جـــــــــوانه، زۆر جـــــــــوانه
سه ره به سه ره گه ردی شنۆی ده شتت كه م
دل به قوربانای نه شه ی گه شتت كه م
باغت سه فه فابه خش كور كه ی دلانه
كویتستانت را و گه ی كورد و گۆرانه
ئاوا بی، ئاوا بی
من سه وه داسه ری نه م نیشتمانه م
بولبولی غونچه ی نه م باغه جوانه م

ئاواز

تافی ئاوی صافی کویتستان، وه طهن، چه نه دل به ره
سو سه یی شه و یا و نه سیمت عه طری میسک و عه نه به ره
نامه و ئ مولکی جیهان و ژینی دایم طوولی عومر
تاکه ئاواتم سه ره نه فراز بته به و خوای بان سه ره

کیزۆلهی کویتان

«۱۲/۲۲/۱۳۴۰ ه. ش تاران»

هه‌ی فسه‌ریاد له دهس دهروونی کسه‌یلم
سه‌راسیمه‌ی سام پر جه‌فای له‌یلم
له‌یلی نازهنین، کیزۆله‌ی شه‌رمین، دۆسی خوین شیرین
پیکراوی تیهری نازی بی مه‌یلم
گیهرۆده‌ی دهر د و شکه‌نجه‌ی وه‌یلم
له‌یلی بی مه‌یلم، ده‌سخه‌ره‌ی مه‌یلم، دامام، که‌یلم
ویردی زمه‌مانم واوه‌یلای دووری
شکا به هیجران شیشه‌ی سه‌بووری
یه‌کجار دلتنه‌نگم، گۆراوه‌ره‌نگم، ناتگاتی ده‌نگم
سوراحیی سه‌برم دانه‌په‌یژی مه‌ی
په‌یمانه‌ی پیاله‌ی دیدم په‌یپه‌ی
زه‌ده‌ی هیجرانم، بۆیه‌ نالانم، چاو به‌ گریانم
نه‌وام ناخ و داخ، سه‌سه‌ره‌تم هاودده‌م
شادیم شین، موطریب سۆزی هه‌ناسه‌م
هاودده‌می رازم، یاری پر نازم، دۆستی دلخه‌وازم
مه‌زه‌م که‌بابی جه‌رگی بوریانه
سه‌از و ئاوازم نه‌وای گه‌ریانه
جه‌رگی سه‌وتوام، دل پرووزاوم، ته‌واو فه‌وتوام
بی گه‌رد، نازهنین، سه‌روی پای سه‌هه‌ن
بی مه‌یلی بۆچی، دووری هه‌تا چه‌ن
سه‌روی ئیلاخان، ناسکۆله‌ی چاو جوان، کیزۆله‌ی کویتان
سوراحی و مه‌ی و موطریب و گولزار
حه‌یفه‌ بی ئالای بالای به‌رزی یار

گولگی گولزارم، به‌ له‌نجه‌ولارم، تووتی گوفتارم
ئه‌سه‌سه‌ی شادی له‌ گولزار جه‌مه‌ه
شادی من هه‌ر تۆی حه‌یفه‌ تۆم که‌مه‌ه
عه‌ینی شه‌مشادی، سه‌روی ئازادی، فه‌رموو بو شادی

ئه‌م به‌سته‌یه‌م له‌سه‌ر داواکردنی گروپی موسیقای کوردی ریکخست، ئیتر نازانم خویترا
یا نا، ئه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ بو به‌سته‌یه‌ی زۆر بوو، جا چونکه‌ خواننده‌که‌ له‌وی نه‌بوو، پیتم وتن هه‌ر
به‌ندیکتان پی خوش بوو بیلین.

عیشقی خاویڤ

مهزههري خاله قى خوڤىندى

به ههواى عيشقى دل پر خرۆشه
ويينهى پهروانهش بپرووزى خوۆشه
عيشقم خاوينه، دل به پهروۆشه
ئهو عيشقه، عيشقى وهلاته، وهلاته، وهلاته
ئهى وهطهن گيانم فيداته، فيداته، فيداته
نه سيمت عهطر و ميسك و عهبيره
ديمهنت جوان و خوۆش و دلگيره
زيخت دانه و دور خاكت ئهكسيه
خوايه ئهه و خاكه چهن جوانه
چهن جوانه، چهن جوانه
بههه شتى بهرين باغى ريضوانه
ريضوانه، ريضوانه، ريضوانه

بولبولى باغى مولكى كوردانم
كاوه نهژادم، خهلكى ئيرانم
بهسته ئهخوڤنم بو نيشتمانم
ئهى خوايه، ئهه باغه چهن خوۆشه، چهن خوۆشه، چهن خوۆشه
ئهو دهنگه بانگى سرووشه، سرووشه، سرووشه، سرووشه
شه رته تا ماوم تووم له تووى دل بى
تووى ئه بى تووس، ئاوڤتهى گل بى
گيان فيدات نه بى گيرۆدهى چل بى
ئارياييم، خهلكى ئيرانم، ئيرانم، ئيرانم
بولبولى خاكي كوردانم، كوردانم، كوردانم

ئامینیتی تاقانەیی دایئ

خالەقی خۆتندووێه تی

شیعری بەستەکە فۆلکلۆرە، بەلام بری دەسکاریم کردوو

چاوت رەشە، بە خومارەو

مەمکت سیوێه بە دارەو

خودا داویە، مەیشارەو

ئامینیتی تاقانەیی دایئ، (ئامینیتیم، ئامینیتیم، ئامینیتیم)، بریا یاری من بایئ

ئامینیتی تاقانەیی دایئ

ئەپارپامەوێه لە خودایئ

سەد بریا یار لای من بایئ

تا گیان و دلم پئی دایئ

چاوت مەستن، پەییوێس ئەبرۆت

بەو خالانەیی دەوری لیمۆت

یار وەختە گیانم دەرچئ بۆت

ئامینیتی تاقانەیی دایئ، (ئامینیتیم، ئامینیتیم، ئامینیتیم)، دەک بریا یاری خۆم بایئ

سەد بریا، یاری خۆم بایئ

خۆزگە ئەو (هەر) لیترە بایئ

نەمەدەدا بە دوو دونیایئ

ئامینیتی تاقانەیی دایئ

چاوت ئەلئیی «دو» دیدەیی بازن

مەست و بوخمار و پرنان

بۆ من کوشتن چە داخووزن

ئامینیتی تاقانەیی دایئ، (ئامینیتیم، ئامینیتیم، ئامینیتیم)، بریا یاری خۆم ببوایئ

سەد بریا یار لیترە بایئ
ئەپارپامەوێه لە خودایئ
شەو بە میوانی من بایئ
ئامینیتی تاقانەیی دایئ

ئای شل

«کاک مه زهه‌ری خالقی خویندوو بیه تی»
«بهیتی سه‌ره‌تای به‌سته‌که فۆلکلۆره»
ئای شل وهی شل، شل و شی‌واوی
ئه‌لێی وه‌نه‌وشه‌ی شه‌ونم لێی داوی
له‌ چی زویری، بۆچی تۆراوی؟
به‌ سه‌ر گه‌ردت بم، له‌ کێ ره‌نج‌اوی

ئه‌مشه‌و، ئازیزم، بانگم بێ شه‌رمه
زایله‌ی سۆزی سه‌متوورم گه‌رمه
بۆی وه‌صلی ئازیز دیته‌ ده‌ماخم
بۆیه‌ له‌م به‌زما ئه‌مشه‌و گوستاخم
ئه‌ری شل، هه‌ی شل شل و شی‌واوی
ئه‌لێی نه‌بووکی زاوا لێی داوی

نه‌ی چی فووی پیاکه‌ ساده‌ی بێ دره‌نگ
په‌نجه‌ له‌سه‌ر نه‌ی شل که، بیری دره‌نگ
هه‌ر ته‌رزێ بۆ خۆی لێ بدا پازی
له‌ ده‌روون بگری هه‌ر نه‌وا گازی
مه‌ده‌هۆش بێ هه‌ر که‌س به‌پیتی سه‌ودای خۆی
سه‌ر خۆش که هه‌ر که‌س به‌پیتی غه‌وغای خۆی
ئامان شل ئای شل، ئه‌لێن تۆراوی
بۆچی له‌سه‌رچی له‌ من ره‌نج‌اوی

هه‌ر که‌سه‌ی حه‌زی له‌ نه‌واپێکه
چاره‌ی هه‌ر ده‌ردی به‌ ده‌واپێکه
نه‌ی چی! کام مه‌قام جیگه‌ر تاوینه
تللیفی بێ چاره‌ی دلّه و لاوینه
ئه‌و نه‌وا لێده‌ نه‌رم و دلگه‌ش بێ
ئه‌و سۆزه‌ لێده‌ قیبله‌م پیتی خۆش بێ
ئه‌ری شل، ئای شل، شل و شی‌واوی
بۆچی له‌سه‌رچی! له‌ من تۆراوی

سه‌هەر کاتێ دەمی کردۆ وه‌کو غونچه گۆلی زارت
 له هه‌ر لانا له به‌رزۆ بوو له خییالی عاشقی زارت
 خوداوه‌ندا! چ گیانه‌خشن، دو گۆلبه‌رگی ته‌ر و تازه
 (تعالی الله) چ خوشپه‌نگن، دو نه‌وره‌س گۆلبه‌ده‌م نارت
 به یه‌ک غه‌مزه به سه‌ر کولمانۆ لاچوو زولمه‌تی گیسوو
 هه‌زار نه‌فسوونی تیداوو، به بی شک چاوی سه‌ححارت
 خه‌ده‌نگی غه‌مزه‌که‌ت نه‌لماس و، دل وه‌ک شیشه‌یی نازک
 که‌سی دیاوه‌به وه‌ک من، نه‌گه‌ر چووبیته په‌یکارت
 نه‌گه‌ر باری غه‌می تۆبه، نه‌گه‌ر جه‌وری په‌قیبانه
 به شه‌رتی مه‌یلی تۆی لی بی نه‌من پازیم به هه‌ر بارت
 مه‌که‌ باوه‌ر به دیداری له تۆ تیر بی دل و دیده
 به دیدارت هه‌تا مردن، نه‌گه‌ر تیر به له دیدارت
 به‌خوا بهو غایه‌ته‌ش یارت، نه‌بوونا میه‌ره‌بان ئامان
 له ئاهی ئاورینی من خودا گیر بی سه‌به‌بکارت

پیشنووسی ئەم پارچه شیعره له‌ناو جه‌نجالی پیشنووسه‌کانما بوو، نه‌لته‌ت غه‌لته‌ت و په‌له‌تی زۆری تیا
 بوو که ئیسلام کردبوو، به‌لام نازانم له نه‌سلاهی کتیبه‌ ئایا هه‌ر هه‌ی خۆمه‌ یا هه‌ی شاعیریکی تره‌ و
 من ریکویتیکم کردوو.

بۆ بیره نه‌چی، له‌نجه‌ولار مه‌که
 جه‌هیل به‌ گۆشه‌ی چاو زامار مه‌که
 وای گه‌رد و، گه‌رد و گه‌ردانه، کوشتمی نه‌و جووته‌ چاوانه
 یارم شه‌معه، خۆم په‌روانه، کوشتمی نه‌و جووته‌ چاوانه

مه‌شکۆله‌ی شیرت مه‌خه‌ لای شانته
 نه‌کو ماندوویی دوور بی له گیانته
 ئای شوخی رانه‌بیرگه‌که‌م
 گوراله‌ی ناوی می‌رگه‌که‌م
 هه‌ناو و رۆح و جی‌رگه‌که‌م

له‌ناو رانه‌دا که‌م شانته و شان که
 که‌م شیت و شه‌یدای بالاته‌ هه‌رزان که
 ئارامی رۆح و گیانه‌که‌م
 هی‌ئوای دل و په‌وانه‌که‌م
 به‌ فادات بی سه‌رجه‌م رانه‌که‌م

خواهن ران سه‌رگه‌رد رینگای رانه‌که‌ت
 چۆیان به‌قوربان بانگ کیشانه‌که‌ت
 راندۆش پی‌شکه‌ش بی رانه‌که‌م
 تۆ بانگ مه‌که، من بانگ نه‌که‌م
 گشت رانه‌که‌ت قوربان نه‌که‌م

مهړی بانگ ئەکە ی گشتی تیتە سەر
خاوەن ران و ران سەراسیمە سەر
ئە ی راندۆش سەریۆشت لادە
دەس بگرە و چۆپی بۆ بادە
بانگمان کە شوخی خانزادە

ئەم گۆزانییە (بەگەرد و گەرد) بەناوبانگە منیش بۆ ئەوەی ناوە فۆلکلۆرییەکە ی ون نەبێ. لە بەیتی
یە کە ما ناوە کۆنە کە ییم هیتاوە.

گیانە کەم نەرگس

«فۆلکلۆرە بەلام شیعەرەکانی دەسکاری کران»
ش. ۱۳۴۱/۳/۲۸ ه.ش

خانم قەمەری بنە ی ئارده لان خویندی نهوای کرماشانییە و بهو زاراوه یهش سازکراوه

دی شهو دیم جه خه و دوو کووک مه کوکان
تومەس یه له یلیش مه جنوون مه لاوان
عه مره کەم، رووحه کەم، گیانە کەم نەرگس
هەر تو یارمی «خال حاسم»، دووسه کەم نەرگس

دی شهو تا سه حەر شه م سووزانم بی
دلخوه شیم یه بوی دووس میمانم بی
عه مره کەم، رووحه کەم گیانە کەم نەرگس
هەر تو یارمی «خال خاسم»، رووحه کەم نەرگس

فیدای ماله کە ی پای په راوت بام
فیدای دوو دیدە ی شهو بی خاوت بام
عه مره کەم، رووحه کەم، گیانە کەم نەرگس
هەر تو یارمی، «عه زیزه کەم»، عه مره کەم نەرگس

من، چه وتیمه دووس بیسه دلگیر
وه زلفت سهوگەن من نه یرم ته قصیر
عه مره کەم، رووحه کەم، گیانە کەم نەرگس
هەر خوهت یارمی، «عه زیزه کەم»، ژینه کەم نەرگس

ئەو رێگە زۆر ھەورازە
 ھۆشیار بە، دڵ مەبازە
 دەستەلاتی کەس نییە
 ئەو کە ھەر تۆی نییازە
 بۆیە گوێ بە کەس نادەم
 یارم عـاشق نەوازە
 غەریب و دڵ پەشیوم
 سەیری کە باری لێوم
 دەی پەحمی بە حالم کەن
 مەجنوونی دەشت و کێوم

پاڤە

ئەم بەستەییەم بۆ مەزھەری خالقی وت

نازداری، نازەنینی، چەندە لە بەر دڵانی
 کاتی چاوت ھەلدینی، ئەلینی بازی تەرلانی
 خۆشمەوتی، ئەتلاوینم
 وەک کەوێ بۆت ئەخوینم
 رەم مەکە نازدارەکەم
 بکۆژی ناترەنجیینم

لە موڵکی عیشقۆ ھاتم رێم کەوتە ئەم وەلاتە
 رێبۆری ئەو رێگامە چیبکەم لانی سەوداتم
 شەشدرم لێ بەسراوە، تەنیا چارەم پەناتە
 تۆی تەنیا ئاواتەکەم
 ئارەزووی بیساتەکەم!
 تۆی شادیی شەو و رۆژم
 یادی کات و ساتەکەم

مەزلووم و بێ تاوانم، گوناهی خۆم نازانم
 لەسەرچی لێم ناپرسی، سەد جار دەردت لە گیانم
 نەر تاوان بار کراوم، مەخشە چون میوانم
 لێم گەرێ تەنگە تاوم
 لێم مەگرە، دلبراوم
 بێ چارەم کە فەوتاوم
 ھەردەم و لێقەوماوم

وهرگه پری

مهزهه ری خالقی خویندوو بهسه شریتی ژماره (KL/۴۲۸۴) ی رادیو ئیترانه وه تۆمار کراوه.

«قاز» و «سۆمه» و «بهت» له ئاوا
به پۆل بهستوون، له سههراوا
ئاو ئه یانبـا، به بی پهروا
چهنده جوانن، له گۆلاوا
وهرگه پری، ئاویزانت بـم
وهرگه پری، شهو میوانت بـم

هه وران په لیان داکـیشاوه
ته مه و هه واکهش شیواوه
مه لانیش په ریان ژاکاوه
چهن قه شهنگن لهو گوئی ئاوه
وا وهره، ریگاکهت دووره
بو ده پری، چوونت زهرووره؟

تاوی ته رزه و هه ور و باران
کزه ی شهو با و زوقم و بۆران
مه پری، سارده ریگای کویتستان
گوئی له من که، دۆستی جاران
پیتم خو شه خو م خانه خو یت بـم
مه پری تا خاکی به ری پیت بـم
مه پری، گیانه، ری گیراوه
ئاوی رۆخانان هه ستاوه
بو کوئی ته چی بهم لاقاوه

بوچی بروات پیتم نه ماوه؟
وهرگه پری، ئاویزانت بـم
وا وهره، با حه ییرانت بـم
سا وهره، شهو میوانت بـم
شه رته کهم رۆژ قوربانت بـم

ئه لبهت سه رد پری فولکلۆره کهیم (وهرگه پری ئاویزانت بـم) له ناو بهسته که دا هیتناوه تا ون نه بیت.

هه‌ی خال

گۆزانیی «هه‌ی خال» گۆزانییه‌کی فۆلکلۆریی زاراوه‌ی هه‌ورامیییه، چونکه هۆنراوه‌کاییم به دڵ نه‌بوو خۆم هۆنراوهم بۆ دانا. پیتیسته نه‌وه‌ش بلییم که کاک یوسف زه‌مانی، که‌می نا‌هه‌نگه‌که‌ی گۆزیوه، کاک مه‌زه‌ری خالقی به‌نه‌وای له‌تیفتەر له‌هه‌ریری خۆی خۆیندی و به‌سه‌ر شریتی KL ی ژماره ۷-۹-۱۳۴۲/۲۶۴ ی رادیو ئیترانه‌وه تۆمارکراوه.

کویتستانان ئارام، هه‌وارگه‌ماته‌م
لانزار بیده‌نگ چون خیل‌خانه‌ی خه‌م
هه‌ی یار، هه‌ی غه‌م‌خوار
یار شادیی گیانم
بیرو بۆ کویتستان
زۆر چه‌راوه‌پروانم

«سووره‌هه‌راله» و «چنوو» و «شه‌ویق»
«گۆزاله» و «مه‌رزده» و «وه‌رکه‌مه‌ر» و «لۆ»
به‌فراوانی ساف
به‌رقه‌له‌وه‌ز و تاف
خۆش نییه‌ بی تو
کوچ که خۆش ئینساف

سه‌ر ده‌لیله‌ی که‌ل، کیشکچی پێگات
که‌وی ده‌نووک سوور تیپی موسیقات
هه‌ی بیرو سا بی
به‌و چه‌راوه‌ نابی
قشالاخ ناگه‌وار
ده‌ی بوئی‌الاخ بی

پایه‌ نازت که‌م «سیسه‌ن» و «سوسه‌ن»
چه‌بکه‌ی «گا و گۆزال» ده‌سته‌ی «یاسه‌مه‌ن»
نام‌انه‌ ئه‌ی دۆس
دڵ و گیانم دۆس
بیرو وارگه‌ی خۆت
دلی دۆس جیی تۆس

زایله‌ی زه‌نگی کاروانی وه‌ مه‌یل
ئه‌دا مزگانی واده‌ی کۆچی له‌یل
نه‌ جای مزگانیی، دڵ پیتش سپه‌ردم
دڵ کام دڵ؟ دله‌ی به‌ مه‌یل له‌یل که‌یل
شه‌مال جار کیشو وه‌ کویتساناندا
ها دیسان وه‌خته‌ن شاد بیدئ وه‌ له‌یل

بۆ گۆزانیی (سەوزە هەدی سەوزە) ھۆندەمەو و سوژەکەیی (مازۆچین)ە، ناومان نا
(بووکی ناو جەنگەل). مەزھەری خالقی خویندی

بووکی ناو جەنگەل

ئەمی مینای بی گەرد! لیمۆ لە باخەل
سەروی بالا بەرز، بووکی ناو جەنگەل
تەقەیی مازووچن لە لادۆل و شییو
«میراجی» و «گاران»، «باخان» و «سەرشیو»
ئاوازی «غەریب»، «پێوار» و «هەمی خال»
«تەنکە» و «چاوپەشی» بە سۆزی شمشال
کوور بە نالەیی دل، کچ بە چریکەیی ناز
هەردوو، دەرئەبێن بۆ یەکتەری راز
نیووەرۆ مەنزل کانی «ژەرەژان»
«رەشەلەک» گەرمە «گەریان» شانە و شان
من کز و تەنیا گۆشەنشینم
کەس دەسم ناگرێ، ماتم خەمینم
تۆ بۆ نەهاتی بۆ مازووچین!
نەختی دەس بگرین، کەمی هەلپەپین
ئەر نەترانیوو هەستە، بی، دێرە!
تۆ «ھۆمەرمەنان» زوو بی بی بۆ ئێرە
ئەگەر لیم زیزی ئارامی گییانم
دەمی لیم ببووورە رۆحی رەوانم

مازووچین: لە دێھاتە جەنگەلەکانا رەسمی کوور و کچی دێ لە سەرەتای مانگی
سێھەمی پایزا بە جەم ئەچنە ناو جەنگەل بۆ چینی «مازو». کاتی نیووەرۆ هەموو لە جی
ژوانیکا (سەر کانی و ئاوی مێرگولانی) شوپنی خوش کۆ ئەبنەو و قاوہ تی ئەکەن و
(جا دەس ئەکەن بە هەلپەپین).

لەبیل

(لەبیل) پیم وایە کاک مەزھەری خالقی خویندووویە بەلام، بەتەواوی دنییا نیم و،
خەسەن زیرەکیش خویندووویەتی.

لەبیل لەبیل، لەبیلە، لیم بیری، لەبیل شۆلەیی چرایە
خۆشمدەوی بۆ بتۆری، لیم بیری، لیم بیووری، دل بگۆری
چۆن رەواوە؟ کەیی وەھایە؟ دل و گیانم لەرێبایە سەرم لە بەر پێبایە

لەبیل تۆ خۆت ئەزانی چەندە لە بەردلانی
ئەگەر بیت و بیدوینی، نەمشەمزینی، بملوینی، بمخاوینی
شادم کەیی، نەمرەنجینی، سەرم ئەدەم لە مزگینی، دل ئەدەم لە مزگینی

لەبیل باغات پشکو پڕە کەسکە و سەوزە، رۆیو، ئاوی چاوەکەش تەقیوہ
چەشنی زیوہ، گول خەملیوہ، جوان خەملیوہ، نەرگس بە تیپ لەو شیوہ
پیتی لە ئاوا تەزیوہ، چەن دلگیرە ئەوشیوہ

لەنجەیی گولان ھەرزانە شەمالە و شانە و شانە، سەیری کە ئەو سەیوانە
چەن جوانە و خنجیلانە ئەو گولانە، ئەو گولانە
وەرە دل چاوەروانە ماتە، بۆت پەریشانە
بی تۆ مالی ویرانە
مال ویرانە

عاشق پێشە و ھەژارم، بۆیە پی لە گولزارم، ھاوشینی ھەزارم
نزارم و لێو بەبارم، بێرۆ یاری نازدارم، چارەیی دلی بیمارم
بێرۆ یاری نازدار، زۆر خومارم، زۆر ھەژارم
بێرۆ گولی گولزارم، بێرۆ دۆسی غەمخوارم
بێرۆ یاری نازدارم

كيژوله ي كوردستاني

كيژوله ي كوردستاني
لاوي جواني سووراني!
سووره گولي كوستانتي
نه وياوهي ناو شاخاني
نهرموئه و ناسك و جواني!
ته نكه له ي هه وراماني

ئيسسته به هار رهنگينه
ناو چيا كهسك و شينه
ئال و وال و شيرينه
تيپي گول نازنينه
وهك به هه شتي بهرينه
ناز مه كه، بي و بيبيينه

نه ته نيا به هار جوانه
خه مليوه نه و كوستانه
هه ميشه نه و، شاخانه
پر شكو و به عيوانه
دل له لات چاوه پروانه
له نجه خو ش سا بي بزانه

له دلدايه ئاواتي
چي بكه م يار گويم ناداتي
ئاخ بو ته وان و زاتي
نه و په يامه ي بداتي
بيته جي ژوانم ساتي
موژده ي ژينم بداتي

بي نه و ژينم هه رامه
هه ناوم زوخ و زامه
دهروونم بي ئارامه
هه ر عيشقي نه و سه و دامه
يارم بالا نه مامه
بي نه و ژينم بي تامه

سەریەندەكەى تەكرارىیە لە تەصنیفی تریشا وێژراوە، بەلام بەیتەکانى تری جوین، وە ناشزانم بەم شەكلە خوێنراوە یا نا (پینج خشتەكى).

نیشتمان! كوێستانەكانت كێوى توورى پۆلەتە
خاكەكەت كابهى مورادە، باغەكانت جەننەتە
گەنج و لاوت چستوچالاکە، هەلۆى پڕ هەلمەتە
كاتى پراوى دوژمنانت، پڕ تەوان و قودرەتە
مايهیى شانازىی هۆز و ئیفتیخارى میللەتە

پروونه سەر ئاسۆت وەكو پرووناكی قەلبى عاریفان
سوسە بات عیسا دەمە، چاره و عیلاجى ئافەتە
دڵ ئەكا حەیران شەهى كوێستانەكانت بەرەبەیان
دەك بە سەر گەردى سەرت، دڵ عاشیق و دێوانەتە
پەشەواری سەرھەوار دانیش سەرای فەرزانەتە

زەردەبى ئیوارەكەت لەنجەندى نازى دلەبەران
يارى نازكێشت فیدایى نازى زەردە و خەندەتە
پێنمای مەعشوقە گولگەشتت وەتەن! بۆ دلەبەران
ئافەرىن ئەى وێنەگر! بێ وێنەبە ئەو پەردەتە
تابلۆى پەنگین و نەخشینت، نمونەى زینەتە

بۆ گۆرانى (زەماوەند) مەهزەرى خالقى لە ۱۰/۵/۱۳۴۲ى ه.ش. لە تاران خوێندى.

ماين بە رەختوۆ بى، «كچ» بە لەرزانه
«ژن» سەروين لەسەر بى «كوپ» بە جامانه
جوانه تىك ئالين (لەرزانه) لەچك و فەقیانە
شادىیە زەماوەندە، خەنەبەندانە
رەشەلەك گىراوە، سى چىن لەو بانە

كوردە ژن بە لەنجە، كور بى سەر پەنجە!
چۆبى كیش بەلەنگەر، كىژ چاوەرێتى گەنجە
جوانە، زۆر جوانە (لەرزانه) بەزمى كوردانە
شادىیە زەماوەندە، خەنەبەندانە
رەشەلەك گىراوە سى چىن لەو بانە

نەبچى! پەنجە شل كە، جا سورناژەن لى دە!
دەهۆلكوت، زرمەت بى، چاك دەنگى پى دە!
جوانە، زۆر جوانە، (لەرزانه) پەسمى كوردانە
شادىیە، زەماوەندە، خەنەبەندانە
رەشەلەك گىراوە سى چىن لەو بانە

گەنم و جۆ تىكالىن، كور و كالى! ئا دەى!
گەورە كچ! سا زوو كە جوان چۆبى بۆ بادەى
سورناژەن پىقەت بى، دەهۆلكوت باى دە
شادىە زەماوەندە، گەنم و جۆبە، جوانە
سۆرانى كەن تىكەل، سەر پەلكە و جامانە

لەرزانه، لەرزانه، بەزمى كوردانە
رەشەلەك گىراوە سى چىن لەو بانە

کاشکی

لهسه ر داواکردنی هونه رمه ند و موسیقیزانی کورد ناغا حه سه نی یوسفزه مانی ئەم بهسته
فارسییه م هۆنده وه، وه قه رار و ابوو خانی (مه ههستی) گۆرانی و یژی به ناویانگی
فارسی له گه له دهسته ی موسیقی کوردی به سه ره پرشتی حه سه ن یوسفزه مانی تو ماری
که ن، پاشان تو ماری کردنه که ی دواکه وت و نه خوینرا.

کاشکی این دام ها ازهم گسستی، کاشکی
کاشکی این قید هم، درهم شکستی کاشکی
از قفس پر میزدم تا کهکشان
از فسون ازاده گشتم در جهان

دام و مکر زندگی را، این فسون بندگی را، پاره کردم کاشکی، پاره کردم کاشکی
این گل پژمرده، این دل افسرده، چاره کردم، کاشکی، چاره کردم، کاشکی

زندگی با زرق و برق آیا رواست خیر، خیر
زندگی با مکر و دلق نایا سزاست: خیر، خیر
آدمی را زندگی، از عشق بود
وز سـرـوش غـیـب این آوا شنود
نوشدار و عشق و نایب عشق و راز زندگی
عشق را تنها سزد تعظیم و طوق بندگی
زاده عشقیم گویا در ازل
زندگی بی عشق گـرداب دغل
زندگی با عشق سازد، بندگی با عشق و بس
عشق شادی آفرین و آفرین بر عشق بس
لب بخندد، دم بگوید، دل کند گفت و شنود
دیده گرید، غم بسوزد، به ازین بود و بنود

دانه ی گوهر مپاش و دام برمردم منه
ساز دل با خلق دار و دانه، گوهر مده
حرف شیرین برمفشان، دانه اسرین مرین
گرم و چربی کم کن و با جمع مظلومان ستیز
کاشکی این دام هم ازهم گسستی، کاشکی
کاشکی این قید هم درهم شکستی، کاشکی
از قفس پر میزدم تا کهکشان
از فسون ازاده گشتم در جهان

ئامان سەد ئامان

بولبولی خوش ئاواز مەزھەر خویندی

ها فه سەلتی پایز تازەدی کردۆ مەیل
لانزار پەنگین، لە رەشتەدی سوو دەیل
خیل ئەو خوار هاتۆ کەژاوە کەدی لەیل
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخى چاوانى سەریان لیم شیوان

مەپرسن بۆچی مەست و سەرخۆشم
بى بادە، بادەدی مەستى ئەنۆشم
خومارى شەراب کام مەیفروشم
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخى چاوانى سەریان لیم شیوان

مەستى، بى بادەدی ئەوین مەحاله
بى غەمزەدی دل بەر بە جام و پیاله
شۆرى مەستى مەدی بى ئەو بەتاله
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخى چاوانى سەریان لیم شیوان

گیانە! بەسیه تی گەشتی ئیلاخان
بیرەو قشلاخ بەرزە دەماخان
سەر بدەن لە شوین کۆنە ئوجاخان
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخى چاوانى، سەریان لیم شیوان

کۆچ کە سا وە خەیر مەنزل بە مەنزل
تا هەوارگەدی خۆت گەرمیانی دل
لە وەزگەدی جاران قەت نەبی غافل
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخى چاوانى، سەریان لیم شیوان

ئەم بەستەبەم بۆ نەوايىتىكى كرماشانى سازکرد، ئەلبەت بەيتى (گيان...) فۆلكلۆرە لە
تارىخى ۱۰/۱۱/۱۳۴۳ ھ.ش. خوتىرا و تۆماركرا.

بەلى شكارچى

مەلى شكارچى، بازى دلفىن
ئىسكسووك، تىژبال، يارى خوتىن خاوتىن
گيان، گيان، گيان و گيان گيان نازىزەكەم
مىوانى نازدار «گيانە»، شەو پايىزەكەم

لاشەى بى گىانتم كرده لوولەى نەى
بانگى ئاھەنگم، «ھەى دل» و «وھى، وھى»
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە» شەو پايىزەكەم

كەللەى كۆم چەرمووى ھەورى دەروونە
سىروانى دىدەم سەرچاوەى ھوونە
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە»، شەو پايىزەكەم

ئەى سوب دوو كۆتر وە يەك مەكوكان
مەوت لەى دونيا ئىمەيچىن مىوان
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە» شەو پايىزەكەم

سەبىيە

مەزھەرى خالقى لە ۲۹/۱۰/۱۳۴۳د بە نەواى نەرم و گەرمى خوتىندى و تۆماركرا

سەبىيە! ھەستە بەيانە
ئىوارە خەنەبەندانە
گىرۆدەت دەردى گرانە
بۆ تۆ حالى پەرىشانە
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
كوشتوومى و ئاگاي لىم نىيە

ئەمزانى خوازىنى ئەكرى
نەمزانى شىرىنىش ئەخورى
وتيان سەبرى بەم زوو ئەبرى
لەسەر دلما بوو بە گرى
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
كوشتوومى ئاگاي لىم نىيە

فرسەت كوا؟ چارە جۆبى كەم
شەرحى عىشقى خۆم بۆكى بەم
چارەم چىيە، ئەبى چى بکەم؟
خاوا بتگرى من چۆن دەربەم
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
كوشتوومى و ئاگاي لىم نىيە

سەبرى بەچاوى مەستەوہ
بەدوو ئەبرۆى پەيوەستەوہ
منى ھەژارى بەستەوہ
دلى نام بە سەر دەستەوہ
ئامان، ئامان، ئەى سەبىيە
دەمكۆزى و ئاگات لىم نىيە

ئامینى

«كاك مه زههري خالقي خويندى»
ئامینى! ته تو دینى، من دینى
ئامینى! به ههردومان سهرینى
ئای هاوار، ئازیزم
وا وهه ئامینى
عاشقى بالای ئامینم
بى وهفا نامدوینى

ئازیزى! شادییه و، ههلهپهرینى
ساز نییه بى تو ئه ی ماجه بینى
ئای هاوار، وا وهه، ئامینى
عاشقى بالای ئامینم
بى وهفا نامدوینى
چى بلیم، ئامینى

ئای ده بى! له نجه یین، پیکه نینى
ئاورى، بوزارى، دلحه زینى
ئای هاوار، ئازیزم
وا وهه، ئامینى
عاشقى بالای ئامینم
بى وهفا نامدوینى

مه رهه من، بو زامى دلبرینى
با هه لى لیم ته ستیره ی نگینى

ئای هاوار ئامینم
وا وهه ئامینى
عاشقى بالای ئامینم
بى وهفا نامدوینى

دلبره رى! دلدارت كه ی ته بینى
له گه لئا دوو سهر له سهر سهرینى
ئای هاوار، ئازیزم
عاشقى بالای ئامینى
له گه لئا شه رمینى
سهر كه یینه سهر سهرینى

ئامینى! تو دینیک و من دینى
ئامینى! به ههردومان ئایینى
ئازیزم! تو له نجه و پیکه نینى
ئاواتم من سه ما و ههلهپهرینى
ئاره زووم تو چو یی، من ره قسینى
ئامینى تو له نجه و من روانینى

ئا وهه! به زمى بگرین بو ژینى
تا نه به د بهس بى بو دل غه مینى
ئا وهه سهر كه یینه سهر سهرینى
ئامینى! به ئایینى ته وینى
ئامینى! له من دینى تو دینى
نازدارى! به ههردومان سهرینى

چیت له من داوه

تو خوا پیم بلتی چیت له من ئەوی
ناییتلی تاوی دلم بسرهوی
سهرم له تو سوور ماوه
دلم زاره، شکیاوه
سهه رگهردانم، نازانم
چیت له گیانی من داوه
بوچی ئارامی گیانم
ئهمدهی بهدهم بهلاوه
بو مهیلت لیه، دلم زامار بی
خوینی لی بتکی و له تار له تار بی
دامام به دهستی مهیلی غه ریب و ههواتهوه
حهزت له خوینی ئاله که بیدهی به پاتهوه
چی بکهه به دهستی ههوا و له نجهی ره عناتهوه
خواهانی خوینه به ناخونی غونچه ساتهوه

سهرم نه نییه سهه ران شل و مل
تا سهه ر کا له چاو نه سرین تلاوتل
رهنگین کا به ئەشک رهنگینی کوشت
گولی کا کالا و گشت بالا پوشت
کهه واکهت گولناری کا
گول گول و خویناوی کا
بهش بالات دار و گول بی
مورادی تو حاصل بی
جا گونات له گول جوانتر رهنگ ئەکهی

کولمت شیرینتر ئارایش ئەدهی
دامام به دهستی مهیلی غه ریب و ههواتهوه
حهزت له خوینی ئاله که بیدهی به پاتهوه
چی بکهه به دهستی ههوا و غه مزهیی ره عناتهوه
چهن شیکه خوین به ناخونی جوانی غونچه ساتهوه

ئەم بەستە سازکراو، موسیقای بۆ نامادەکرا، بەلام نەخوینرا، چونکە من چووم بۆ
سەفەر، ئیتر پاشان هەرزى نەکەت بخوینری.

گۆل بەدەن

ئەم بەستەبەم سازکرد، بریار وابوو (تەھماسی) لەسەر سەبکی (گۆل آمد بەهار آمد) ی
خانم (پوران) بیخوینری وه خویندی. ناھەنگەى دروست خویند، بەلام لە بەستەکەدا
ھەلەى زۆر کرا.

گۆل بەدەن، نەرمۆلە تەن، مەم وەک شەمامە
بمەدری غونچە گۆلی، ئەومە مەرامە
یارەکەى سەرمەستەکەى، بالا نەمانە
نا، ئاسکەکەى، کەژالەکەى، شیرین خەرامە
نازەکەى نازارەکەى، نازک و نازارم
بۆ دووریت، دیدەکەمى، دل بى قەرارم
یارەکەى سەرمەستەکەى بالا نەمامە
نا، ئاسکەکەى، کەژالەکەى، شیرین خەرامە

لیتتم ئەوی زەردەخەنەى لیوانت
دەى وەفاکە، سا وەهاکە
ئەى پەرى نازی بەھەشتی، سەیری من کە
بووکی رازاوەى سروشتی! سەیری من کە
نازەکەى نازارەکەى، ناسک و نازارم!
بۆ دووریت، دیدەکەمى، دل بى قەرارم
گۆل بەدەن، نەرمۆلە تەن، مەم وەک شەمامە
بمەدری غونچە گۆلی، ئەومە مەرامە!

شێوہ خوۆش، تاسە خوورم، مایەى ژیانم
مەمکوژە! بملاوینە! ئارامى گیانم

باغى دلداریم بەرى هینا بەرى
جووتە لیمۆى زەردى نارەستم بەرى
شێوہ خوۆش، گووى لە من کە، مایەى ژیانم
مەمکوژە، بملاوینە، ئارامى گیانم

چ خوۆشه زه مزه مهی دۆسی
به دلپاکی له جی ژوانا
له گهڵ یارا دهسه و مل بی
له بن بهردیکی کویتانا

به نا بهردیکی کۆساران
به سهه باغی بهرین نادهه
چ خوۆشه بیم و دلخورپی
له ئایینی دلی جوانا

فیدای بیم و مه ترسی بم
خودا چهن خوۆشه ترس و لهرز
له گهڵ یاریکی شهرمینا
شپرزایی له شهرمانا

خودا ئه وهسته چهن جوانه
که ناوتری به دهه هه رگیز
به لام ههستی شه شهه ده رکی
ئه کا گاهێ له چاوانا

ره قیب کۆشک و سه را بو تو
من و کویتان و بن بهردی
به شهرتی تاک و ته نیا بم
له گهڵ سه و لی خه رامانا

«کاک مه زه هری خالقی خویندی»
به سه ودای عیشقی دل پر خوۆشه
وینهی په روانهش پرووزان خوۆشه
عیشقم خاوینه، دل، پر جوۆشه
ئه و عیشقه عیشقی وهلاته (۳ جار)
ئه ی وهطهن رۆحم فیداته (۳ جار)

نه سیمت بیینی عه تر و عه بییره
دیهنه نت جوان و خوۆش و دلگیره
زیخت دانهی دور، خاکت ئه کسیره
ره فیقان به خوا وهلاتم جوانه (۳ جار)
به هه شتی کورده ئه م نیشتمانه (۳ جار)

بولبولی باغی مولکی کوردانم
کاوه ئایینم بو نیشتمانم
بویه خوۆش خوینتی خیللی کوردانم
ئه ی خوایه ئه م خاکه چهن خوۆشه (۳ جار)
ئه و شکله نه خشی سرۆشه (۳ جار)

شه رته تا ماوم تووم له تووی دل بی
تووی ئه ر بی تووس ئاویتته ی گل بی
له و خوایه م ئه وی دو چاری چل بی
ناریاییم شیری کویتانم (۳ جار)
بولبولی خاکی کوردانم (۳ جار)
رۆژی خووی مه ردی مه دیدانم

تیشکی ئاسۆ

له سالی ۱۳۴۵ی ه.ش. ئەم بەستەبەم دانا. ئەبێ ئەوەش بۆیەم که دووجار ئامادەم کرد، وە ئەمەش دووئەمەکیانە و، پیتشم وا نیبە خوێنراوی.

بێ شەهێ نەسێم سەرودت بێرەوم
ئەر حەرەم نەبێ خۆراسم، خەوم
یا خوا نەمێنم، یا خوا نەمێنم

بەر نیشی تیرێ سەر خەنجەر کەوم
بەر مەودای بۆرپای دەم نەشتەرکەوم
یا خوا نەمێنم، خوایا نەمێنم

تیشکی سەر ئاسۆت هیوای ژیانم
نەسیمی سووحت ئارامی گیانم
ئاوا بێ یا خوا، خوایه ئاوا بێ

سەرم بە سەر گەرد گەردی دەشتت کەم
دۆم بە قوربان گۆل گۆلگەشتت کەم
خوایه نەمێنم، یا خوا نەمێنم

من شەیدای جوانیی ئەم نیشتمانم
من بە فدای هەوای ئەم خاکە جوانم
یا خوا ئاوا بێ، یا خوا ئاوا بێ

تافی سافی ئاوی کویتستان وەتەن چەن دلپەرە
سووسەیی شەو بای نەسیمت میسک و عوود و عەنبەرە
نامەوێ مۆلکی جیهان و ژینی دايم عومری نو
تاکە ئاواتم سەر ئەفرازیتە بەو خوای بان سەرە

تنۆکی شەونم

«ئەم بەستەبەم له سالی ۱۳۵۷ی ه.ش. له تاران هۆندەوه، بەلام بە نەخوێنراوی مایهوه»

تنۆکی شەونم زەرالی
له سەر پەرەهێ گۆلێکی ئالی
وا خەیاڵم ئەپەرزیئێ
هۆشم لەسەر خۆم نامێنێ
ئەمباتە دونیایێکی تر
ئەمخاتە سەودایێکی تر
یا گورالەیی چکولەو خودپوو
کە بە دەم باوہ بێتە هاتوچوو
ئەمخاتە یادی بالایی نیگاری
شۆخیکی سەرمەس، خۆش لەنجەولاری
جوانیی تەبیعت لای وردەبێنێ
نازک خەیاڵی یا پێر کەمالی

تنۆکی شەونم زەرالی
لەسەر پەرەهێ گۆلێکی ئالی
یا گۆلێکی زۆر چکۆلە
لەسەر لاسکیکی ناسکۆلە
کە شین بووبێ لە کێو، خودپوو
بە سەر دیتە هاتوچوو
ئەمباتە دونیایێکی تر
ئەمخاتە سەودایێکی تر

ئامنه بالا بهرز

ئامنه بالا بهرز، «خوین شیرین»، مال وه بهرز وه هاتمه ئاسسانهت، «نازنین»، بهدهم لهرز وه تاقهتم تاق بوو، «سهربه ناز»، دلخوازی کوتم له دل بیرسه، «ئیسناکەش»، له، دووریت چۆنم خیتلی خالخالسان، «خال ماوی»، گا، وه باره وه چوونۆ بۆ قششلاخ، «شۆپهژن»، له ههواره وه زه مزه مهی زه لان، «واشه چاو»، بهرز ئیلاخان ئیلچی سپای خه م، «سهرخیل گیان»، باهووه و بۆران گیقهی ته رس ناوهر، «چاو کهژهل»، شه و بای دۆل و شیو کوورهی ته مه ریز، «باوانم»، سه ریا ل دیواندیو تکای کوچی خیر، «نۆنه مام»، خانمی خیلانه کو سالان زوقمه، «گیانه کهم» وادهی شامیانه ئه منهی چاو کهژهل، «خال ماوی»، سو مای چوانم مه لوولی، دووربای، «بۆیه وا» ئاور به گیانم ئه منهی بالا بهرز، «ئه ی هاوار»، چی کزت کهردهن ماچی براله کهی، «دووربانج»، نۆخه تت مه ردهن وه فه رمانی کوچ، «نازیزم» تو خانمی حیلان زین کهن عوبه یده و «که حیلهی»، پۆلخی ئیلاخان ژیر ماله ی خاتوون «خالخه نه ین» بجوئی سه حه رده م بۆ به دره قه ی بین «خانم گیان» کوچی له یل که ل په م ئه منهی بالا بهرز «نۆنه مام»، قووتی رۆحی من ده ی لام لیسه که «خه م خه یال»، با دیق کا دوژمن

ئه و ئه لئی ئه شککی دلداره
له سه ره رووی یاری ئاواره
ئه م ئه مخاته یادی یاری
خۆش خه رام و له نجه ولاری
ئه م سه روشتی له لا جوانه
هه مووی ئیمایه و نیشانه
هه ر گۆشه یی له م جیهانه
رازانی تییدا په نهانه

جووانی ته بیعهت له هه ر دیاری
ئه مخاته یادی خۆش له نجه ولاری
سه رنج راکیشه بۆ ورده بینئ
جووانی هه ست ئه کا و ئامانجی کاری
هه ر باغی پر گول، هه ر لاله زاری
ئه مخاته وه بیهر چاوی عه یاری

تنوکی شه ونمی زه رال
له سه ره په ره ی گولیکی ئال
وا خه یال م ئه په رزینئ
هۆشم له سه ره خۆم نامینئ
ئه م بباته دونیاییکی تر
ئه مخاته سه وه داییکی تر

ئه م بهسته یه ئاخیرین بهسته یی بوو، که له ئیراندا هۆندمه وه

عابیدا، گەر راست ئەرۆی، عهشقیکی بئی پهروات ههیه کاتی تهنیایی، بهراستی، راست ئەکەیی، سهودات ههیه بۆچی وا هینده ئەکەیی تاریفی ریش و پهشمهکەت گەر ئومیدی سهرفهرازی مهحشر و «عوقبات» ههیه بۆچ ئەوهن خهپرەی به نوێژی نارەوانی پر ریبیا گەر درۆ ناکەیی، خوداناسی، له دینا لات ههیه گەر نهبی گهردهنکهچ و «بئ من له بازاری مهتا» پووچه کاکێ خۆم، ئەوهنده ئیددیعی تەقوات ههیه تۆ وەرە، سەر کز که ئامان، لئێ نهدهی لاف و گهزاف ئەر ته ماداری گوزهشتی رۆژهکەیی ئەولات ههیه تا نه سووتابی لهناو کوورەیی کلتی میحنهت به سۆز نارەسی، ئاواز ییکی ناههق و رتیسوات ههیه تا نه بیته خاکی بهرپیتی کارهوانی مهعریفهت کەیی له کۆری ذیکری ریندا که وکەبه و دهستگات ههیه کئی وتی عاریف ئەبئی لنگ دا به جاهیل بۆ درهم دهک خهجالهت بی، نییازی میکنهت و غهوغات ههیه موختهسەر تا دل له بۆتهی زهگریدا قال نهکەیی کەیی له جهرگهیی پاکی وانا مهنزل و ماوات ههیه بئ گرین و ناله نالی پاکی تاکی نیوهشهو کەیی له بهزمی عهیش و نوشی عاشقا رینگات ههیه رینگهکەت گۆرپوه عابید بۆ ترازوی له رئی! ئەر له بازاری حهقیقهتدا، دلێ شهیدات ههیه تۆ وەرە ملکهچ به (هیترا)! ئەر خودا ناسی به راس گەر نییازی بهخشش و ریدانی بهردهرگات ههیه

هام دهردان بهزمی، هام فهدان بهزمی نهوایی، نایی، غهوغایی، نهزمی سهدایی، ساری، ئاوازی رازی نهوای دل پهسهند، دهررون نهوایی بهریه بۆ جبه نای ههناو پردهردی سۆزی هینا سۆز، یا ئاهی سهردی گهردانی، ناساز گهردوون هارایی جهور و زهمانهی مازی مارایی هو پیکۆ وه دل، دل پیکۆ وه چل ئارام دۆ ئهروا، وه نهوای ههیی دل تا نیشو نه کان دلێ پر دهردم زاخاو دهرۆوه خهزانهیی فهدرم جو شییۆ خرۆشیو، گهوههر فشان بۆ ژنیهیش گهوارا، ئارامی گیان بۆ ریشهی مرواری ئهسرینان رتیز بۆ دهررون کاوون بۆ، قیامهت خیز بۆ جا وهش سهدایی وانۆوه فهدرم رازانی دهررون مهکوگیای دهردم وه نهوای ههیی دل، ههیی چل، ههیی بولبول باوهرۆ وه کوول، تیکلهی تهنگی دل باوهرۆ وه رقس فریشهته بهرین شاهیدان و اچان سهد جار ئافهرین عابیدان (هیترا) جه دهیر بان وه بهر پهری خومخانهی خال خاسان بهکسهر

که من مهملووک و لاکه وتووم له ژینی خوسره وانیم چی
 له بهزم و عهیش و ئاههنگی غهرامی نهوجه وانیم چی
 تهربیک و بچی دهروبانم لهسهه عهرزى سوله یمانا
 له قهسر و تاق و ئه یوان و له کۆشک و ئاوه دانیم چی
 که من شیرین تهرازو سایه پهروه دردم له دهسدا بچی
 له له نجه ولاره و عیشوهی نیگاری گه رمیانم چی
 که من یاری وه فاداری «به هارستانی ژینم» چوو
 له دوو چوونی مه لهک سیما و فریشتهی کامه رانیم چی
 که من فه رمانی کوژانم له دهسگای دل به ره درچیی
 له عهیش و نوش و ته فریح و حه یات و زینده گانیم چی
 که مه حرروم مام له شانازیی په فیقی گولعوزاری خۆم
 له سهیری نه خشی شیرینی بوتی دهسکردی مانیم چی
 ئه گهر ته سلیمی فه رمانی وه فای یارانی سه رمهس بم
 له سه رمه بيمه قوربانی، له ژینی جاویدانیم چی
 دروشمی عیشقی لاهوتی و حه قیقیم پیوه بچی ئیتر
 له سه ودای به زمی ناسوتی و مه جازیی پووچ و فانیم چی
 که من پییری موغانم پینومای رتگای ته ریهت بچی
 ئه بچی شۆرو نهوا بیژم، له سۆزه و رهوزه خوانیم چی
 بزانی چاکه یارانم که (هیژا) ی شۆرشى عیشقم
 نییازم کوا به جامی مهی، له بهدمهستی و ئه غانیم چی

مه کهن لۆمه م په رتیشان و په شیوم
 مه لولم، باری غه م سه رباری لیوم
 ره فیقان! دل شکسته و بچی قه رارم
 سبه بینیم ئه شکى خوین و، شینه شیوم
 جیگه ر بوریان و سه رگه ردان و وه بلان
 بیابان گهرد و هه ردهی دهشت و کیوم
 که سوکار کوانی؟ تیا چوو، بچی که سی خۆم
 که ساسی ناکهس و خوینخوار و خیتوم^(۱)
 دلّم پر سۆیه سووسه ی لی براره
 له چنگی ره ژگارار مشتی میوم
 ئی براده م کوا؟ براره لی برانم
 شه م، بازچه یی ئه میالی دیوم
 ئه وی وا دوژمنم پیی خو شه وامه
 به حه ق شایسته یی تانه و جنیوم
 ره وایه بۆ به سه ره هاتی زه بوونم
 به هه ردوو دهس له داخا قور بپیوم
 به داخۆ کوپله ییمان گه ردهن
 به دم تا که ی بلیم میر و خدیوم
 ره وایه دوژمنم پیی وابی مه نگم؟
 ده به نگ و سارد و سپ، وهک بهرد و چیتوم
 هه مووی (هیژا) خه تای بیحالیی تۆیه
 ئیتر هه رگیز مه لی وریا و بزیتوم

که تو یاری دلی شهیدای، له گیتی و خه لکی چیت داوه
 دلّم له و رۆژده تۆی دی، له عـالهم وازی هیناوه
 که مهندی زلفی یار گـیرت، له دهوری گهردنم ئالا
 ئیتر چیبی دیت، دهوی کاتی دلّم لای تۆ به جی ماوه
 له سهیری گولشەنی گیتی و له گهشتی سه سه راوم چی
 که من شهیدای مه حه بیه تم و، دلّ و گیانم به تۆ داوه
 مه ئین سه رسام و داماوه، چلۆن حالّم له سه رخۆ بی؟
 دلّ و رۆحم گه ره و گانه، به لای دلّ خوازی ره عناوه
 به چه شنی نوقمی عیشقی دلّستانی جوانی غه ددارم
 له عـالهم په رتم و وهیلان و، نازانم چ قه و ماوه
 به لām له ولاره سهیری شویش و غه و غا و قیامهت که
 له خولدان مو طریب و ساقی و په ری و حوور، دهس به سه هباوه
 له جه رگه ی به زمی مهستان دهس به جام و مهست و خه ندانم
 به سه ره ته ختی ئه وینۆ، دلّ نیام و خوم نه شیواوه
 په فیق! تۆ که ی ئه زانی دهوری جه مگای خوم چ به زمیکه!
 له وی رۆخواوه قه لعه ی غه م، خه فهت به ریاده، فه و تاوه
 بلّین سه و دا گه رانی غه م له لای من کۆ وه بن سه رجه م
 که پیتیان موژده دم یه کده م عیلاجی هه رده ناسراوه
 ئه وین و خو شه و یستی لی بووردن مهستی یو پروا
 له خومخانه ی خه ما تیکه لّ که بوو نو شدارووی ناوه
 ئه وی «هیژا» بی تیماری هه موو ده ردیککی ئاسانه
 خه یالی ته خته، یه کپه نگه، دلی هه رگیز نه گۆراوه

دلّی دیوانه م لیـویان، لیـوه
 شیوه م شی جه دهس، مه ندّم بی شیوه
 عه قلّ و فام و هۆش نه زاکهت و بیسه رد
 چی ته شریف ناوه رد یاره که ی هه م فه رد؟!
 ئه ر بی وه سه رکۆی گلکۆی مه زارم
 مه وینۆ که مهس باده ی خه م مارم
 سه نگ و به رد و گل کیل قه برم مه ست
 چه مه رای را چه م تا رۆکه ی ئه له ست
 ها دیده، دیده م چه مه رای راته ن
 جه واهیر سورمه ش گه ردی پالاته ن
 تا قهت نه مه نده ن، شه کیبا و تاکه ی
 نالّهم به رغی، وه ی وه یانهم وه ی
 دلّ مالّ ویران بو من چی شم که رده ن
 هه ی هانا، هه ی داد، مه یلت چی سه رده ن؟!
 هه رچی هه م، ئازیز! گرو ی ئاسانه م
 ده ی به زه بییت کۆن؟ هه رهس وه یانهم!
 نه فییری ده روون وه فه لّک یا وان
 سه ماو زه مینش گردین شکا و نان
 چی گۆشی مه ده ی، چی دهنگت نییه ن؟
 هه رهس وه یانهم یانیت نه ژنییه ن؟
 سا هانام وه تۆن یاوی وه هانام
 هه ر تا وانیم، هه ن وهس بو، نه زانام
 ئازیزم، دیده م به نده و به رده ی تۆم
 نه خشته به رده ی مه رده ی که رده ی تۆم

رۆی ئەزەل چەنگەک نە دل گیر کەردی
 چی شەرتی وەفا بە جا ناوەردی؟
 خەستە و پابەستە ی کەمانت کەردا
 ئیسە چیم مەدە ی وە دار و بەردا
 وە تیغی ئەبرۆ سینەت شکاونا
 نە کانی دلدا خاس ویت ساراونا
 ئیسە چی مەدە ی رەنج و شکەنجەم
 یانی های ماچی من قەوی پەنجەم؟
 ئا وەختە زانام کەوتا وە دامت
 نە یاوام وە مەیل وە کامی کامت
 وە گیانت قەسەم (هیترا) نە زارەن
 غەرق دەریای گێج خەم و پەژارەن

(.....)

نەواچدی کوردە نادان، مەزانۆ
 کەسی عەقلش جە کۆن وەختی نەوانۆ
 بری چیسوی هەنی وی تەن مەزانیا
 چەنی شۆتۆتۆتۆتۆ زار و ونار نۆ
 غەریزە بی موتالا و دەرس و مەکتەب
 جە پەهنا و ئاوەزی تۆمش مەشانۆ
 دەروونی پەر کەرۆ، رای قورس و مەحکەم
 بەئاسانی جەدەست و تۆ مەسانۆ
 پەيامی مەحرەمانی تۆ دەروونی
 بە بی سیم و تەل و رایەل کیانۆ
 بەبی ئانە ی بزانی چیش نییازەن
 برووسکیوەن جە بەرقی میو مەشانۆ

شەمال

شەمال سا وە شنۆی عەنبەربارە وە
وە صفەفای سـرودى وای وەهارە وە
وە هەواى سـۆزان سـینەى یارە وە
وە بۆی گـورالان گـەرمە سـارە وە
شنيە، ویت ئاسا، سا بۆ وە پارێز
بارە عەترى خاس موشكى عەنبەر بێز
موشکین ئەگـریجان، ئاهووانى دەشت
بەیان، سەفا دان ئیـلاخ چون بەهەشت
شەمال! «زمناکۆ» رەنگ نامـیزی کەر!
پیشەى کـریـلەش بەربارە وە بەر!
چەپکەى لانزار کەفەن پۆش کۆ
کەر وینەى ساکۆی دەورى «زمناکۆ»!
چاگە یـچۆ خـیزبە ئارام وینەى ویت
کللەوى «بەمۆ» سەردى شـیت و ویت
وینەى «کارگەچى» «کۆل و کـریـلان»
شیکەر وە زۆرى زرمەى ژى کەمان
خاس دەش وە هەمدا تا مەبۆ وە ئاو
بەبۆ نە سەردا ریزۆ نە شەتاو
جا بۆ سەرازێر شەنت بێ شنیە
وە بێ مـودارا زوو چا هۆرکنیە
پابۆسى نە کۆی پیرەمەگـروون کەر
زیارەت قەبۆل، جا را گـیرە وەر
گوزەرکەر وە دەشت «شارەزور» دا
وە سـارای «بـلـسـواس» «باوەنور» دا

ویت یاونە یەكسەر وە کۆکەى «پیران»
ماواى کەل رەمان خیل نەخچیران
تا یا وى وە بان کللەوى «وہیسە»
ئا هەردە گـردین بـیـیەن وە «بەیسە»
بەیسەش تا تاوى تاونۆ وە تەعـجیل
کەل نە کەل لانان مانەن وینەى دیل
با بەربەیانى کەلانى سەربەس
ذەلیل نەبانى بەرنەشان جە دەس
جە غارى تاریک وینەى کابووسگا
ئازاد بان، بلان شاد بە «جاسووسگا»
نە «کەل لانان» نەبانى ماتەم
ساتى وە تۆدان پەرى ویشان غەم
(تا وینەى ئیمە نەگـیران عـادەت
قەبۆل نە کەر دىلى و ئەسارەت)
جا بارە بالى وە «مـیـراجى» دا
وە کۆسارانى پشتى «ساوجى» دا
وینەى کارگەچى کولوى کـریـلان
شى کەر وە لەرزەى شەنت چون کەمان
جا سۆزەى سۆزت بدۆ نە «سۆزان»
سووسە نەماندەى کۆگای کۆی بۆران
گـیـرە ئا بەندەن ئەم یال و ئەو یال
وە بێ مـودارا شانە پەى ویت بال
«مـلـەخورد» تاریک، سەرتاپا ماتەم
گـرتەن سەرکەللیش بۆران چەنى تەم
وە تاو بۆ شنیە پا کۆسارەدا
بە بەرزى و نزمى و دۆل و غـارەدا

سا دهش وهه مەدا كەرەش وینەى هەلم
 با نركەش هۆزۆ نه سه رچه مەى زەلم
 جا چایچ هۆرتیزه به وینەى «شمقار»
 ده نه شه ققەى بال تا وه «كەماجار»
 جا ریتی كرتیلان ماله وه هەلمەت
 با نركەش بى سىل جە دەرهى «سەرگەت»
 «وه زەرا» بەستەن، سەر كۆ بەند كەردەن
 قافلەى ماوه شان بى راگە مەندەن
 پا مە دۆ وه خیل «قافلە سالاران»
 به بیان وه كويسان چون جارى جاران
 بۆ سا ویت ئاسا وه باى فەناش دەر
 واچە ئەى خود سەر راگە هالى كەر
 تەتە یچ قەهارەن، رازنان كرتیلە
 كلاو هەش كەردەن چون قولەى هیلە
 راگەى مەل نییەن بوبەرۆ پیشدا
 «دالى» چال و چۆل نە مەندەن تیشدا
 بۆ كەرەش وه كەف تل بدۆ جە ویش
 به وینەى بيمار لاشە كەرۆ كیش
 هەرەس مال كەرۆ كەرۆش وه گرمە
 جە دەره و «بیارى» هۆرتیزۆ زرمە
 ئا دەرە تەمام گرد ویشان جەم كەن
 «كەمینە» چەنى «بیدرواس» رەم كەن
 «هانە گەرمەلە» جە هارەش كەر بۆ
 باى سیللو وینەى بادى سەر سەر بۆ
 وه سرودى مە خسوس گیان بەخشە كەى ویت
 رازنۆ كەش و كۆش، گىرە راگەى ویت

وه سرودى وهش بۆ سارا گىرە وه
 ویت یا ونه وه كۆى پشستى «دزاوهر»
 چاگە یچە كەرەش وه كارە ساتى
 تل و ئا كەشیه یاوۆ «گەرپات» ی
 هەرەس مال كەرۆ ئا كەش و ئا كۆ
 بەرگنۆ تەمام ساكۆى سیاكۆ
 چوو زه بەر باران گىیا هان كۆ
 رازناوه ویشان «چنوور» و «شەوبۆ»
 جا نه قەلا كەى هەورامانە وه
 ئا كەشى سەر بەرز بى ئەمانە وه
 كیشە وه ئارام بى دەنگ وه ئاسەم
 تا یاوى وه بان بەرزى «پىر رۆسەم»
 «كەمالا» ماتەم، «وهیسیا» بى دەنگ
 «سەرپىر» كشومات، كۆسار گشت یە كەرەنگ
 سەر رازىر شنیسه بەلام وه تە عظیم
 پەى مەنزلگای خاس پىرانى قەدیم
 نەوود و نۆ پىر خاكى هەورامان
 واچە (السلام) ئەى گلكۆى پىران
 جە گەر مەسارۆ ئامانا وه تاو
 وەر وه و ئى كەشیه زووكەر و وه ئا
 كرتیلە و باهوو نه زارش كەم پاك
 باهو و وهش وینەى یەخەى شیت كەم چاك
 تا بەرگنۆ وه ئەز نۆ بەرد و خاك
 گولان بەر بەیان، نەبانى غەمناك
 جا دما و ئانەى وه بى مودارا
 هوو پىكە وه ناو كەش و كۆو سارا

وه هه‌وای نه‌فه‌س عیسا ئاساوه
 كه‌شان زینده‌كه‌ر، ویشان پازناوه
 كاره‌په‌هاتی باوهر وه مه‌یدان
 ئاواز به‌ربارۆ هه‌ر مه‌لی شه‌یدان
 پۆشوۆ كوۆ وینه‌ی عه‌رووسان تارا
 بدان وه سه‌ردا سه‌رپۆشی خارا
 دێبای زه‌رد و سوور په‌نگا و په‌نگ پۆشان
 وه‌روای له‌تیف پای وه‌روان نۆشان
 جا یاوۆ واده‌ی سه‌روور و شادی
 به‌خشه‌ وه‌ دیلی كوۆسار ئازادی
 «وه‌یسیا» و «كه‌مالا» و «پوو وه‌ری» و «بندۆل»
 «شاری هه‌ورامان» ده‌گا كه‌ران چۆل
 زارولۆ و لاوۆ و جاهیل، جوان، پیر
 كیخا و خان و به‌گ، پیرش چه‌رمه‌و گزیر
 مالان وه‌ یاسای قه‌دیم سه‌ری پیر
 شاد بانۆ گه‌ردین، كه‌سه‌ نه‌بو زویر
 زه‌ماوه‌ندی پیر وینه‌ی هه‌ر سه‌اله
 وه‌ ده‌س گه‌ل كه‌راش وه‌ قووله‌ و گاله
 شه‌تاو و «هانه‌جمه‌» قه‌رمه‌ش بی
 تاف و قه‌له‌زه‌ی «سلۆر» زه‌رمه‌ش بی
 هه‌زار وه‌ هه‌زار تافی «مه‌ارانی»
 كه‌ف و جوۆش و قولۆ «حه‌وش و به‌درانی»
 «ده‌ره‌ویان» په‌نگین وینه‌ی كوۆی «په‌نگین»
 ته‌یار بان، پۆشان په‌نگاوه‌په‌نگ گه‌ردین
 ئه‌له‌سه‌سل ئه‌و به‌ند به‌ وینه‌ی جه‌ننه‌ت
 كه‌ر وه‌ گوڵستان، جا گه‌یره‌ پراگه‌ت

فه‌یرده‌وسی به‌رین فه‌راهه‌م باره
 هه‌ر كه‌ش و هه‌ر كوۆ ویه‌ردی پاره
 جا پێچه‌یه و لووه‌ په‌ی ویت كوۆه‌كوۆ
 شه‌مال ئامانه‌ن وه‌ تاجیل سابۆ
 ویت ده‌ر به‌ هه‌رد و به‌ردی كوۆسه‌اندا
 یاله‌ و یال وه‌ بال وه‌ هه‌وراماندا
 كوۆكه‌ی «خوێسملی» ماته‌ن، بی ده‌نگه‌ن
 نه‌ بوۆ گه‌ورالان، نه‌ ده‌نگه‌ی چه‌نگه‌ن
 وینه‌ی هه‌ر سه‌اله‌ سه‌فا ده‌ر ئه‌ی كوۆ
 با بزێۆ «چنوو»، «وه‌ركه‌مه‌ر»، «شه‌وبۆ»
 «ترشكه‌» و «ته‌رله‌» و «به‌نا» و «هاله‌كوۆك»
 «پتواس» و خه‌رگای چووژه‌ كه‌رۆكوۆك
 «هه‌راله‌به‌رم» «گا و گه‌ورال» وه‌ ته‌وق
 «چنوو» په‌ریشان، وه‌رتاقان په‌ر زه‌وق
 «كاشمه‌» موعه‌تته‌ر، «په‌چك» نه‌ تاقچه‌
 گوۆی په‌نگاوه‌په‌نگ تپ تپ چون باغه‌چه‌
 «شنگ» و «هاله‌كوۆك» به‌ خه‌روار و بار
 «به‌په‌زا» ئه‌فشان نه‌ سه‌ر تاقی غار
 «كه‌ما» و «لۆ» لۆلۆ پێچ وه‌ران وه‌ هه‌م
 «سه‌وووه‌ هه‌راله‌» و «هه‌راله‌به‌رم»
 «به‌رزه‌ لنگ» وه‌ بوۆ عه‌نبه‌ر ئاسای ویش
 تیماركه‌رو زام جیگه‌ر خه‌سته‌ و پێش
 بدان وه‌ هه‌مه‌دا گوۆلان په‌نگاوه‌په‌نگ
 سه‌ف ئارایی كه‌ن چون باغه‌چه‌ی فه‌ره‌نگ
 ناو دۆل و نه‌زار تۆی كه‌مه‌ر گوۆل بوۆ
 به‌هه‌شته‌تی به‌رین په‌ی ئه‌هلی دل بوۆ

جا که بکان نه توئی سه‌وزه و گوراله
 که راش وه چیره و وه قیژ و گاله
 ئاوازی بولبو لبو چل بدۆ نه دل
 وه نه‌وای دلدۆز ده‌وری گول و چل
 «دوراج» و «قومری» و کۆتری «یاهوو»
 وه سه‌دای ئاواز «یا هو، یا من هو»
 سه‌متوور و ساز و که‌رنا و شه‌پوور
 ئه‌لحانی مه‌لان بژنه‌ویۆ جه‌ دوور
 حه‌و تاقی ئه‌زه‌رق په‌ر بو جه‌ سرور
 به‌یان وه سه‌ما مه‌لایک و حوور
 ئه‌لحاسل به‌زمی خوسره‌وانی بو
 سه‌رانسه‌ر یه‌کسه‌ر کامه‌رانی بو
 ئه‌وسا جا گه‌ل گه‌ل پۆل پۆل نازاران
 سه‌هه‌ن په‌روه‌ده‌ی موڵکی ئه‌ورامان
 حووری سرۆشتان، فریشتانی کو
 بو گرتی عه‌تری چنوور و شه‌ویۆ
 به‌ ده‌سته ده‌سته وه عه‌زمی سه‌یران
 ئاهووانی هه‌رد به‌ندی کۆسالا
 وه عییشه‌وه و نازی هه‌زار ته‌رزه‌وه
 وه قامه‌ت مه‌وزوون بالای به‌رزه‌وه
 گۆنا په‌ره‌ی گول، ده‌هان چون گولنار
 مه‌م لیمۆی سه‌ر ته‌رز چون بوتی به‌هار
 گه‌رده‌ن به‌ وینه‌ی مینای جامی مه‌ی
 نه‌شه‌ به‌خشی به‌زم شازادانی که‌ی
 زلف وینه‌ی که‌مان، ئه‌برۆ وینه‌ی تاق
 بی وینه‌ نه‌ سای سایه‌ی حه‌وت ره‌واق

تالانچی فام و شعوری عوششاق
 هۆرجمان، به‌یان با وه ته‌مه‌ته‌راق
 ئه‌ی بو، ئه‌ی هه‌وا، ئه‌ی ره‌وح، ئه‌ی خه‌سه‌له‌ت
 ئه‌ی شه‌وق، ئه‌ی سه‌فا مه‌ر هه‌ن جه‌ جه‌ننه‌ت؟
 ئه‌ی نازک نه‌وه‌ال، ئه‌ی باغ، ئه‌ی گولزار
 ئه‌ی له‌حن، ئه‌ی ئاواز، ئه‌ی بوت، ئه‌ی نازار
 ئه‌ی سیما، ئه‌ی زه‌وق، ئه‌ی که‌یف، ئه‌ی شادی
 ئه‌ی بازار، ئه‌ی به‌زم، ئه‌ی وادی وادی
 جه‌ کو، جه‌ کام شار، کام موڵک، کام ماوا
 ماوه‌ردی وه ده‌س، واچدیش مال ئاوا
 بو‌سا ئه‌ی شه‌مال چون واده‌ی به‌زمه‌ن
 نه‌ی دونیا لادی بازارمان گه‌رمه‌ن
 غه‌م ده‌یی وه باد، شاد شاد په‌ی ویمان
 نه‌ ژیر نه‌ی بارووی پر جه‌وری که‌یوان
 شه‌مال سا (هیژا) مانده‌ن بی قه‌رار
 هه‌ر وه ته‌ماته‌ن چه‌م وه ئینتیزار
 شینی خوالیخۆشبوو دکتور صدیق مفتی زاده

هەر هۆی ئەمێن

ها لالۆی ئازیز، ئاشنای دهردم!
هام مه‌رام، هام زام، هام ئيش، هام فه‌ردم!
ئه‌ژنيم هه‌والتي ناهال و گيان كاو
سه‌نگين، مازي مار، دلخار، يه‌هه‌رتاو
چيش گۆيا واده‌ي كوچي يه‌كجارين
ديدار ئاخيره‌ت ئاماي ناديارين
ئاي «زايلاه‌ي زه‌نگ» كوچي دوور مه‌نزل
ئاي لواو ناماي، وركه و كوركه‌ي دل
ئاي جهمع و ته‌فريق، ئاي قه‌يچي ته‌قدير
ئاي ميقرازي تيش، بوپراي بي ته‌گبير
هاي دهردي كاري، كه‌سكو، ن، بي دهرمان
بي وچان ناسۆر، سوۆزان، بي ئەمان
ئاي لواي لالۆ! وه‌ي ويم «بي وه‌ي ويم»
زار و نه‌زار و، نالان چون نه‌ي ويم
ئاي جه‌ي غه‌ربي موته‌لاي وه‌ي ويم
تووناي گه‌ردابي دهرباي بي په‌ي ويم
ئاي داد و فه‌رياد، شيوه‌ن ته‌نيا ويم
ئاي يه‌هه‌ر سوۆته‌ي په‌يوه‌ند بريا ويم
ياران! كي زانو چي دهردم چيشه‌ن
په‌ي كي رۆرۆمه‌ن، ده‌روونم ريشه‌ن
ته‌نيا و تاك په‌ي ويم، په‌ي كي رۆرۆمه‌ن
بي تو، دوور جه‌ تو، بي تو، تو تو مه‌ن
چه‌رخي چه‌پ! چون من ده‌ي سه‌رگه‌ردان بي
گه‌رده‌لوول وه‌رده‌ي راي عه‌ره‌بسان بي

رۆبي گۆي گه‌ردان خول ناوه‌رده‌وه
ئيمه‌يچ لوول نه‌دۆ، وه‌ ده‌م ده‌رده‌وه
لالۆ! تو م سپه‌رد وه‌ فه‌زلي داوه‌ر
به‌خششا، ته‌وانا، په‌نادار، سه‌روه‌ر
كه‌سي بي كه‌سان نه‌ گه‌ردابي غه‌م
رانماي مانياي، راوله‌زگه‌ي سته‌م
جه‌ ويش مه‌وازوون وه‌ جه‌ننه‌ت شاد بي
جه‌ گه‌ردابي شووم ده‌وران ئازاد بي
فريشتاني خاس به‌هه‌شتي به‌رين
فيرده‌وس مه‌قامان، جيهان ئافه‌رين
به‌ ياساي كه‌ردم ئەي تازه ميهمان
گه‌رداي راي سه‌فه‌ر جه‌ جه‌سته‌ت مالان
سه‌ره‌راز وه‌ لوتف په‌بي عاله‌مين
به‌رات وه‌ كوگاي كو شيه‌يد نشين
گرۆي دل ريشان ئاخ به‌رده وه‌ گل
نه‌سه‌ره‌وته دهردان، ره‌نجي بي حاسل
دل پر سه‌ره‌تان ناكاماني ده‌ور
جه‌سته خه‌سته‌گان ماته‌م زه‌ده‌ي جه‌ور
تويچ وينه‌ي ياران (الله اكبر)
نه‌واي سكالاه به‌رياردئ وه‌ به‌ر
به‌لكه‌م نه‌ سوۆي سينه‌ي خه‌سته‌دل
سه‌ره‌تان وسته‌ي ئاوات به‌رده گل
لايي كه‌ره‌وه كه‌ريمي كارساز
ده‌ري په‌ي ئاوات ئيمه‌يچ كه‌ ره‌ باز
توماري سيباي سته‌م پيچيۆوه
نه‌مامي موراد ئەز نو بزيۆوه

کۆس و کۆلارا و کوردیچ بریۆوه
 رای رستگاریی ئیمه ییج بیژیۆوه
 لالۆ! تۆ لۆای، لاو منیچ لاو تۆن
 «ئارۆ و سه وایین»، سه وایچ هه ر ئارۆن
 تۆ ئاشنای راز مه عدووم مه وله وی
 دونیای پر سه فای شیعی مه تنه وی
 سه رنییای وه بان سه نگی سه رده وه
 وه هه زار ئاوات، چه ندی ن ده رده وه
 کۆ بیو بشکاوو گو فتاری مه عدووم
 کۆ ریزه کاری و نوکته ش کا مه علووم
 داخی سه سه داخه لالۆی زانای ویم
 مه ر ویم بزانوو چی شه شه ت که رده ن پیم
 زانای ته وانای وه ستای دانیش مه نه نده
 ئوستادی دل سوژ، مه ردی خیره وه مه نه نده!
 قه له م زه ن، ئه دیب، شاعیری قه دیر
 مه وله وی ناسی وردی بی نه ظییر
 چی ش فه رامۆش که م لالۆی تازی م
 هه م صوحبه ته تی خاس شه وی پاییز م
 وتاری نه غزی ته وه نه م وه خه نه نه ت؟
 سه کالاجه ده س حال و وییه رده ت؟
 یا ئاوات وه سوژ په ی ئایه نه ده ی کورد
 یا شییه و که رده ی ریزه کاریی ورد؟
 گوردین چۆن تابلۆ نه خشی خاتره ن
 ویردی زوانی حاللی حازره ن
 واته م کوتاکه م چی ش و اچوون که مه ن
 کۆچت کۆلارا و کۆگای وه ره مه مه ن

یادت، لالۆی ویم، نییه ن فه رامۆش
 په یاپه ی ده روون جۆش مه ده و وه جۆش
 هه رام بۆ جه من سه فای «شه میران»
 سه ییرانی «ئه وین»، «ده ره که ی» تاران
 هه رام بۆ گه شه تی «ده ربه نه نده» و «سه ربه نه نده»
 نه سیمی «ئه لبورز»، «تووچال»، «ده ما وه نه نده»
 لالۆ گیان! ته روا ت وه جه نه نه ت شاد بۆ
 رۆحت جه سه وه دای ئاوات ئازاد بۆ
 دلخوازی گوردین ئه دیبانی کورد
 زانایان، میرزای و سه ره رانی کورد
 گورد لوان وه گل سه ره ریاک ئاواتان
 گول وه ده م ئه ز ده م مزیۆوه دیسه ن
 لالۆم! بی گومان به خشی وه ده ی باریت
 یا وان باره گاش زه نای زینه هاریت
 میژووی کۆچه که ت (هیژا) وه زاری
 کاتی صدیق رۆ وه بی قه راری
 ماچۆ ده ی به خشی هه شه به گه وره یی ویت
 «که ریم! ئامانه، په ناش ئارده ن پیت»

$$275 + 98 + 358 + 261 + 412 = 1404 \text{ ه.ق.}$$

(پ ه ن اش)	(ا ا م ا ن ه)	(ک ه ری م)
(۳۰۰+۱۰+۵۰+۵+۲)	(۵+۵۰+۱+۴۰+۱+۱)	(۴۰+۱۰+۲۰۰+۵+۲۰)
۳۵۸	۹۸	۲۵۷
	(پ ی ت)	(ا ا ر ده ن)
	(۴۰۰+۱۰+۲)	(۵۰+۵+۴+۲۰۰+۱+۱)
	۴۱۲	۲۶۱

هه مووی ئه کاته ۱۴۰۴ ی ه.ق.

به هاری كورد هوارى

لاسامه يه . لاتيره ئه بارى به خوڤرهم و تاو
باران و دودانگ و ، به فره لووكه و تهرزه
ناهاله ناله نالى تریشقه ، چ زيرينه برووسكه
بانگى ژبانى نوپيه نركه يى لافاو
پاسارپيه ئه جريكينى ، ئه چى ، هه لى
ئه خريته بن مپچ و كر هه لى
پيشۆله يى زۆر بلتپيه فيرار ئه كا
ئه فرى ، به تاو ، به تاو ، سه رى خوى هه لئه گرى

ساوا كه قريشكه قريشكى تریشقه دپته گوتى
را ئه چهنى ، ئه له رزى ، دائه چله كى ناكاو
سه رى له سينه يى نه رمى داكى ئه سوئ
به لام به گالته و پيئكه نينى گه و ره تران
كه كۆن له ده ورى ، له بهر ئه يوانى مال
تپكه ل به ترسه وه شيره بزه ، ئه يگرى
دپته گروگال ، چهن جوانه
خوايه ! شيره بزه و ترسى منال
چ جوانه كۆرپه يى په رزاو

وه رن كورپنه ! په نا به رينه كيو
سه رى بده ين له به زمى به رز و نشيو
كه و هه لئه كاته فرگه يى سه رشان
ئه خوتنى له بهر به رۆژى هه ردان
ئه دا له شه ققه يى بال
كه ئه گاته نزار و يال

ئه مليتته وه ، سه رخۆشى بوواره به ها
خۆشكه يفه ، ئه چى به ره و هه وار
پيگاي له پيشه خۆره تاو و نزار
به لام ، لاسامه ، به شپيى ته وه ژمى ئه يكا ته بنى كاو
په كى ئه خا له هه لكردن و فرين
ئه و كاته ده ست ئه كا به چينه و و خۆچنپن
مل كه چ ئه كا له سه ر يه ك پا ، ئه وه ستى تاو تاو
بولبول چلاوچل ئه فرىت و ئه خوتنى
كۆرپه يى هيواي به رپوه يه غونچه يى نازاو
ئه مپۆ ، سه به ي ، به دم شنه ي شه ماله وه ، دم ئه كاته وه
بزه ئه يگرى ، به نازه وه ليو ئه كاته وه
ره بپى كه جوانه غونچه يى ته رچك
كه تازه ده پشكوئ
به ره ييانى به هار

كاتى كه تاوى بارشى خوڤرهم به سه ره چى
نه و به ي ته پومه ، ئاوتپه يى هه تاو
نه ققاشى ده ستى ته واناي ئپزه دى
له سه ر سه رى نه و عه رووسى لاله زار
ئه ستوونى زيرپن و ، ره نكين كه مانى جوان
تاقى هه زار ره نكه و و خپوه تى شاهكار
دپنپنه به ره هم و ، وا به رپز ئه گرى
قه ده مى نازه نينى بووكى نه و به هار
بووكى كه ديمه نى ياقووت و ته ختى زويه رجه ده
پپروژه فه رشپه تى ، له سه رى مه ست و خومار
دانپشتووه پى شياوه كه خپوه تى
زه رپن كه مانى بپى و نه خشى كردگار

بخۆ، بله زه بی مالته له بژوین و له قه دپال
 شۆراوه به بهرگی بهران و شه کی کال
 مووی بزنه مه رهز، جوان و زه ریفه به دانه بی
 شانه ی تگر، بووه ته خه یاته بی خاوی رهنگ کراو
 خاوین و سپیبه بهرگی زه ریفی شه که نیر
 ئیشتیبا نه کا به چاو
 وهک خالی به فره له ناو سهوزه له دووره وه
 بهرغه له که کۆر نه کا، له تاوی بارشه ته نگه تاو
 کاری بچووک و بهرخی بهرغه لی ده می
 نه خزیته ژیری ته نه ی دره ختی زه لام و قهوی
 میگهل سهران له بنی دوگی به کتری
 حه شار نه دهن، ریزه ده به ستان
 له تاوی ته رزه موّل نه دهن ناوناو
 مه پ کاتی به فره لووکه له سه ره پشتی کو نه بی
 خو را نه وه شینی له تاوی به فره تاو
 چهن هار و هاجه گیسکه نیری خه ساو
 چهن پر شکۆبه مرغه مرقی حه چه
 سابرتینی شاخ زه لام
 توخوا که جوانه شه کی کۆکی نه شه مزاو
 په بی که مله هوره پارینی نه موچاو
 چهن مه ست و پر غرووره
 که لی جوانی نه تاملاو

چرۆ نه گه شیتته وه، خه لفه رام نه کا، نه زری
 کاتی به نه سته م هه راله بز ه نه یگری
 له پالی هه ریری سهوزا خو ی حه شار نه دا

نه وه کو ته رزه بیگری
 گۆراله لاسکی زه ریف و ته رجکه نه ما
 که می شپه زه بی لاتیبر و سه رما
 چاو نه نواری هه تاو
 ئومید و بیمه برا جوانه موعه مایی ژین
 عومرتکی نوئیبه، شۆری مه سستیبه
 حه قیه تی بولبولی هه ژار
 به سهۆزه وه له گه ل غونچه بیتته گفتوگو
 به چریکه بانگی بکاتی
 به لکو گه ری له چاو شارکن
 له پالی په رده بی هه ریری ده ری
 نه دری نه ویش به نازه وه، به زه رده خه نه
 جوانی نه خاته روو
 تارا لئه دا، ده ری
 تا شووری مهستی به نه فسوونی دیمه نی پتر
 بخاته دهروونی بولبولی هه ژاری بی قه رار
 ببباته به زمی نه وین و به هه شتی پایه دار
 به هه زار رهنگه عیشوه گه ری نه کا
 بوتی عه بیار، بوتی عه بیار

نه وسا له پر نه سیمی به هاری نه شنیت و دیت
 نه یخاته سه ما، هه راله و خامه توول
 تارام و له سه رخۆ که دیت و ده چی
 دئه وه رینی دلۆبی بی شک و گولاو
 عه تری نه دا به نه سیمی به بیان
 تاکو وه ری دا، له ده ماخی

سه‌رما زه‌دهیی زه‌مه‌ه‌ریب
هه‌راله‌یی خه‌ملاو

پنه‌ی ده‌واری ماله‌ کورده‌ گولاو پاشی خیل و هۆز
خرمه‌ی ده‌واری که‌ره
مووسیقییه، نه‌وایه، خواجه‌ چ خوشه
فه‌سلتی به‌هار
چ جوانه‌ نه‌خشی کردگار!

جیژنانه‌یی سروشتیه‌ نه‌خشی کیو و شیو
بۆ خاوه‌نی هه‌ست و ده‌به‌نگ
بۆ مه‌ست و هۆشیار
بۆ مه‌لی هه‌زار
نه‌ نه‌ به‌لکو بۆ هه‌موو گیاندار
وه‌صفی به‌هاره‌ که‌ رازانی خه‌لکی گیتییه
هۆنه‌ر به‌ شیعر و نووسه‌ران به‌ وتار
پیم وایه، براینه، راسته‌که‌ی ئه‌وه‌بی
ناییته‌ وتن نه‌خشی کردگار
منیش وه‌کو خه‌لکی ئه‌وهم که‌ زانی وتم
له‌ سه‌ناو و، وه‌سفی به‌هار
ببورن ئه‌گه‌ر ناره‌سایه‌ باسه‌که‌م، ئیستا وتم
له‌ وتن نایب به‌ نه‌سر و به‌ شیعی عه‌روزی
به‌ نازاد و نۆی، تا ئه‌گاته‌ وتار

عابید! بنووسی ئه‌گه‌ر ده‌فته‌ر و تو‌مار
هێمان نه‌توتوووه‌ یه‌ک له‌ هه‌زار

له‌ وزه‌ی زمان و زاری قه‌له‌م
له‌ هه‌ستی هۆشیار، به‌ره‌لاوتره
تابلۆیی، نه‌و به‌هار
پیم وایه‌ له‌بری هه‌مووی چاتره‌ بلتی
نه‌ورۆز پیرۆز، له‌ هه‌موو کوردی
چ له‌ دی بی
چ له‌ شار

5	له گه‌ل فیطره‌ت به
60	به‌ریه‌یانی عیشق
61	تیپی مووسیق‌ای به‌زمی تالار
63	چه‌رخ‌ی چه‌واشه
65	پر په‌یمان
66	زابله‌ی زه‌نگی ئاشنا
68	ئه‌ی ساقی
70	ئیره‌تبی ژین
71	بزیو
72	گۆمی خوتین
74	پشکۆی گه‌ش
75	ده‌سخه‌ره‌ی هات و نه‌هات
76	ته‌سلیم
77	وه‌یشوومه
79	هه‌له‌بجه
81	شین‌ی گه‌رم
83	مه‌رۆ شیرین
85	زیندووی عیشق
86	بۆنی یار
87	خۆم و به‌ختم
88	باغه‌وان
89	دیر یا زوو
90	له‌شه‌و بیدار بپرسه
91	نامۆ: وه‌حشی
92	گه‌رمه‌پۆی کاروون
93	میری مه‌یکه‌ده
95	خال خال
96	بئ تو
97	ته‌لانه
99	قوو
101	گه‌په‌کی خه‌رابا‌تیان
102	چه‌رخ‌ی چه‌پخوون
104	جه‌وری فه‌له‌ک

ناوه‌پۆک

5	پیشه‌کی
1	پایه‌ی سته‌م
12	له‌گه‌ل بپارم
14	مه‌لی مه‌له‌کووتی
15	بازی خه‌یال
16	چینه‌کردن
18	های ره‌و
20	مۆنه‌مۆن
21	مه‌ردومه‌ک
22	پایه‌ی سته‌م
23	لئ بران
25	شه‌یدا
27	جامی رووناک
28	شه‌یدای ساز و راز
30	شین‌ی هه‌ژار
32	به‌قی پیرۆک
34	زیندانی ته‌مه‌ننا
36	زامار مه‌ره‌نجینه
38	په‌یامی ئاشنا
40	په‌ند
42	لانه به لانه
43	شه‌قه‌ی شه‌للاخی زالم
45	حه‌مه‌ره‌ مزتی ده‌روون
46	شیرین و فه‌ره‌اد
47	گۆرستانی ئاوات
49	قه‌رده‌اغ
51	شه‌یدا منم یا تو؟
52	گۆلی سه‌ر ده‌سته‌ چینه
54	ئه‌کسیری ئه‌عظم
55	مه‌ی و مینا
56	مه‌ر نه‌هال

158	به ندهدی عیشیق
160	ئازاده
161	تالووکهی ژین
163	ته وای گۆرانیبیه کان
165	عاشقی زار
167	سه رکهش
168	سه وزه
169	ئه گریجهی له یلا
170	خشل و خاو
173	ئه لماس
175	قیبله قهزات له من کهوی
177	ناهووی ئیلاخان
178	تۆپی گول
180	له بهر نازی چاو بازان
182	دهواری یار
186	تیری ناز
187	ئافهرین ئهی وینه گر
188	کیژی کرچ و کال
189	تیشکی ئاسۆ
190	ئاواز
191	کیژۆلهی کوردستان
193	عیشقی خاوین
195	ئامینی تاقانهی دایی
197	ئای شل
199	سه حهر
200	رانه بیتره
202	گیانه کهم نهرگس
203	یانه
205	وهرگه ری
207	ههی خال
209	بووکی ناو جهنگه ل
210	له یلا
211	کیژۆلهی کوردستانی

106	مه یخانه
107	رووت و قووت
108	ئازاده
110	گیان نیسار
111	عاشقی بو جورمه بو؟
112	داله هو
114	ژانی ژین
115	دیر ناشنا
116	قوربانه
118	عالمه می تر
120	کووله کهی روح
121	کهین و بهین
122	که نهفت
123	شیره ژن
124	کام با هه ل بکا
125	گه نجی ئازادی
127	گرۆی شه یدایی
129	صه فام چاند
131	هه ربه نه
135	قه ره خواجه رو
137	شاری خاموشان
139	ورچی باروول
143	ئایینی سه ودایی - گریان و خه ندان
144	پیرانی مه ست
145	خه یالی خاو
147	ئاوینهی ئه وین
149	نهرگسی شه هلا
151	بزووسکی
152	که مه ندی یار گیر
153	چی تیا به سته یه
155	به خیل
156	غه م مه خو
157	ده پیری موغان

213	سروودی نیشتمانی
214	گۆزانی
215	کاشکی
217	ئامان سەد ئامان
219	مەلی شکارچی
220	صەبریە
221	ئامینی
223	چیت لە من داوہ
225	گۆل بەدەن
227	جسی ژوان
228	عیشقی وەلات
229	تیشکی ئاسۆ
230	تنۆکی شەونم
232	ئامنە بالای بەرز
233	عابیدا!
234	بەزمی
235	عیشقی حەقیقی
236	پەشیو
237	کەمەندی یار گیر
238	لێوہ
240	(.....)
241	شەمال
249	هەر خۆی ئەمینی
253	بەھاری کوردەواری

